

LUDZIE SŁUPSKIEJ BEZPIEKI 1975-1990

Tobie
Towarzyszowi z Bezpieczeństwa
poświęcam ten wiersz.
Za Twą miłość ogromną do ludzi
i Twych nocy bezsennych niepokój,
za Twą troskę o dzień nasz powszedni
i walkę codzienną o pokój.
Za Twą wierność niezłomną dla Partii,
za Twe serce dla Partii bijące,
ściskam Twą dłoń uzbrojoną
i słowa przesyłam gorące.

Fragment wiersza Leona Kowalskiego *Towarzyszowi z Bezpieczeństwa*
zamieszczonego w antologii *Wiersze i pieśni poświęcone pracownikom bezpieczeństwa*, Warszawa 1954.

Wstęp historyczny

dr Igor Hałagida

Kwerenda archiwalna i realizacja wystawy

Kamil Rutecki

Projekt graficzny

Anna Paciorek-Grabowska

Materiały archiwalne

Oddziałowe Biuro Archiwizacji i Udostępniania Dokumentów IPN w Gdańsku, Oddział IPN w Gdańsku – Delegatura w Bydgoszczy, Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej IPN w Szczecinie, Warszawie i Katowicach

Szczególne wyrazy podziękowania za pomoc w realizacji wystawy dla p. Mai Lubiejewskiej-Chilickiej z OBUiAD IPN w Gdańsku.

Biuro Edukacji Publicznej
Oddział IPN w Gdańsku

NASZ TRUD I ZAPARCZOWANIE
TOBIE PARTIO I
SOCJALISTYCZNA

APARAT BEZPIECZEŃSTWA PRL W SŁUPSKU

Początki

Genezy komunistycznego aparatu bezpieczeństwa poszukiwać należy jeszcze w 1943 r., gdy pod Moskwą zorganizowano Polski Samodzielny Batalion Szturmowy, przekształcony z czasem w Korpus Bezpieczeństwa Wewnętrznego (KBW). Kilka miesięcy później w ośrodku NKWD w Kujbyszewie zorganizowano kurs dla pierwszej grupy funkcjonariuszy przyszłej bezpieki w Polsce. To właśnie „kujbyszewiacy” tworzyli zręby aparatu bezpieczeństwa w „Polsce Lubelskiej”. Proces ten odbywał się przy aktywnym wsparciu oraz „opiece” funkcjonariuszy sowieckich i zapoczątkowany został jeszcze przed ogłoszeniem Manifestu PKWN w lipcu 1944 r. Szefem powstałego wówczas Resortu Bezpieczeństwa Publicznego (po przekształceniu PKWN w Rząd Tymczasowy Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego) został Stanisław Radkiewicz.

W następnych miesiącach rozbudowywano strukturę tego aparatu w terenie, tworząc wojewódzkie i powiatowe Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego. Na Pomorzu zaczęto organizować je wiosną 1945 r., gdy za przesuwanym się na zachód frontem i wojskami sowieckimi na wyzwolone tereny były kierowane tzw. grupy operacyjne mające tworzyć strukturę nowej władzy. Wśród nich znalazły się też grupy operacyjne MBP, które na nowych terenach miały stać się zalążkiem bezpieki. Do Słupska grupa operacyjna przybyła w marcu 1945 r. Na jej czele stał Ludwik Krakowski. Został on pierwszym szefem Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego (PUBP) w Słupsku.

Struktury

W latach 1945–1946 powiat słupski należał do województwa gdańskiego, w okresie 1946–1950 do województwa szczecińskiego, a od 1950 r. do województwa koszalińskiego. Dlatego też w latach 1945–1954 PUBP w Słupsku podlegał Wojewódzkiemu Urzędowi Bezpieczeństwa Publicznego (WUBP) w Gdańsku, a później w Szczecinie i w końcu w Koszalinie.

Już wówczas wewnętrzna struktura aparatu bezpieczeństwa ulegała ciągłej rozbudowie i wielokrotnym zmianom. Do zadań poszczególnych komórek należało – jak określano to w ówczesnym wewnątrzresortowym żargonie – „przeciwdziałanie zagrożeniom ze strony wrogich ugrupowań podziemia i ośrodków dywersyjno-szpiegowskich, walka z niedobitkami wojsk niemieckich, osłona organizującej się administracji państwowej oraz ochrona życia i mienia obywateli”. W praktyce oznaczało to głównie walkę z podziemiem niepodległościowym, działania wymierzone przeciwko prawdziwym lub wyimaginowanym przeciwnikom nowego ustroju i objęcie kontrolą jak największej liczby obywateli. Dlatego właśnie wśród osób i środowisk pozostających w orbicie zainteresowań znaleźli się m.in. żołnierze podziemia, duchowni różnych wyznań, członkowie PSL i środowiska mniejszości narodowych.

W 1954 r., w wyniku reorganizacji aparatu bezpieczeństwa (związanej m.in. z ucieczką na Zachód wysokiego funkcjonariusza MBP płk. Józefa Światły), w miejsce zlikwidowanego MBP powołano Komitet ds. Bezpieczeństwa Publicznego (KdsBP).

Zmiany dotyczyły też struktur terenowych. Zamiast WUBP powstały Wojewódzkie Urzędy ds. Bezpieczeństwa Publicznego (WUdsBP), a w miejsce PUBP utworzono Powiatowe Urzędy ds. Bezpieczeństwa Publicznego (PUdsBP) lub Powiatowe Delegatury ds. Bezpieczeństwa Publicznego (PDdsBP). W województwie koszalińskim tego rodzaju reorganizację przeprowadzono z dniem 1 IV 1955 r., tworząc m.in. PUdsBP w Słupsku. W rzeczywistości jednak zarówno na szczeblu centralnym, jak i lokalnym owe zmiany były formalne i powierzchowne. Nie zmieniał się ani zasięg, ani kierunek działań podejmowanych przez bezpiekę.

W grudniu 1956 r., na fali popaździernikowych zmian, doszło do kolejnej reorganizacji w aparacie bezpieczeństwa. Zlikwidowano MBP, a jego struktury włączono do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdzie powstał odrębny pion – Służba Bezpieczeństwa (SB). Zmianom tym towarzyszyło pewne złagodzenie zasad działania systemu komunistycznego. W przypadku bezpieki oznaczało to jednak tylko chwilowe osłabienie. Bo chociaż w następnych dziesięcioleciach skala represji nie osiągnęła poziomu z lat stalinowskich, to jednak już wkrótce okazało się, że aparat bezpieczeństwa odzyskał swe dawne znaczenie. Przejawem tego było chociażby reaktywowanie w 1962 r. w SB odrębnego pionu do walki z Kościołami i religią – Departamentu IV MSW (na szczeblu centralnym).

W 1975 r. w wyniku reformy administracyjnej powstało m.in. województwo słupskie. Reforma wiązała się także z likwidacją powiatów. W konsekwencji działania bezpieki przeniesione zostały na poziom wojewódzki. W Słupsku powołano wówczas Komendę Wojewódzką MO, zaś w terenie pięć Komend Miejskich MO, gdzie oprócz pionów milicyjnych funkcjonował też – tak jak dotychczas – pion SB.

Działalność opozycji na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych, powstanie „Solidarności” czy wprowadzenie stanu wojennego w 1981 r. spowodowały, że funkcjonariusze bezpieki stanęli przed nowymi zadaniami. Sytuacja taka pociągnęła też za sobą konieczność kolejnych reorganizacji (jedną z nich było powołanie Departamentu III „A”, który miał „ochroniać” gospodarkę, zabezpieczając działania „Solidarności” w zakładach pracy). Zwieńczeniem zmian było utworzenie w 1983 r. na szczeblu lokalnym wojewódzkich i rejonowych Urzędów Spraw Wewnętrznych. Tak też wyglądało to w Słupsku, gdzie WUSW podporządkowanych było pięć RUSW.

Wbrew powszechnym sądom SB nie została zlikwidowana wraz z wyborami czerwcowymi 1989 r. Dokonywane wówczas przekształcenia polityczne doprowadziły jednak do kolejnych zmian organizacyjnych. M.in. zlikwidowano dotychczasowe pionu operacyjne na szczeblu centralnym oraz ich odpowiedniki w terenie. W ich miejsce powołano na szczeblu centralnym Departament Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa, Departament Ochrony Gospodarki oraz Departament Studiów i Analiz. Analogiczne zmiany wprowadzono w województwach. Ostatecznie peerelowski aparat bezpieczeństwa zlikwidowany został latem 1990 r.

Kadry

Szeregi aparatu bezpieczeństwa rozrastały się w szybkim tempie. O ile w 1944 r. liczyły one niespełna 2,5 tys. osób, to już w 1953 r. zwiększyły się do ponad 33 tys. Znanicy przedmiotu szacują, że w owym czasie „na 1 funkcjonariusza przypadało ok. 1300 obywateli”, a w „resortowych kartotekach «elementu podejrzanego» znajdowało się 5,2 mln nazwisk”. Później szeregi bezpieki nieco stopniały, lecz – sukcesywnie odbudowywane w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych – osiągnęły pod koniec PRL liczbę ponad 24 tys. osób.

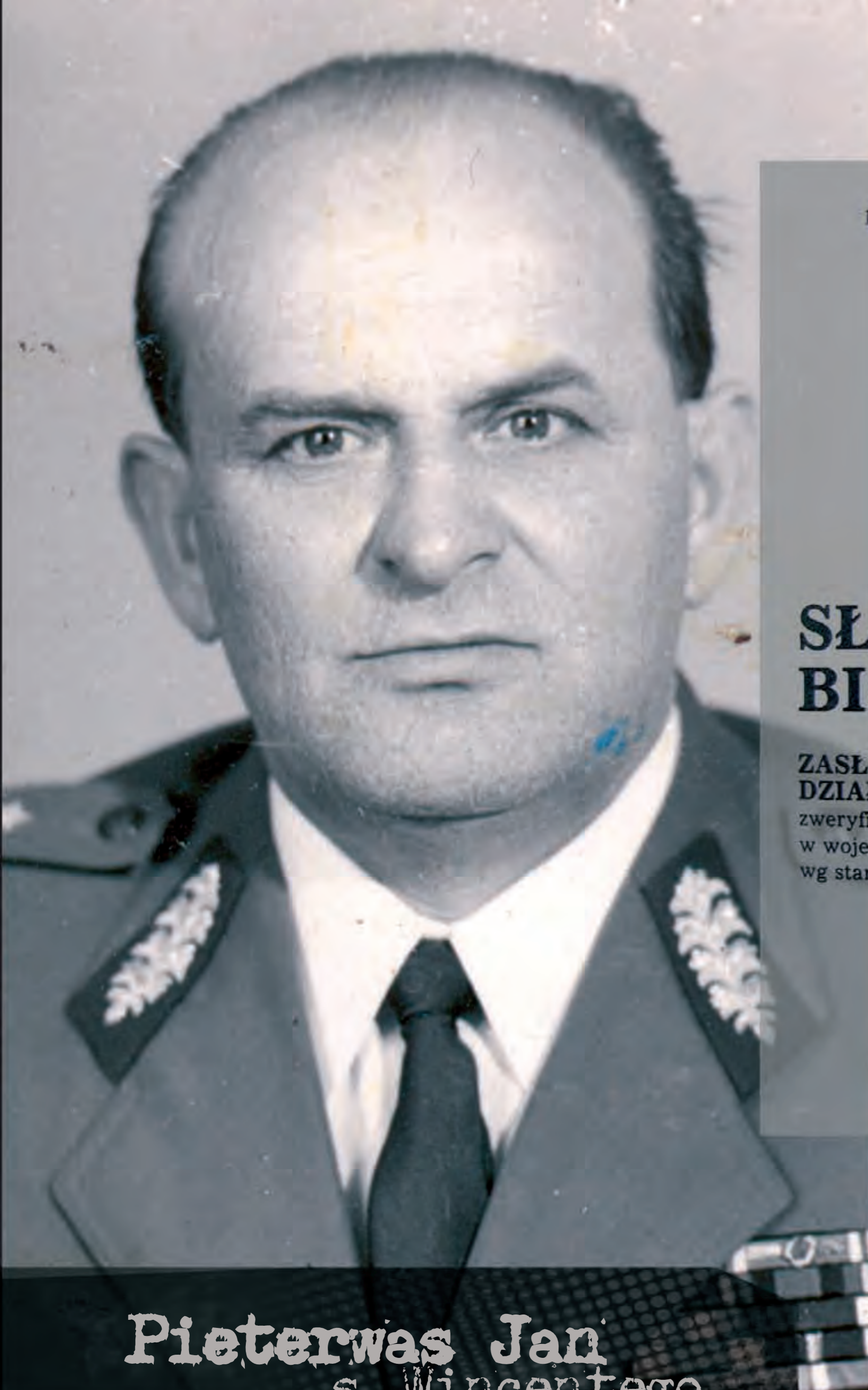
Cechą charakterystyczną pierwszego okresu działania bezpieki była częsta rotacja kadr aparatu terenowego (na przykład w Słupsku w latach 1945–1956 stanowisko szefa zajmowało aż 10 funkcjonariuszy). Wiązać to należy głównie z niskim wykształceniem, słabym morale i popełnianymi niejednokrotnie nadużyciami. Nie bez przyczyny już w 1945 r. w MBP stworzono Wydział ds. Funkcjonariuszy, który oprócz ścigania różnego rodzaju nieprawidłowości miał także wykrywać obce elementy i brak czujności w szeregach „polskich czekistów”.

Większe ruchy kadrowe towarzyszyły niekiedy reorganizacjom w bezpiece. Fala zwolnień miała miejsce na przykład po „październiku” 1956 r. i dotyczyła głównie tych funkcjonariuszy, którym zarzucano największą gorliwość i zbrodnie popełnione w okresie stalinizmu. Należy jednak pamiętać, że dla części z nich było to krótkotrwałe „rozstanie” z resortem, bo po kilku latach ponownie się do niego zgłaszali i byli przyjmowani do służby. Niektórzy pracownicy zajmowali jednak stanowiska przez dłuższy czas. Z pewnością zaliczyć do nich należy zastępcę komendanta powiatowego ds. Służby Bezpieczeństwa Władysława Żurka, który swą funkcję pełnił od 1956 r. do 1968 r.

Od 1975 r. można odnotować wzrost liczby funkcjonariuszy zatrudnionych w aparacie bezpieki, szczególnie w tych pionach, które zajmowały się zwalczaniem opozycji czy działaniami wymierzonymi przeciwko Kościołowi. Na przykład w KW MO w Słupsku stan etatowy pracowników Wydziału IV (kościelnego) w latach 1975–1981 wzrósł z 8 do 43.

Liczba funkcjonariuszy SB zaczęła gwałtownie maleć po czerwcu 1989 r., gdy sztucznie wydzielano z niej niektóre departamenty (być może chcąc uniknąć weryfikacji) lub przenoszono etaty z „pionu” bezpieki do „pionu” milicyjnego. Na początku stycznia 1990 r. słupska bezpieka liczyła tylko ponad 100 osób. Część z nich w obliczu zachodzących zmian odeszła na emeryturę, inni zostali zmuszeni do pożegnania się z resortem, gdyż nie przeszli weryfikacji, pozostali znaleźli zatrudnienie bądź w policji, bądź też w nowych służbach.

Pieterwas Jan
s. Wincentego
ur. 15 I 1923 r.
Wojślawice (pow. Pińczów)

POLSKA ZJEDNOCZONA PARTIA ROBOTNICZA
KOMITET WOJEWÓDZKI W KOSZALINIE

SŁOWNIK BIOGRAFICZNY

ZASŁUŻONYCH
DZIAŁACZY RUCHU ROBOTNICZEGO
zweryfikowanych i zamieszkałych
w województwie koszalińskim
wg stanu w dniu 31 marca 1985 roku

PRACA ZBIOROWA POD REDAKCJĄ
Stanisława Kończaka, Stanisława Łukasika,
Włodzimierza Smutka, Stanisława Wronowskiego

PIETERWAS JAN, syn Wincentego, urodzony 15.01.1923 r. w Wojślawicach, woj. kieleckie, w rodzinie chłopskiej. W 1940 r. nawiązuje kontakt z grupą lewicową, która weszła w skład PPR. W 1942 r. przyjęty do PPR w Wojślawicach, pow. Pińczów oraz do GL, a następnie do AL Ziemi Krakowskiej (I Brygada im. B. Głowackiego). Brał aktywny udział w organizacji ogniw PPR i GL w okolicach Pińczowa. W styczniu 1945 r. - wraz z grupą towarzyszy skierowany przez komitet partyjny w Wiślicy do jeszcze nie wyzwolonego Krakowa - otrzymuje zadanie zabezpieczenia Wawelu, drukarni, w tym także papierów wartościowych, oraz pociągów jadących na front. Następnie pracuje w V Komisariacie MO w Krakowie i pełni funkcję sekretarza komórki PPR. W latach 1946-1947 kończy Szkołę Oficerską MO w Słupsku, skąd ponownie został skierowany do KW MO w Krakowie. Po kilku miesiącach służby w teście komendzie zostaje mianowany komendantem powiatowym MO w Dąbrowie Tarnowskiej, następnie w Nowym Targu, zaś w 1950 r. komendantem m. Krakowa. W 1952 r. przeniesiony na stanowisko komendanta m. Poznania, a w 1954 r. na stanowisko zastępcy komendanta wojewódzkiego w Poznaniu. Pracując zawodowo uzupełnia jednocześnie swoje wykształcenie, uzyskuje tytuł magistra praw. Od 1963 r. do 1981 r. pracuje jako komendant wojewódzki MO w Koszalinie i Słupsku. Był wielokrotnie członkiem powiatowych, miejskich i wojewódzkich instancji partyjnych i ich ekzekutyw. Uczestniczył w siedmiu zjazdach PZPR, w tym na II, VI i VIII jako delegat.

- 15 II 1945 Dyżurny funkcjonariusz KWMO w Krakowie.
- [1947] Słuchacz Szkoły Oficerskiej MO w Słupsku.
- [10 I 1948] Starszy referent nadzoru administracyjnego Wydziału Wewnętrzny KWMO w Krakowie.
- 1 VIII 1948 Komendant Powiatowy MO w Dąbrowie Tarnowskiej.
- 15 I 1950 Komendant Powiatowy MO w Nowym Targu.
- 1 V 1950 Komendant Miejski MO w Krakowie.
- 1 I 1952 Komendant Miejski MO w Poznaniu.
- 1 X 1953 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO w Poznaniu.**
- 1 IV 1963 Komendant Wojewódzki MO w Koszalinie.**
- 1 VI 1975 Komendant Wojewódzki MO w Słupsku.**
- 8 XII 1980 Odwołany ze stanowiska.
- 31 XII 1980 Zwolniony.

Awanse:

chor. (1947), ppor. (1949), por. (1950), kpt. (1951), mjr (1954), ppłk MO (1958), płk MO (1962).

Wykształcenie:

1947 Szkoła Oficerska MO w Słupsku.
1962 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr prawa).

Odnaczenia:

- 1964 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1973 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1975 Odznaka Specjalna ORMO.
- 1975 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1976 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1976 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1977 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1979 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1981 Złoty Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1982 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1983 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Złota Odznaka „W służbie penitencjarnej”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1987 Złota Odznaka „Za zasługi dla finansów PRL”.
- 1989 Order Sztandaru Pracy II klasy.

- 1 VIII 1953 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 28 VIII 1954 Referent Sekcji IV Wydziału I WUBP w Koszalinie.
- 1 I 1956 Referent Sekcji III Wydziału II WUdsBP w Koszalinie.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny Sekcji III Wydziału II WUdsBP w Koszalinie.
- 1 I 1957 Oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 II 1959 Starszy oficer operacyjny Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 26 II 1963 Zastępca szefa Wydziału II Zwiadu 15 Bałtyckiej Brygady Wojsk Ochrony Pogranicza w Koszalinie.
- 1 XI 1965 Naczelnik Wydziału Kontroli Ruchu Granicznego KWMO w Koszalinie.
- 1 V 1972 Naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Koszalinie.
- 13 XI 1972 Słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie.
- 1 VII 1973 W dyspozycji Dyrektora Departamentu Kadr MSW.
- 1 VIII 1973 Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Koszalinie.
- 1 I 1975 Kierownik Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.**
- 10 XII 1980 Komendant Wojewódzki MO w Słupsku.**
- 1 IX 1983 Szef WUSW w Toruniu.**
- 12 III 1990 W dyspozycji Dyrektora Departamentu Kadr MSW.
- [31 III?] 1990 Zwolniony.

Awanse:

chor. (1954), ppor. (1955), ppor. MO (1957), por. MO (1957), kpt. MO (1960), mjr MO (1960), ppłk. MO (1970), płk. MO (1975).

Wykształcenie:

- 1949 Technikum Przemysłowo-Pedagogiczne we Włocławku.
- 1954 Roczna Szkoła Oficerska w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 1969 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie (mgr socjologii).
- 1977 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie (dr nauk społecznych).

Łukasik Stanisław
s. Władysława
ur. 23 IV 1934
w Lijewie (pow. Włocławek)

Średnio wyrobiony politycznie, początkowo religijny, obecnie zobojętniał. Język polski słaby, pisze z błędami. Przeciętnie inteligentny [...]. Nauka przychodzi mu z trudnością, posiada jednak upór i pilność.

Arkusz słuchacza Szkoły Oficerskiej MBP w Legionowie, 1951 r.

Pomimo dość trudnych warunków pracy nad zabezpieczeniem odcinka Z[wiązku] H[arcerstwa] P[olskiego] woj. bydgoskiego kpt. Marcinkowski zdołał zawsze w odpowiednim czasie poinformować kier[ownictwo] służbowe i partyjne o aktualnej sytuacji w ZHP i różnych próbach wrogiej działalności, tak natury organizacyjnej jak i politycznej niektórych wrogich i opozycyjnych elementów z pośród kadry starszo-harcerskiej. Dobre wyniki osiągnął również zabezpieczając obecnie taki odcinek jak U[niwersytet] [im.] M[ikołaja] K[opernika] w Toruniu. Pomimo dużych trudności - bo pracę po UMK trzeba było rozpoczynać bodajże od podstaw, dokonał już werbunku 4 informatorów i w tym jednego z pośród pomocników kadry naukowej. Ponadto ma w opracowaniu 5 kandydatów na werbunek.

Charakterystyka służbowa, 1958 r.

Należy stwierdzić, że tak pod względem ilości dokonanych werbunków, założonych spraw jak również ilości posiadanych na kontakcie tajnych współpracowników i prowadzonych rozpracowań wymieniony jest przodującym pracownikiem Wydziału III.

Charakterystyka służbowa, 1960 r.

[Cechuje go] wzorowe prowadzenie się pod każdym względem [...], świecenie przykładem w bezpośrednim zaangażowaniu się w pracy operacyjno-agenturalnej.

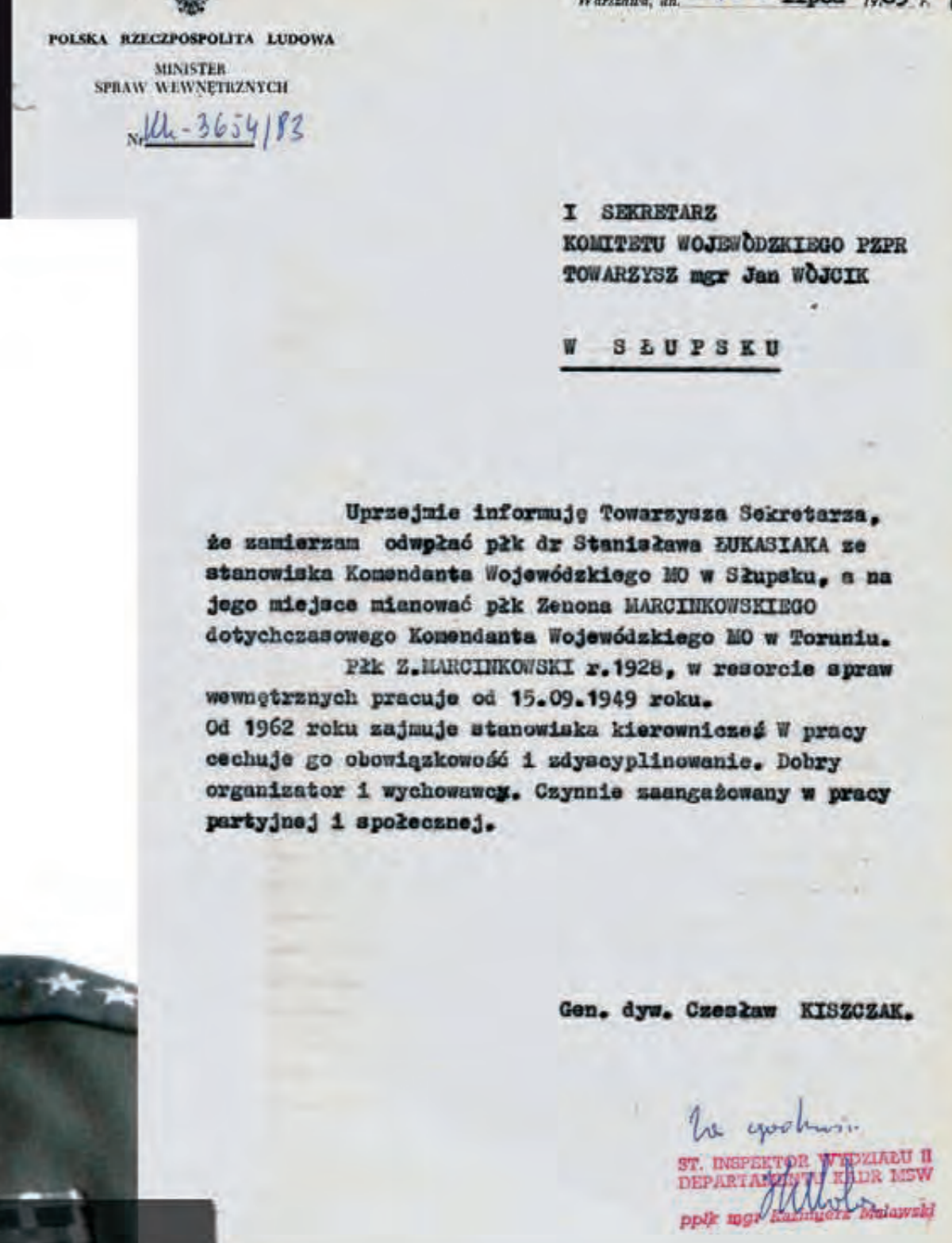
Opinia służbowa, 1966 r.

Płk Zenon Marcinkowski w organach MO służbę pełni od 1949 r. Przez cały ten okres pracuje na terenie województwa bydgoskiego i toruńskiego. Od 1962 roku zajmuje stanowiska kierownicze. Zbyt długie pozostanie płk. Marcinkowskiego na funkcji kierowniczej w jednym regionie jest niekorzystne dla służby. Wnoszę w związku z tym o odwołanie go z zajmowanego stanowiska i wyrażenie zgody przeniesienia na równorzędne stanowisko Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku.

Wniosek ministra spraw wewnętrznych do KW PZPR w Słupsku, 1983 r.

Marcinkowski Zenon
s. Jana
ur. 12 XII 1928 r. w Toruniu

- 15 IX 1949 Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej MBP w Legionowie.
- 1 VIII 1951 Starszy oficer śledczy Sekcji II Wydziału Śledczego WUBP w Bydgoszczy.
- 1 IX 1953 Starszy oficer śledczy Sekcji III Wydziału Śledczego WUBP w Bydgoszczy.
- 1 IV 1955 Starszy oficer śledczy (brygadier) Sekcji II Wydziału VII WUdsBP w Bydgoszczy.
- 1 I 1957 Starszy oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Bydgoszczy.
- 1 II 1959 Kierownik Grupy Wydziału III SB KWMO w Bydgoszczy.
- 1 VII 1962 Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Bydgoszczy.
- 1 XII 1966 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Bydgoszczy.
- 1 X 1969 Naczelnik Wydziału Śledczego SB KWMO w Bydgoszczy.
- 15 III 1970 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Bydgoszczy.**
- 1 VI 1975 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Toruniu.**
- 1 III 1978 Komendant Wojewódzki MO w Toruniu.**
- 1 VIII 1983 Szef WUSW w Toruniu.**
- 1 IX 1983 Szef WUSW w Słupsku.**
- 5 IX 1989 Zwolniony.

Awanse:

chor. (1951), ppor. (1952), por. (1954), por. MO (1957), kpt. MO (1957), mjr MO (1963), ppłk MO (1970), płk MO (1974).

Wykształcenie:

- 1951 Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących przy Jednostce Wojskowej 2290 w Warszawie.
- 1951 Dwuletnia Szkoła Oficerska MBP w Legionowie.
- 1964 Kurs Doskonalenia Kadr Kierowniczych SB MSW w Warszawie.

Odnaczenia:

- 1960 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1964 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1969 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności Kraju”.
- 1969 Odznaka „Bydgoszcz - Zasłużonemu Obywatelowi”.
- 1969 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1972 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności Kraju”.
- 1973 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1975 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1979 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1980 Złoty Medal „Za zasługi dla obronności Kraju”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984 Złota Odznaka „W Służbie Penitencjarnej”.
- 1986 Order Sztandar Pracy II klasy.

- 15 IX 1949 Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej Centrum Wyszakolenia MBP w Legionowie.
- 23 VII 1951 W dyspozycji Szefa WUBP w Koszalinie.
- 1 VIII 1951 Referent Sekcji VII Wydziału V WUBP w Koszalinie.
- 15 I 1952 Referent Wydziału X WUBP w Koszalinie.
- 1 IV 1953 Starszy referent Wydziału X WUBP w Koszalinie.
- 1 VIII 1953 Kierownik Referatu II Wydziału X WUBP w Koszalinie.
- 15 VI 1954 Kierownik Sekcji III Wydziału ds. Funkcjonariuszy WUBP w Koszalinie.
- 1 XI 1954 Zastępca Szefa PUBP w Wałczu.**
- 1 IV 1955 Kierownik Delegatury PUBP w Człuchowie.**
- 27 XII 1956 Zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. Bezpieczeństwa w Człuchowie.**
- 1 II 1959 Starszy oficer operacyjny Wydziału III SB KWMO w Koszalinie.
- 1 V 1960 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Koszalinie.**
- 1 XII Inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KWMO w Koszalinie.
- 1 VI 1970 Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KWMO w Koszalinie.
- 1 V 1971 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Koszalinie (jednocześnie w okresie 1 IX 1973 - 12 VI 1974 słuchacz Wyższej Szkoły KP B [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie).**
- 1 VI 1975 Komendant Wojewódzki MO w Lesznie.**
- 1 VIII 1983 Szef WUSW w Lesznie** (jednocześnie w okresie 11 II 1987 - 31 XII 1987 delegowany do pracy w sztabie akcji „Suwałki” [prace porządkowe prowadzone na nieużytkach rolnych przekazanych następnie lokalnym PGR] wraz z powierzeniem nieetatowego stanowiska szefa sztabu).
- 23 VIII 1989 Szef WUSW w Słupsku.**
- 28 II 1990 Zwolniony.

Z powodu prześladowania mnie przez reakcję miechowską byłem zmuszony opuścić Miechów udając się do Krakowa [...]. Brałem udział jako ormowiec przy referendum i wyborach do sejmiku ustawodawczego.

Życiorys, 1949 r.

Potrafi krytycznie i samokrytycznie ocenić swoje i czyjeś błędy, widać u niego silną więź z Partią i Jej linią polityczną, potrafi zając bojową jak przystało na członka Partii.

Charakterystyka, 1952 r.

Bierze bezpośredni udział w zapobieganiu przestępczości i przeciwdziałaniu faktom wrogiej działalności, szczególnie na odcinku pożarowym i propagandy pisanej. [...] W ramach obchodu 20-lecia PRL i Służby Bezpieczeństwa włożył wiele wysiłku w prace Komisji Historyczno-Propagandowej.

Opinia służbowa, 1965 r.

Zaliczany do najlepszych oficerów Służby Bezpieczeństwa tut. Komendy.

Opinia służbowa, 1970 r.

Posiada duże poczucie godności własnej i współtowarzyszy pracy.

Opinia służbowa, 1973 r.

Kurach Antoni
s. Franciszka
ur. 1 VI 1930
w Wysociicach (pow. Miechów)

Awanse:

chor. (1951), ppor. (1954), por. MO (1957), kpt. MO (1960), mjr MO (1965), ppłk MO (1970), płk MO (1974).

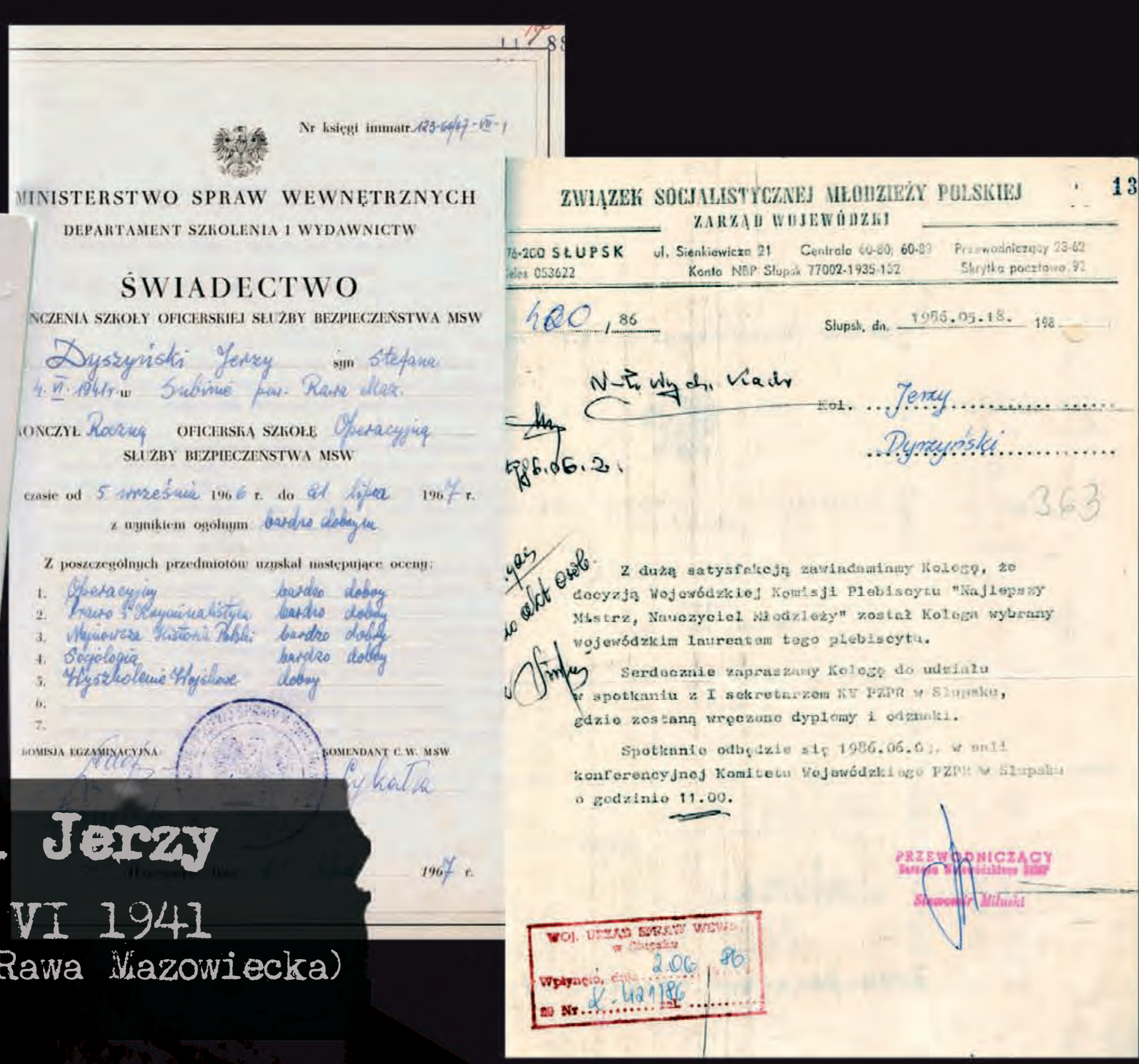
Wykształcenie:

- 1951 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących przy Jednostce Wojskowej 2290 w Warszawie.
- 1951 Dwuletnia Szkoła Oficerska MBP w Legionowie.
- 1969 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
- 1974 Wyższa Szkoła KBP [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie.

Odnaczenia:

- 1958 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1959 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1964 Oznaka Tysiąclecia Państwa Polskiego.
- 1969 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1972 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1972 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1975 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1977 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1979 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1980 Złoty Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984 Złota Odznaka „W służbie penitencjarnej”.
- 1987 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Członek PPR/PZPR od 1947 r.

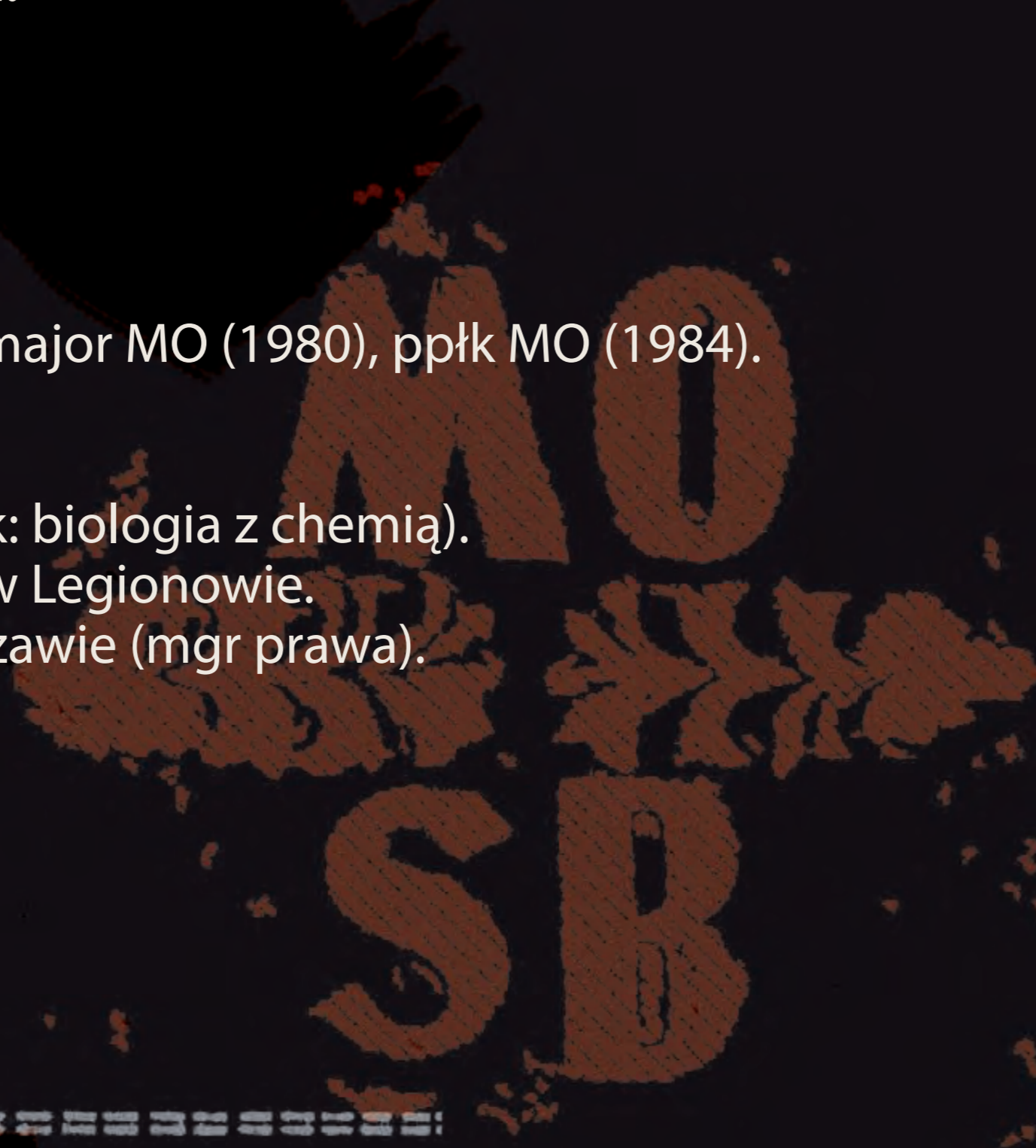
Dyszyński Jerzy
s. Stefana
ur. 4 VI 1941
w Subinie (pow. Rawa Mazowiecka)

- 16 VII 1965 Oficer operacyjny Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 5 IX 1966 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie.
- 1 IV 1967 Inspektor Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 1 I 1972 Starszy inspektor Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 3 X 1972 Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
- 3 VIII 1975 Starszy inspektor Inspektoratu Analityczno-Informacyjnego przy Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.
- 1 III 1977 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Słupsku.**
- 21 VIII 1978 Słuchacz Wyższej Szkoły KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.
- 1 VII 1979 Naczelnik Wydziału III SB KWMO/WUSW w Słupsku.**
- 1 I 1990 Zastępca szefa WUSW ds. SB w Słupsku.**
- 1 III 1990 P.o. szef WUSW w Słupsku.**
- 4 VI 1990 Odwołany.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Awanse:
ppor. MO (1969), por. MO (1970), kapitan MO (1974), major MO (1980), ppłk MO (1984).

Wykształcenie:
1964 Studium Nauczycielskie w Koszalinie (kierunek: biologia z chemią).
1967 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1975 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr prawa).

Członek PZPR od 1962 r.

W związku z kampanią wyborczą do Rad Narodowych wytypowany przez Komitet Zakładowy PZPR jako kandydat na radnego M[iejskiej] R[ady] N[arodowej] [w] Słupsk[u].

Opinia służbowa, 1978 r.

W pracy z podwładnymi kładzie szczególny nacisk na rozbudowę osobowych źródeł informacji, dostosowując jej sieć do zmieniających się zagrożeń. Kierowany [przez Dyszyńskiego] Wydział posiada niezbędne rozpoznawcze operacyjne w zabezpieczanych obiektach i środowiskach, osiąga duże efekty w zakresie likwidacji nielegalnych struktur i zagrożeń.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1982 r.

Większość nielegalnych struktur zlikwidowanych na terenie woj. słupskiego po ogłoszeniu stanu wojennego, w tym najważniejsza – ponadzakładowa, to wynik pracy kolektywu kierowanego przez mjr mgr Jerzego Dyszyńskiego.

Opinia służbowa, 1984 r.

Realizując konsekwentnie założoną koncepcję pracy Wydział osiągnął znaczący postęp w rozpoznaniu zamiarów i działań podziemia. Pozwoliło to na uzyskiwanie wyprzedzających informacji, w tym w zakresie realizacji poleceń MSW na rzecz innych regionów kraju. B[ardzo] dobre rozpoznawcze pozwoliło właściwie zabezpieczyć kampanię wyborczą i same wybory do Sejmu PRL.

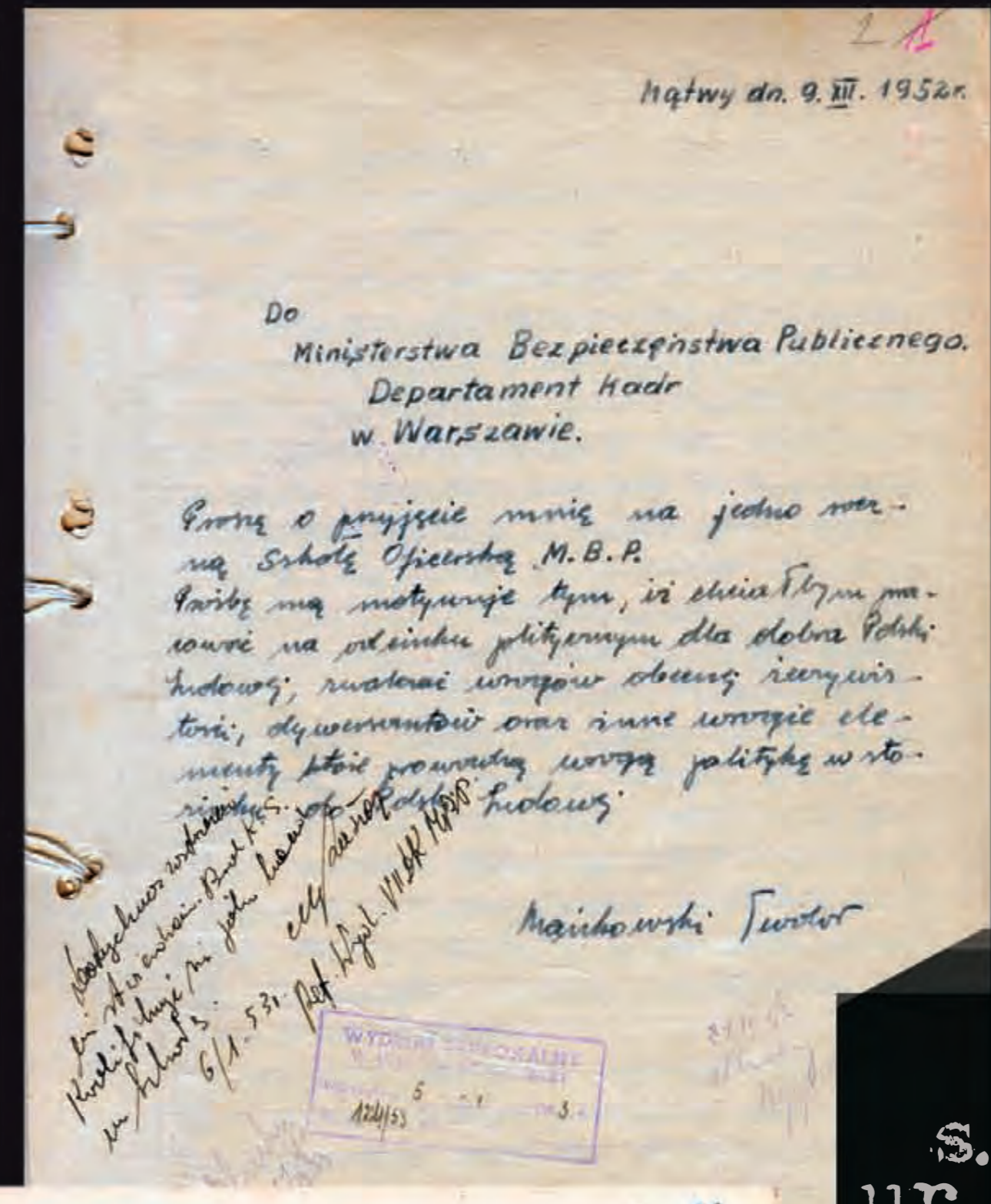
Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1985 r.

Odnaczenia:

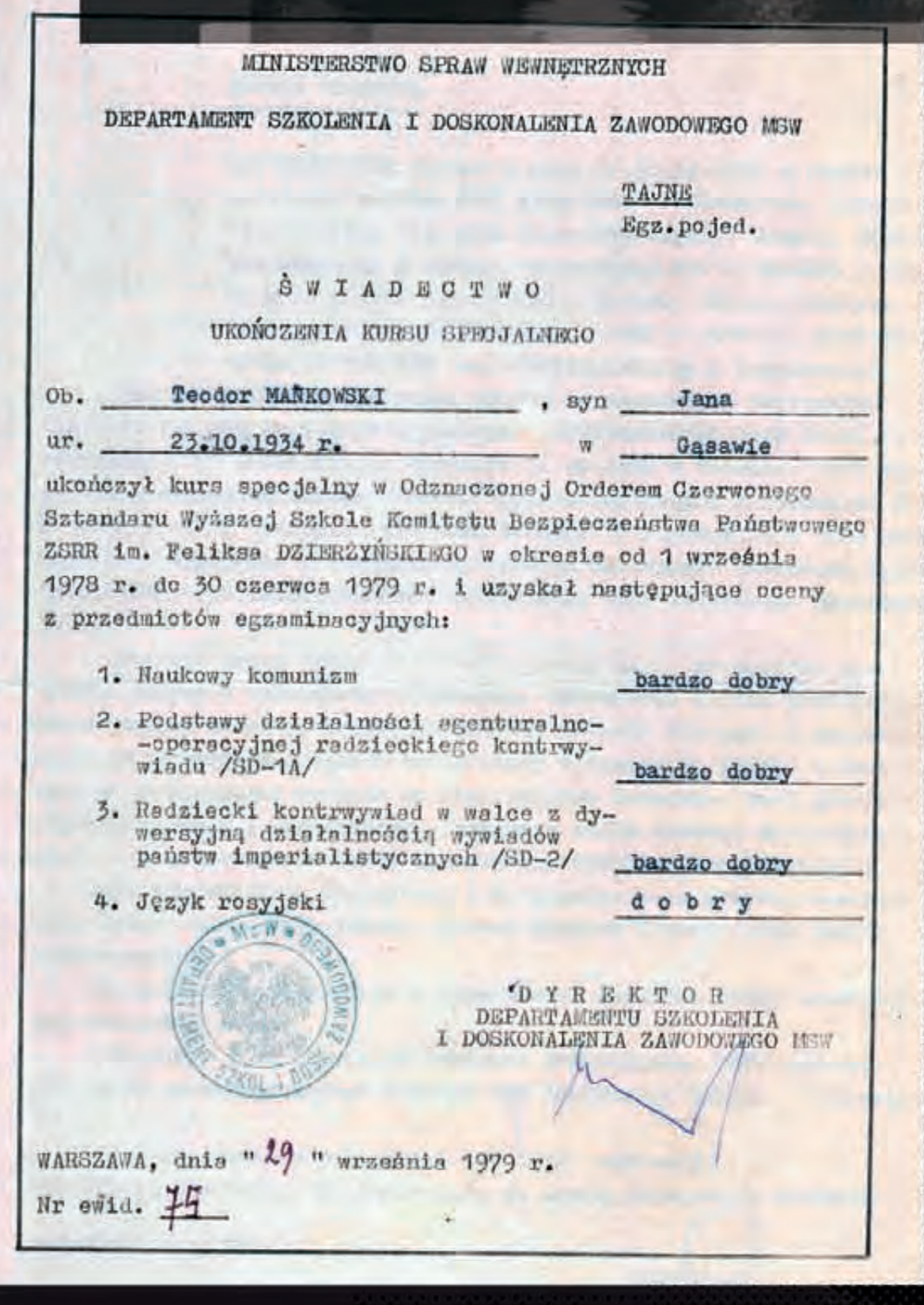
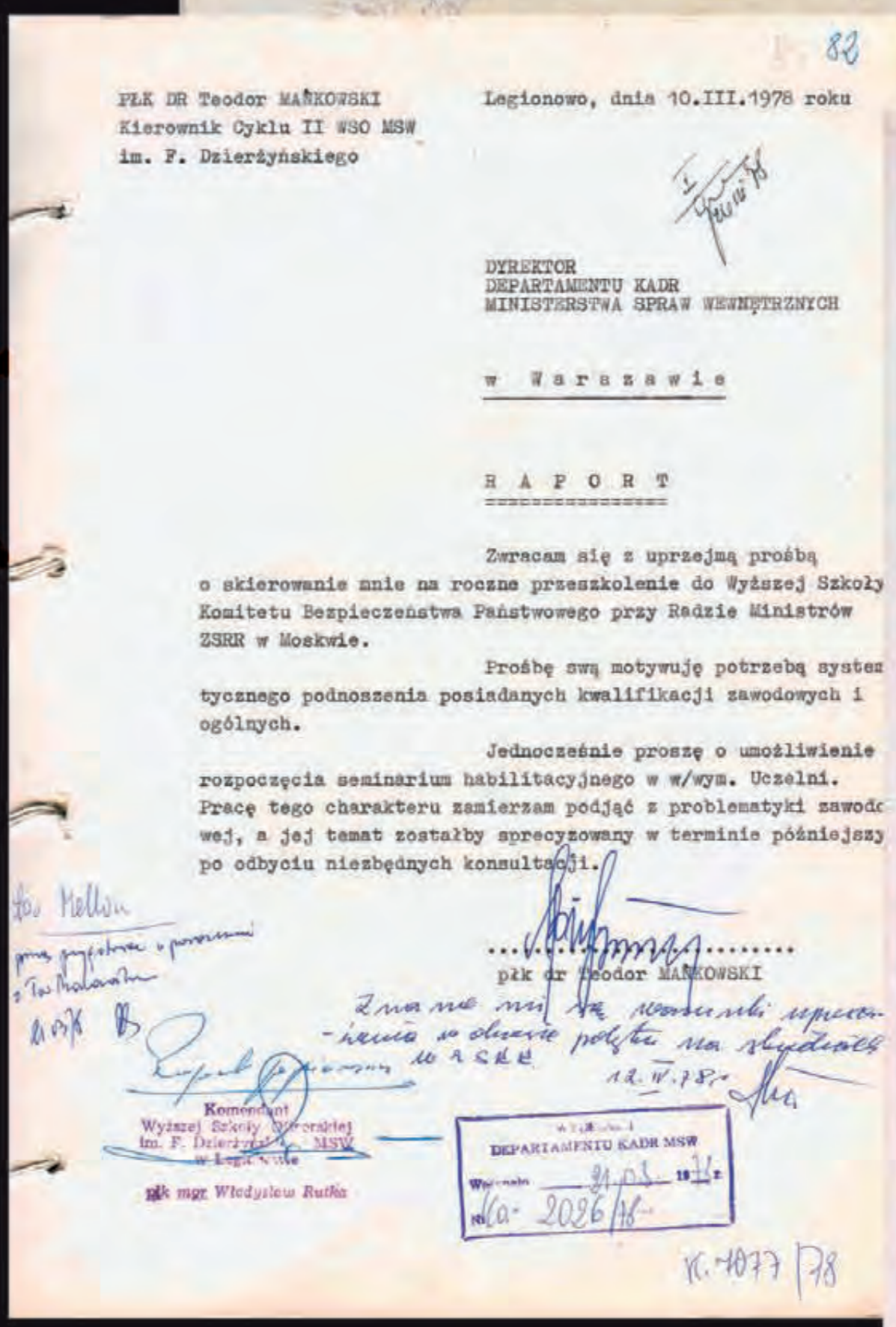
- 1976 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1976 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”
- 1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1979 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1982 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1983 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1983 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
- 1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
- 1984 Medal „Za zasługi dla m. Słupsk”.
- 1984 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1985 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1986 Laureat plebiscytu „Najlepszy Mistrz - Nauczyciel Młodzieży” zorganizowanego przez Zarząd Wojewódzki Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej w Słupsku.
- 1988 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

- 1 VIII 1953 Słuchacz Krajowego Ośrodka Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 22 IV 1954 Zwolniony (na własną prośbę).
- 22 IX 1955 Przyjęty ponownie, referent operacyjny w PUdsBP w Szubinie.
- 1 I 1957 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Szubinie.
- 1 XI 1957 Oficer operacyjny Wydziału III SB w KWMO w Bydgoszczy.
- 1 III 1963 Starszy oficer operacyjny Wydziału III SB KWMO w Bydgoszczy.
- 15 I 1964 Kierownik Grupy Wydziału III SB KWMO w Bydgoszczy.
- 15 XI 1967 Zastępca naczelnika Wydziału Ogólnego KWMO w Bydgoszczy.
- 4 IV 1970 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Inspektoratu Kierownictwa SB KWMO w Bydgoszczy.
- 1 XII 1970 Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KWMO w Bydgoszczy.
- 1 I 1975 Kierownik Inspektoratu Kierownictwa SB KWMO w Bydgoszczy.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału II SB KWMO w Toruniu.
- 15 XII 1976 Kierownik cyklu II (praca operacyjna) w Wyższej Szkole Oficerskiej MSW im. Feliksa Dzierżyńskiego w Legionowie.
- 10 XII 1980 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO/ Szefa WUSW ds. SB w Słupsku.**
- 1 IV 1987 Zastępca Dyrektora Biura „B” MSW, jednocześnie Komendant Szkoły Chorążych Biura „B” MSW.**
- 20 III 1990 Zwolniony.

Awanse:
chor. (1954), ppor. MO (1956), por. MO (1959), kpt. MO (1963), mjr MO (1968), ppłk MO (1971), płk MO (1977).

Mańkowski Teodor
s. Jana,
ur. 23 X 1934 r.
w Gąsawie (pow. Żnin)

- 1 VIII 1958 Oficer operacyjny Grupy III Wydziału III KWMO w Opolu.
- 1 VIII 1961 Starszy oficer operacyjny Wydziału III KWMO w Opolu.
- 1 III 1964 Zastępca Naczelnika Wydziału III KWMO w Opolu.
- 1 VI 1970 Naczelnik Wydziału III KWMO w Opolu.
- 1 V 1971 Naczelnik Wydziału I Departamentu III MSW.
- 15 IX 1974 Naczelnik Wydziału III Departamentu III MSW.
- 1 VI 1975 Zastępca Komendanta Stołecznego MO ds. SB w Warszawie.**
- 25 II 1979 Zastępca Dyrektora Biura Eksploatacji i Rozwoju Systemu w Rządowym Centrum Informacyjnym PESEL.
- 1 VIII 1981 Zastępca Dyrektora Grupy Rezerwowej przy Departamencie Kadr MSW.
- 16 I 1983 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO/Szefa WUSW ds. SB w Katowicach.**
- 25 IV 1986 W dyspozycji Dyrektora Departamentu Kadr MSW.
- 16 VI 1987 Zastępca Szefa WUSW ds. SB w Słupsku.**
- 15 XII 1989 W dyspozycji Dyrektora Departamentu Kadr MSW.
- 15 II 1990 Zwolniony.

Awanse:
chor. MO (1958), ppor. MO (1959), por. MO (1962), kpt. MO (1965), mjr MO (1969), ppłk MO (1971), płk MO (1975).

Wykształcenie:
1956 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Opolu (mgr filologii polskiej).
1964 Kurs Doskonalenia Kadr Kierowniczych SB MSW w Warszawie.

Odnaczenia:
[...] Srebrny Krzyż Zasługi.
1977 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
[...] Złoty Krzyż Zasługi.
1980 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Złoty Medal „Za zasługi dla obronności Kraju”.

Członek PZPR od 1954 r.

Kasperski Edward
s. Stanisława
ur. 6 IX 1931 r.
w Tuszkowach (pow. Kosciierzyna)

Ministerym kieracem się z prośbą do Wojewódzkiej Komendy Milicji Obywatelskiej o przyjęcie mnie do pracy.
Swego czasu, a mianowicie w okresie kończenia studiów w roku 1956 proponowałem mi pracę w organach Bliźni Będzin, Bezpieczeństwo, ten polecenia nie przyjęło. Za pracę w zawodzie obywatela się, że wiadomości studiów zostały zapomniane.
Odszenie po odbyciu dwuletniej pracy w zawodzie nauki, w tym czasie napisałem pracę z tytułem: „Wzrost stanu wojennego w Polsce”.
Edward Kasperski

Rozmowa z płk. KASPERSKIM - 16.01.86 r. /s.12 - 12.25/
O rozmowę tą płk Kasperski zabiegał podczas przerwy służbowej, w dniu 16.01.86 r. w Legionowie.
Na wstępie płk Kasperski podniósł, że około 3 tygodnie do jego wiadomości, iż poszukuje się dla niego zastępcę w Warszawie. Ocenia, być może - jak się zastrzegł - nieścisłe że nie uczynił nic, co uzasadniałoby takie posunięcie.
Na powierzonym mu, w WUSW w Katowicach, odcinku d... ma wymierne osiągnięcia:
- liczba szkół, gdzie są jeszcze kryzysy, spadła poniżej 1000
- z kadr kierowniczych ZHP w woj. katowickim wyeliminowano 1000
- we wskazanym województwie nie było żadnych poważniejszych wypadków z Kościołem,
- z jego udziałem powstały dwa telewizyjne reportaże, dot. kłótni Państwo-Kościół /Piekary - "korony" i konflikt parafialny w Bolesławcu/, uznane chyba - jak dotąd - za najlepsze.
- jest dobra sytuacja na wyższych uczelniach woj. katowickich zwłaszcza na Politechnice w Gliwicach.

T A J N E

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Poważszy Gen. Dym. Stanisław KOWALCZYK

W dniach 4 i 5 sierpnia 1978 roku Służba Bezpieczeństwa KSMO udaremniła zamierzenia grup antykomunistycznych - przeprowadzenia akcji propagandowej dotyczącej tzw. Tymczasowego Komitetu Samoobrony Chłopskiej.

Ujawniono zakomunikowaną, dobrze zorganizowaną bazę poligraficzną; zlikwidowano znaczne ilości wydrukowanych i przygotowanych do kolportażu wrogich wydawnictw oraz środki do powielania.

Za podjęcie właściwych działań operacyjno-zapobiegawczych, odpowiedzialności i pokierowanie akcją - wnoszę o przyznanie Zastępcy Komendanta d/S SB płk. Edwardowi KASPERSKEMU nagrody pieniężnej w wysokości 10 tys. złotych oraz 40 tys. złotych dla podległych Mu pracowników, którzy brali bezpośredni udział w tej akcji.

Z-CA DYREKTORA DEPARTAMENTU III MSW
/płk dr inż. Wł. C. I. A. S. T. O. K.

Prawa, dnia 7 sierpnia 1978r.

Nadmienić tylko należy, że interesuje go służba w MO. Przykładem tego jest wniesienie przez niego dużo informacji do prowadzonej sprawy przez KPMO Lębork o nadużycia służbowe w tym nadleśnictwie [Dretyń], popełnione przez byłego leśniczego, po którym objął stanowisko.

Wywiad nt. kandydata sporządzony przez Zastępcę Komendanta Powiatowego MO ds. Bezpieczeństwa w Lęborku, 1962 r.

Jest bardzo krytyczny w swych wystąpieniach. Winien jednak zwrócić uwagę na bardziej umiejętne przekonywanie współtowarzyszy o swych racjach, gdyż nie zawsze należycie oceniają jego intencje. Nie stwierdzono oznak dekonspiracji jego osoby, tak w miejscu zamieszkania, jak i pracy. Od przeszło trzech lat występuje jako właściciel mieszkania, gdzie zorganizowany jest lokal dla pracowników nieoficjalnych. Z obowiązków tych wywiązuje się należycie.

Opinia służbowa, 1966 r.

Za aktywną działalność w upowszechnianiu ideologii Marksizmu-Leninizmu i polityki Partii wyróżniony w 1976 roku Listem Gratulacyjnym przez Wydział Pracy Ideowo-Wychowawczej KC PZPR.

Opinia służbowa, 1979 r.

Kierowany przez Niego Wydział osiągnął bardzo dobre wyniki na kierunku kontrwywiadowczego zabezpieczenia województwa, głównie w zakresie inicjowania zaczepnych operacji ofensywnych. [...] Mimo ograniczeń wynikających z przepisów stanu wojennego następował wyraźny wzrost stanu posiadania operacyjnego. Tylko w [19]82 roku wzrost ten wyniósł 40,5% w stosunku do [19]81 roku i zamyka się liczbą 226 źródeł. Z chwilą wprowadzenia stanu wojennego Wydział II przejął do ochrony operacyjnej nowe, ważne obiekty w województwie, takie jak transport kolejowy i drogowy, łączność, poligrafię i krótkofalarstwo, gdzie musiano prace operacyjną budować od zera. W bardzo krótkim okresie czasu opanowano w tych obiektach sytuację operacyjno-polityczną i osiągnięto znaczny postęp w możliwościach operacyjno-manewrowych. [...] Wydział osiąga dobre wyniki we współdziałaniu z W[ojewódzką] S[łużbą] W[ewnętrzną] i kontrwywiadem Armii Radzieckiej.

Opinia służbowa, 1983 r.

W ostatnim okresie funkcjonariusze Departamentu II MSW w ścisłym współdziałaniu z funkcjonariuszami Waszej Komendy zrealizowali skomplikowane działania operacyjne w odniesieniu do służb specjalnych państw NATO. Biorąc pod uwagę duży wkład pracy, osobiste zaangażowanie i wysiłek włożony w realizację złożonych przedsięwzięć operacyjnych, Minister Spraw Wewnętrznych genera[ł] dyw[izji] Czesław Kiszczak wyróżnił nagrodą pieniężną niżej wymienionych funkcjonariuszy: [...], ppłk Leszek Kowalski - N[aczelnik] Wydziału II - 7.000 zł.

Pismo Dyrektora Departamentu II MSW do Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku, 1983 r.

opinia /
AN6
WYWIADOWCA KOWALCZYK z okazji Inauguracji Roku Szkolenia Wydziału II MSW w Opolu, 1976 r.
22.09.1976 r.
Kierownik Jan Krupa

- 1 VI 1962 Wywiadowca Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KWMO w Koszalinie.
- 20 II 1963 Słuchacz Szkoły Oficerskiej Obserwacji Zewnętrznej MSW w CW MSW w Legionowie.
- 1 IX 1963 Wywiadowca Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KWMO w Koszalinie.
- 1 III 1969 Kierownik zmiany Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KWMO w Koszalinie.
- 1 VII 1969 Kierownik zmiany Sekcji Obserwacyjnej Wydziału „B” SB KWMO w Koszalinie.
- 1 XI 1970 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 1 V 1972 Kierownik Grupy VII Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 21 IV 1975 P.o. I zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. SB w Kołobrzegu.**
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału II KWMO w Słupsku.**
- 1 VII 1987 Starszy inspektor Grupy 3 Departamentu II MSW (budowa eksportowa w Budapeszcie).
- 1 VII 1989 W dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku, delegowany do Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 15 II 1990 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1962), ppor. MO (1963), por. MO (1968), kpt. MO (1972), mjr MO (1977), ppłk MO (1981).

Wykształcenie:
1953 Technikum Leśne w Warcinie.
1963 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej MSW w Legionowie.
1969 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie.
1971 Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego (mgr nauk politycznych).

Członek PZPR od 1952 r.

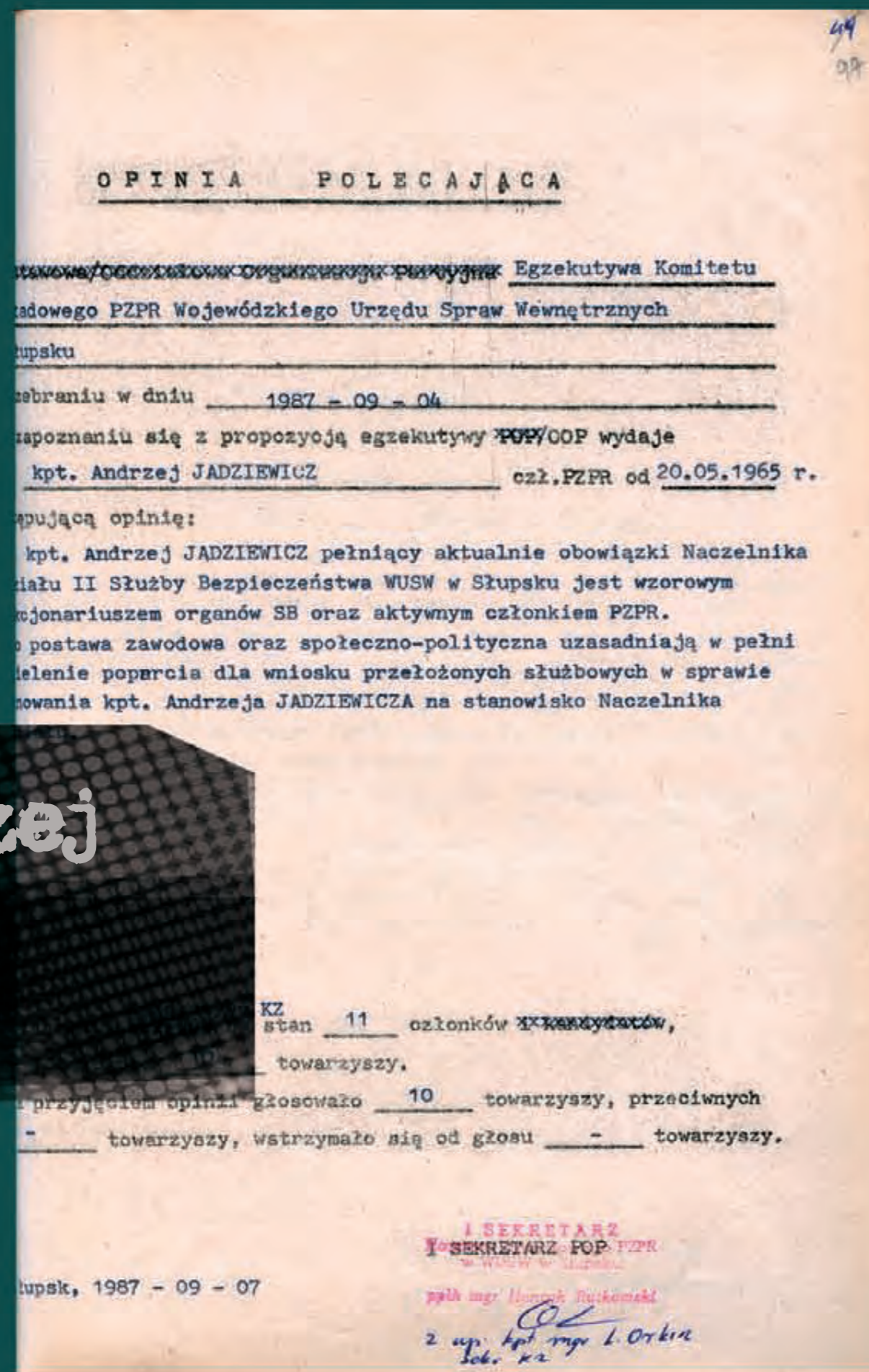
Odnaczenia:
1972 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1972 Medal „Za zasługi dla miasta Koszalina”.
1973 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. Koszalin”.
1974 Złoty Krzyż Zasługi.
1975 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1978 Srebrna Odznaka „Zasłużony pracownik morza”.
1978 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1979 Odznaka „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1980 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
1981 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1983 Odznaka „Zasłużony działacz LOK”.
1983 Odznaka „Za zasługi w rozwoju łączności”.
1984 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Kowalski Leszek
s. Jana
ur. 3 VIII 1931
w Brzozówce (pow. Lipno)

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
DEPARTAMENT KADR I SZKOLENIA
ŚWIADECTWO
WYDZIAŁ SZKOŁY OFICERSKIEJ SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA MSW
Kowalski Leszek
ur. 3 VIII 1931 w Brzozówce pow. Toruń
KONCZYŁ: OFICERSKĄ SZKOŁĘ OBSERWACJI ZEWNĘTRZNEJ SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA MSW.
czasie od 20 lutego 1963 r. do 30 lipca 1963 r.
z wynikiem ogólnym: **dobrym**
Z poszczególnych przedmiotów uzyskał następujące oceny:
1. Obserwacja Zezwołała: **dobry**
2. Język polski: **dobry**
3. Język niemiecki: **dobry**
4. Operacyjność: **bardzo dobry**
5. Prawo i Administracja: **dobry**
6. Historia Partii: **dobry**
7. ...
8. ...
Wydane dnia 30 lipca 1963 r.

Jadziewicz Andrzej
s. Kazimierza
ur. 22 XI 1942 r.
w Żyrardowie

- 6 VIII 1972 Inspektor Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 21 I 1975 Słuchacz Studium Podyplomowego Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 V 1979 Kierownik Sekcji VII Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 III 1985 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 VII 1987 P.o. naczelnik Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 XII 1987 Naczelnik Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

Podanie swoje motywuję tym, że jako syn pracownika Służby Bezpieczeństwa MO chcę również zwalczać wszelkiego rodzaju przestępstwa wykonywane przez różne elementy wrogie naszemu państwu.

Podanie B. Pokorzyńskiego do Komendanta Wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1957 r.

Od młodych lat, będąc jeszcze uczniem Korpusu Kadetów K[orpusu] B[ezpieczeństwa] W[ewnętrznego] w Warszawie, byłem wychowywany i nastawiany jako przyszły pracownik służby bezpieczeństwa. [...] Jestem przekonany, że jako pracownik pionu bezpieczeństwa znajdę zadowolenie w przyszłej pracy.

Podanie B. Pokorzyńskiego do Komendanta Kojewódzkiego MO w Koszalinie, 1958 r.

Ujawnił kilka osób, które starały się o wyjazd czasowy do państw kapitalistycznych z zamiarem dokonania zdrady Ojczyzny.

Pismo z wyróżnieniem, 1959 r.

Organizuje pracę na odcinku nacjonalizmu ukraińskiego, przyjazdy cudzoziemców do Polski i ochrona Jednostek Wojskowych przed penetracją wrogich wywiadów.

Wniosek, 1962 r.

Kontrolne spotkania z t[ajnymi] w[s]półpracownikami, których posiada na łączności wykazały, że tajni współpracownicy nie mają żadnych zastrzeżeń do otrzymywanych zadań.

Charakterystyka służbowa, 1962 r.

Pracując po zagadnieniu niemieckim w latach 1963-64 sprawnie zorganizował i przeprowadził rozeznanie charakteru utrzymywanych kontaktów obywateli PRL z cudzoziemcami z NRF w ramach akcji „Kraj” oraz stosował szereg przedsięwzięć profilaktycznych w stosunku do osób powiązanych z ośrodkami rewizjonistycznymi, co przyniosło pozytywne rezultaty.

Opinia służbowa, 1964 r.

W roku 1965 por[ucznik] Pokorzyński został ukarany 3-dniowym aresztem za uderzenie w stanie nietrzeźwym b[yłego] funkcyjnariusza] tu[tejszego] Referatu por[ucznika] Łuniewskiego, który będąc pijanym awanturował się w restauracji „Fregata” w Kołobrzegu.

Charakterystyka służbowa, 1966 r.

Z wszystkimi t[ajnymi] w[s]półpracownikami] spotkania odbywał wyłącznie na L[okalu] K[ontaktowym] do czasu zerwania umowy przez właściciela tj. do m[iesiąca] marca 1970 r. Obecnie czasowo spotkania przeprowadza we własnym mieszkaniu prywatnym (które zabezpiecza zachowanie konspiracji) czyniąc zarazem wysiłki w kierunku pozyskania nowego.

Opinia służbowa, 1970 r.

Potrafi myśleć i rozstrzygać problemy w imię interesów Partii i Państwa.

Opinia służbowa, 1979 r.

Awanse:

- kpr. MO (1972), plut. MO (1973), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982), mjr MO (1987).

Wykształcenie:

- 1963 Technikum Rolnicze w Słupsku.
- 1973 Akademia Rolnicza w Szczecinie (inz. zootechniki).
- 1975 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.

Odnaczenia:

- 1982 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1984 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Odznaka Specjalna ORMO.
- 1986 Brązowa Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1987 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1988 Medal Jubileuszowy „70 lat Sił Zbrojnych ZSRR”.
- 1988 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1988 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.

Członek PZPR od 1965 r.

Prośbę swą motywuję tym, iż od szeregu lat związany jestem pośrednio z pracą w Służbie Bezpieczeństwa, ponieważ pracowała tutaj moja matka i ojciec, jak i większość moich znajomych.

Podanie A. Jadziewicza o przyjęcie do KWMO w Koszalinie, 1972 r.

Pozyskał ogółem 8 tajnych współpracowników. [...] T[ajny] w[s]półpracownik] „Grzegorz” został wysoko oceniony jako kandydat do działań ofensywnych w ramach Wydziału II Departamentu II MSW. [...] Ogółem zorganizował i pozyskał 3 l[okale] k[ontaktowe].

Opinia służbowa, 1979 r.

W 1979 r. zostaje mianowany na stanowisko kierownika sekcji VII, w której [...] organizuje pracę i kontrolę operacyjną na odcinku R[obotniczej] S[półdzielni] W[ydawniczej] „Prasa-Książka-Ruch”, środowisko słupskich dziennikarzy, spółdzielni poligraficznej i tzw. małej poligrafii. Obecnie posiada na łączności 8 tajnych współpracowników.

Opinia służbowa, 1983 r.

Jest doskonałym praktykiem w działaniach operacyjnych i prewencyjnych SB. Cechuje go wysokie zaangażowanie i ofiarność w służbie.

Indywidualna karta przeglądu służbowego za 1989 r.

- 4 XI 1957 Milicjant Drużyny Służbowej KPMO w Złotowie.
- 10 VIII 1958 Posterunkowy KPMO w Złotowie.
- 1 XII 1958 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Szczecinku.
- 24 IX 1959 Słuchacz Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 16 VII 1960 W dyspozycji Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. Bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 IX 1960 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Sławnie.
- 1 XI 1961 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kołobrzegu.
- 1 VII 1962 Starszy oficer operacyjny KPMO ds. Bezpieczeństwa w Kołobrzegu.
- 1 IV 1967 Inspektor operacyjny Referatu ds. SB KPMO w Kołobrzegu.
- 1 X 1968 Starszy inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kołobrzegu.
- 1 VI 1970 Kierownik Grupy Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 1 IX 1974 **I zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. SB w Sławnie.**
- 1 VI 1975 **Zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Słupsku.**
- 1 I 1980 Starszy inspektor Wydziału Inspekcji ds. SB KWMO w Słupsku.
- 1 XII 1981 **Naczelnik Wydziału Inspekcji KWMO w Słupsku.**
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:

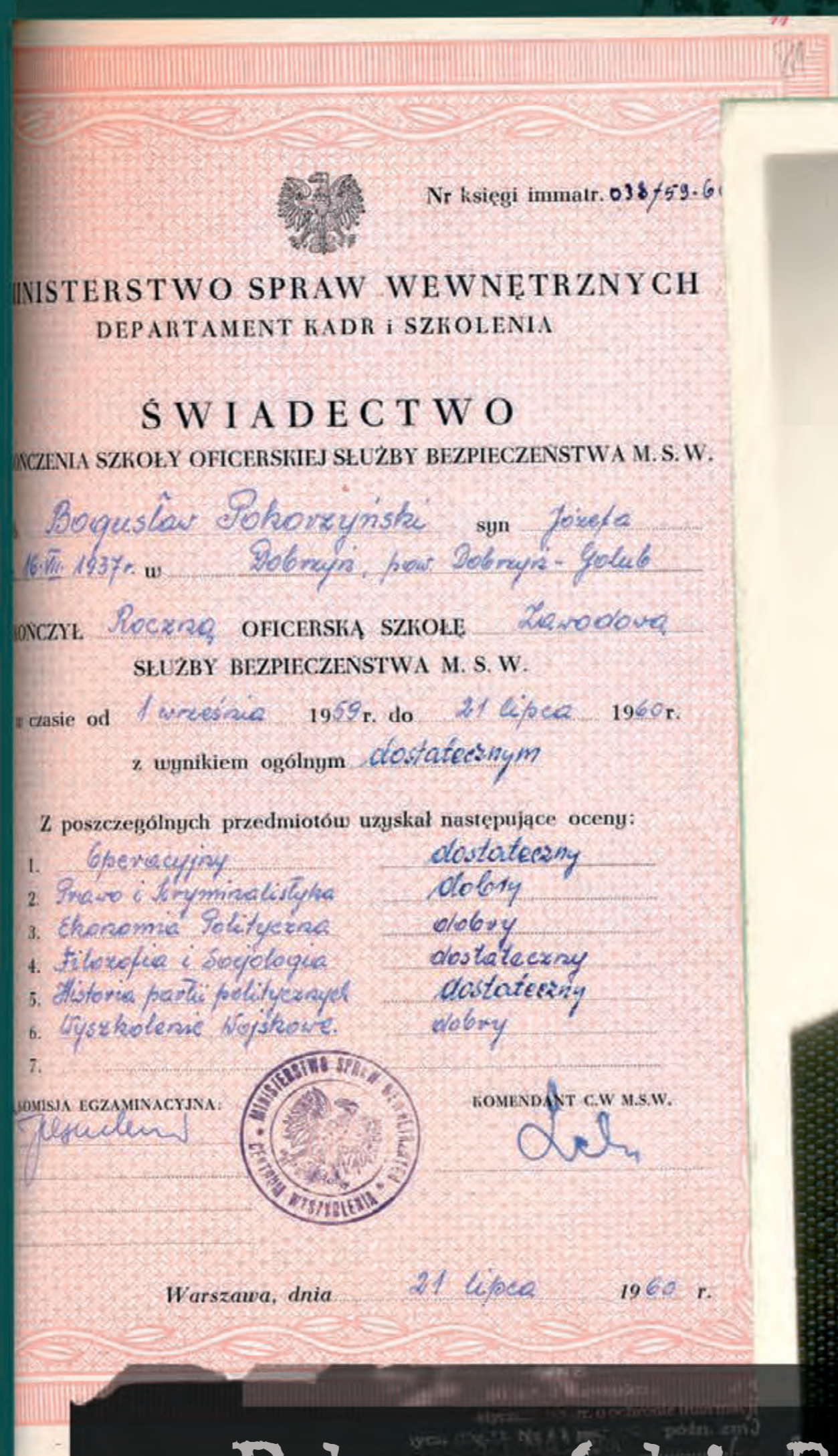
- ppor. (1960), por. (1965), kpt. (1969), mjr (1981), ppłk (1984), płk (1990).

Wykształcenie:

- 1955 Liceum Ogólnokształcące w Warszawie.
- 1960 Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

- 1964 Odznaka Tysiąclecia Państwa Polskiego.
- 1968 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1973 Brązowy Krzyż Zasługi.
- 1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1975 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1977 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1978 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1978 Srebrna Odznaka „Zasłużony pracownik morza”.
- 1979 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1981 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1982 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1983 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
- 1984 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1986 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.
- 1989 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Pokorzyński Bogusław
s. Józefa
ur. 16 VII 1937
w Dobrzyniu n. Drwęcą

Nauka od początku sprawiała mu pewne trudności. Mimo dużego wysiłku i systematycznej pracy samodzielnej należał do grona studentów, którzy osiągnęli przeciętne wyniki. [...] Wartościowy oficer i członek partii. Dobry kandydat na samodzielne stanowisko kierownicze.

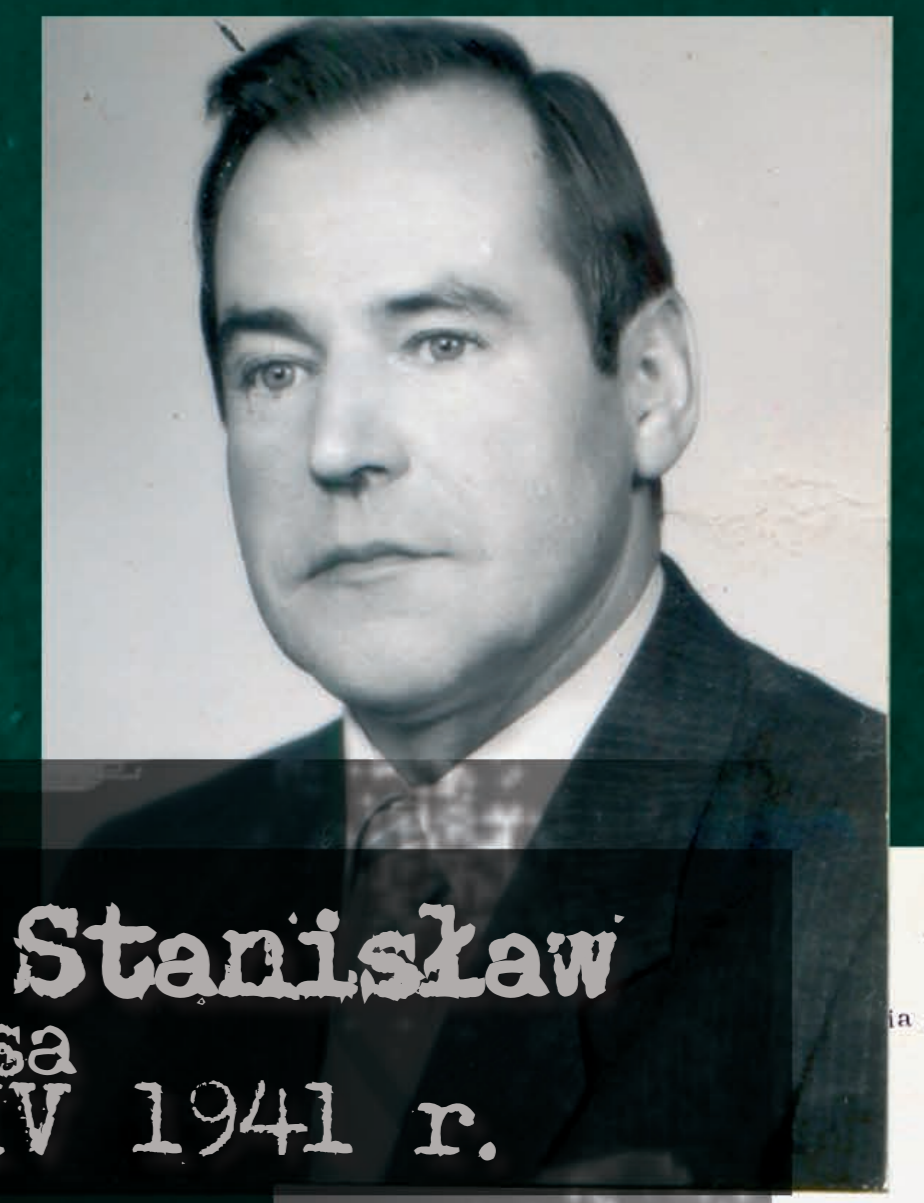
Opinia służbowa słuchacza Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie, 1977 r.

Od roku 1980 zajmuje się także kierowaniem pracą operacyjną w obiektach komunikacji i telekomunikacji. [...] Był autorem i inspiratorem wielu złożonych kombinacji operacyjnych, które w porę likwidowały wyrastające zagrożenia, względnie spełniały poważną funkcję natury prewencyjnej. [...] Aktualnie obsługuje 4 osobowe źródła informacji, z tego dwóch [tajnych] w [spółpracowników] realizuje zadania w krajach Zachodniej Europy. [...] rozumie i potrafi przedkładać interesy partyjno-państwowe ponad wąskie interesy osób czy grup. [...] W procesie odnowy prezentuje i popiera linię IX Zjazdu [PZPR].

Opinia służbowa, 1983 r.

W zaistniałej sytuacji przyjęto, że brak zaangażowania i nie zawsze wszechstronne wykonawstwo zadań służbowych może być spowodowane nie najlepszym stanem zdrowia opiniowanego.

Opinia służbowa, 1988 r.

Jachnowiec Stanisław
s. Klemensa
ur. 15 IV 1941 r.
w Stolnie
(pow. Łuniniec, woj. poleskie)

Towarzysz
Stanisław JACHNOWIEC

- 1 VII 1962 Oficer operacyjny Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 9 IX 1963 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej MSW w Legionowie.
- 27 VII 1964 W dyspozycji Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. Bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 IX 1964 Oficer operacyjny Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 1 IV 1967 Inspektor Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 1 I 1972 Starszy inspektor Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 2 X 1974 Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
- 1 VII 1977 Starszy inspektor Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 15 III 1979 Kierownik Sekcji III Wydziału II KWMO w Koszalinie.
- 1 VI 1980 **Zastępca naczelnika Wydziału II KWMO/WUSW w Słupsku.**
- 16 I 1985 **Kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.**
- 17 II 1988 **P.o. zastępcy naczelnika Wydziału Paszportów WUSW w Słupsku.**
W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku.
- 1 V 1988 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku,
jednocześnie **p.o. zastępcy naczelnika Wydziału Paszportów WUSW w Słupsku.**
- 28 II 1990 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 31 VII 1990 Zwolniony

Awanse:

ppor. MO (1964), por. MO (1967), kpt. MO (1971), major MO (1981), ppłk MO (1985).

Wykształcenie:

- 1959 Liceum Ogólnokształcące w Polczynie-Zdroju.
- 1962 Studium Nauczycielskie w Słupsku.
- 1964 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
- 1977 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr prawa).

Członek PZPR od 1961 r.

Odnaczenia:

- 1972 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1974 Honorowa Odznaka „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
- 1979 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1982 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1983 Odznaka „Za zasługi w rozwoju łączności”.
- 1983 Honorowa Odznaka „Zasłużony działacz LOK”.
- 1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
- 1984 Honorowa Odznaka „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

- 1 X 1974 Inspektor operacyjny Grupy Operacyjnej Referatu ds. Bezpieczeństwa KMiP MO w Słupsku.
- 1 VI 1975 Inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 X 1976 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 1 VII 1979 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 IX 1981 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 11 X 1982 Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
- 1 VII 1984 **Starszy inspektor Wydziału II SB WUSW w Słupsku.**
- 1 VII 1987 **P.o. zastępcy naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.**
- 1 XII 1987 **Zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.**
- 2 XI 1988 **P.o. kierownika Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.**
- 16 XI 1988 **Kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.**
- 1 II 1990 W dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:

st. szer. MO (1974), kpr. MO (1975), st. kpr. MO (1976), plut. MO (1977), ppor. MO (1979), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

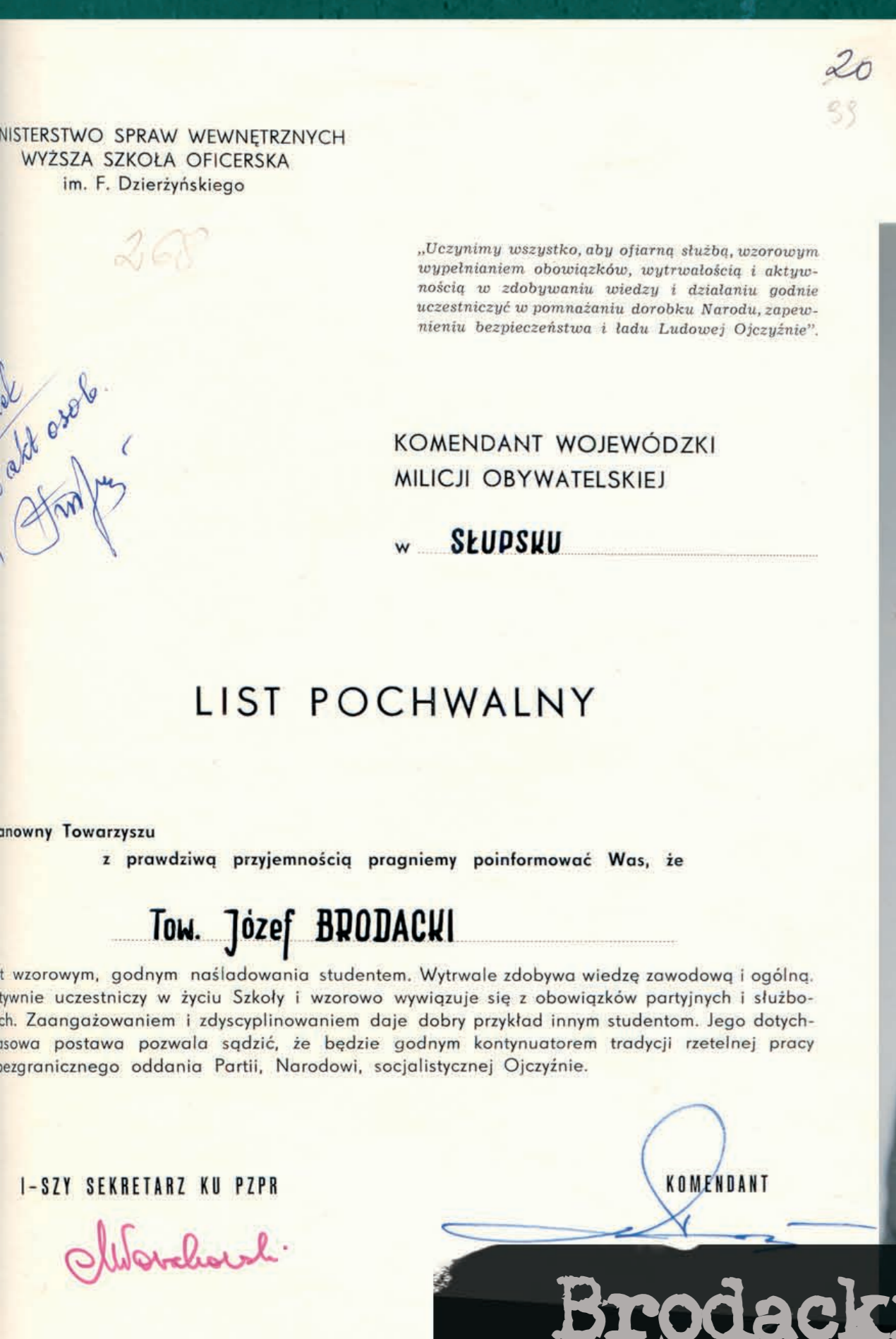
Wykształcenie:

- 1964 Zasadnicza Szkoła Mechanizacji Rolnictwa w Żalutyniu.
- 1972 Zaoczne Technikum Samochodowe w Koszalinie.
- 1979 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1984 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr prawa).

Odnaczenia:

- 1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1986 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1987 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1988 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.

Członek PZPR od 1967 r., II Sekretarz OOP PZPR przy KWMO w Słupsku (1979-1981 oraz 1987-1989).

Brodacki Józef
s. Tadeusza
ur. 15 IX 1947 r.
w Wólce Koscienniewickiej
(pow. Białka Podlaska)

Praca zmierzająca z jednej strony do zapewnienia ładu, porządku i spokoju w naszej ojczyźnie, z drugiej zaś strony zmierzająca do ukrócenia bezprawia i nadużyć znajduje w społeczeństwie uznanie i szacunek i stąd moja prośba o umożliwienie mi pracy w organach S[łużby] B[ezpieczeństwa].

Podanie J. Brodackiego do Komendanta Wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1974 r.

Przemiany społeczno-polityczne zachodzące w kraju i za granicą interpretował właściwie.

Opinia służbowa podchorążego WSO w Legionowie, 1979 r.

W 1981 r. dokonał dwóch pozyskań, które z góry zaplanowane zostały do działań ofensywnych za granicą. [...] w ramach sprawy obiektowej „Zachód N” i „Łaba” dokonuje systematycznego rozpoznania emigracji do RFN oraz metod oddziaływania ośrodków rewizjonistycznych na naszych obywateli.

Opinia służbowa, 1981 r.

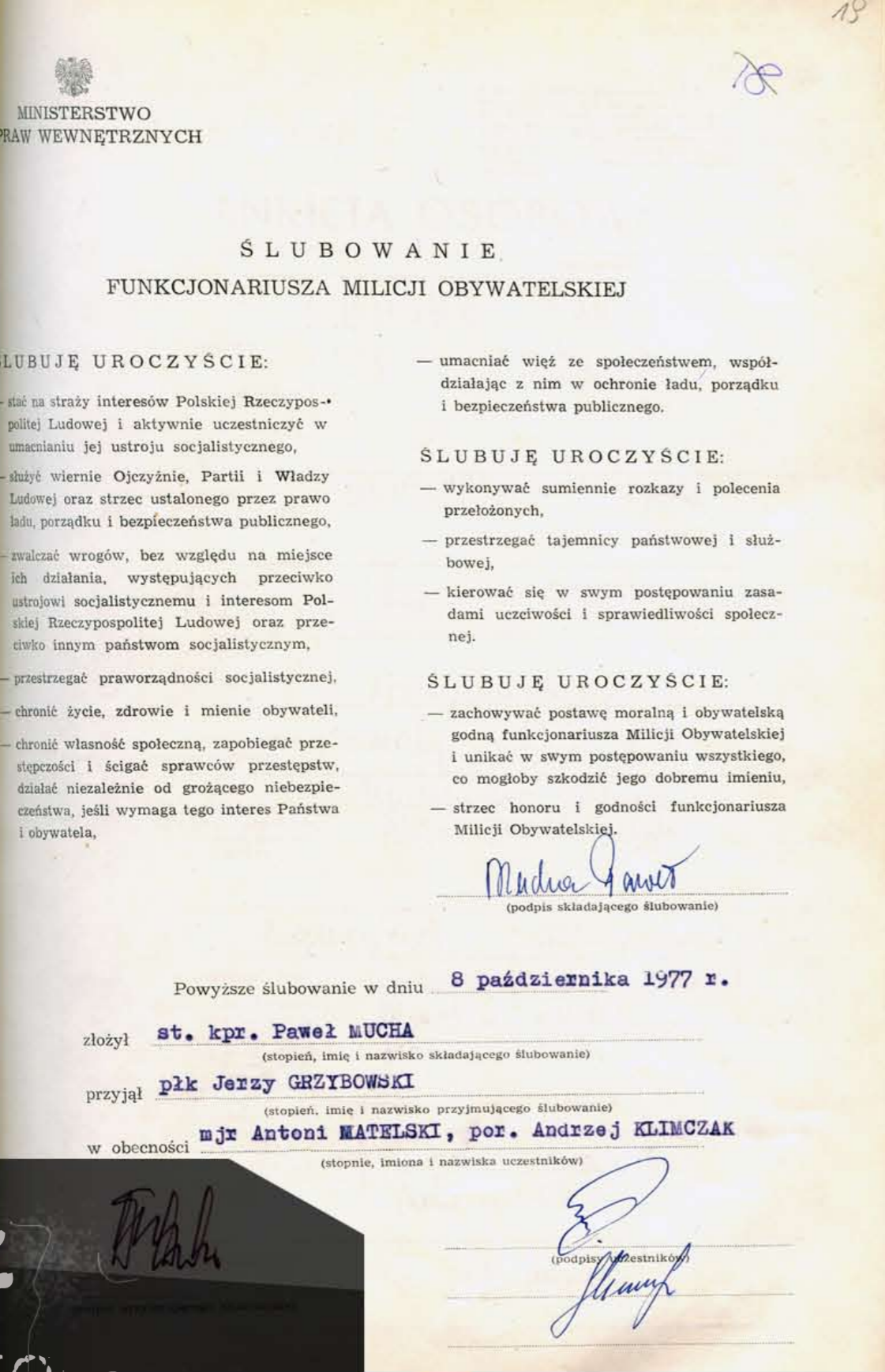
Wielokrotnie uczestniczył w organizowanych działaniach na rzecz umacniania porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Opinia służbowa studenta ASW w Warszawie, 1984 r.

Obecnie na łączności posiada 16 [tajnych] w [spółpracowników] oraz prowadzi rozpracowania 4 figurantów w ramach spraw ewidencji operacyjnej. [...] przywiązuje duże znaczenie do pracy z siecią tajnych współpracowników oraz jej wieloaspektowego wykorzystania głównie drogą realizacji kombinacji operacyjnej. [...] Potrafi prawidłowo oceniać sytuacje operacyjne, także dynamicznie zestawiać siły i środki do ich rozwiązania. [...] Jest człowiekiem konsekwentnym, przy czym wytrwałość i sumienność pozostają z logiką potrzeby chwili. [...] Całość swojego działania podporządkował zawsze ideałom partyjnym w imię realizacji zadań postawionych przed całym aparatem Służby Bezpieczeństwa.

Opinia służbowa, 1987 r.

Mucha Paweł
s. Pawła
ur. 11 VII 1950 r.
w Słupsku

- 1 X 1977 Starszy inspektor Wydziału Szkolenia KWMO w Słupsku.
- 1 XII 1981 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 VII 1985 Zastępca szefa RUSW w Sławnie (w okresie 2 XI 1987 - 26 I 1988 słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie).
- 2 XI 1988 P.o. zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.
- 1 XII 1988 Zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Uzasadnieniem mojej prośby jest chęć podjęcia tak bardzo odpowiedzialnej pracy; było to zawsze moim marzeniem. Uważam, że wzorową służbą odpłacę Ojczyźnie za swoje wykształcenie oraz że mogę w Niej spokojnie żyć i pracować.

Podanie P. Muchy do Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku, 1976 r.

Dał się poznać jako ofiarny, zdolny i konsekwentny oficer Służby Bezpieczeństwa. Postawa ta miała szczególną wymowę w okresie dużych napięć społeczno-politycznych na terenie województwa. [...] Obecnie na łączności posiada 10 [tajnych] w[spółpracowników], z czego 3 [tajnych] w[spółpracowników] przygotowywanych jest do działań ofensywnych. [...] Proces prowadzenia [...] spraw, zespół stosowanych tam środków pracy, w tym również za granicą PRL oraz współdziałanie z innymi jednostkami i ogniwami Służby Bezpieczeństwa stawiają tow[arzystwa] por. Muchę w rzędzie doświadczonych oficerów Służby Bezpieczeństwa.

Opinia służbowa, 1987 r.

W 1987 roku wyróżniony pochwałą przez Szefa WUSW w Słupsku za rozbudowę i właściwą pracę z siecią [tajnych] w[spółpracowników] pozostających na łączności funkcjonariuszy SB RUSW Sławno za 1986 rok. [...] Jest aktywnym członkiem PZPR. Pełni funkcję członka Plenum K[omitetu] M[iejsko] G[minnego] PZPR w Sławnie. W 1987 roku ukończył W[ieczorowy] U[niwersytet] M[arksizmu] L[eninizmu] KW PZPR w Słupsku z wynikiem bardzo dobrym. [...] jako lektor K[omitetu] M[iejsko] G[minnego] PZPR prowadzi szkolenia ideologiczne P[odstawowych] O[rganizacji] P[artyjnych]. Jest członkiem organizacji T[owarzystwa] P[rzyjaźni] P[olsko] R[adzieckiej] i T[owarzystwa] K[rzewienia] K[ultury] Ś[owieckiej].

Opinia służbowa, 1987 r.

Właściwa postawa i zaangażowanie oficerów Służby Bezpieczeństwa Rejonowego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Sławnie przyczyniły się do ustalenia i wyjaśnienia na terenie Sławna wszelkich okoliczności towarzyszących nielegalnemu przekroczeniu granicy przez sprawcę, udowodnienie tego czynu, przez to samo przerwanie przestępczej działalności i skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego.

Pismo zastępcy szefa Wydziału II Pomorskiej Brygady WOP w Szczecinie, 1988 r.

Awanse:

st. kpr. MO (1977), ppor. MO (1979), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wykształcenie:

- 1968 Liceum Ogólnokształcące w Szczecinku.
- 1972 Wydział Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny Uniwersytetu Gdańskiego (mgr matematyki).
- 1979 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.
- 1980 Studium Podyplomowe Nadzoru Pedagogicznego w Instytucie Pedagogiki Politechniki Warszawskiej.
- 1987 Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Słupsku.
- 1988 Wyższa Szkoła KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.

Odnaczenia:

- 1986 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1987 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1988 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1988 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1977 r.

Prośbę swą motywuję tym, że chcę pracować dla dobra Polski Ludowej.

Podanie S. Kwiatkowskiego do Szefa WUBP w Koszalinie, 1951 r.

Ze swej pracy nie wywiązuje się należycie, ponieważ nie posiada poczucia do odpowiedzialności, co było powodem, że był karany aresztem zwykłym 7-dniowym za tolerancyjne podchodzenie do pracy operacyjnej, obecnie okazuje więcej chęci do pracy, jednak bezduśność u niego panuje.

Charakterystyka służbowa, 1953 r.

Aktualnie pod nadzorem por. Kwiatkowskiego prowadzone są trzy dalsze sprawy operacyjno – śledcze [m.in.] fakt kolportażu wrogich antypaństwowych i antyrządzieckich ulotek. W jednej istnieją już aktualnie szanse ustalenia autora ulotek.

Wniosek personalny, 1968 r.

W 1968 r[oku] ujawniono fakt wejścia w kontakt por. St[anislawa] Kwiatkowskiego z obywatelką [...] – pozostającą w tym czasie w aktywnym operacyjnym zainteresowaniu tutejszej jednostki, o czym opiniowany był doskonale zorientowany. Sposób prowadzenia rozmów z obywatelką [...] i jej mężem, najprawdopodobniej doprowadziły do częściowej dekonspiracji metod i środków pracy SB. Podczas prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie „Badylarz” w przez Wydział III i Śledczy KW MO – niektóre z przesłuchiwanym w charakterze świadków osoby, obciążały swoimi zeznaniami por. St[anislawa] Kwiatkowskiego tym, że nie zawsze w sposób legalny zaopatrywał w karmę prowadzoną fermę zwierząt futerkowych. [...] W tej sytuacji zgodnie z poleceniem Komendanta Wojewódzkiego MO prowadzone było postępowanie dyscyplinarne – umoznżone w oparciu o przepisy obywatela] Ministra MSW z okazji 25 rocznicy PRL. Wydaje się, że por. St[anislaw] Kwiatkowski przeszedł tzw. kryzys psychologiczny.

Opinia służbowa, 1970 r.

Prawidłowo i bardzo korzystnie realizował zadania w trudnym okresie wydarzeń grudnia roku 1970. Zabezpieczał właściwy i na czas dopływ informacji z odcinka gospodarki narodowej.

Opinia służbowa, 1972 r.

Z obowiązków tych wywiązuje się dobrze, czego dowodem jest [...] duże zaangażowanie w wykryciu sprawcy wrogich napisów na murach Słupska, pojawiających się tu cyklicznie od 1971 roku.

Notatka urzędowa, 1975 r.

W okresie posierpniowym wykazał operatywność działania.

Wniosek o nadanie stopnia podpułkownika MO, 1981 r.

Przeprowadzić rozmowę i zaproponować odejście na emeryturę lub wyjazd do pracy za granicę.

Wnioski z przeglądu za 1982 r.

Wzrost poziomu wykształcenia podległych funkcjonariuszy oraz zmiany zachodzące w społeczeństwie mają wpływ na zakres wymagań stawianych kierownikowi ogniw służbowego. Nie mogąc podjąć wymaganiom St[anislawa] Kwiatkowskiego zwrócić się z prośbą o odwołanie z zajmowanego stanowiska i przeniesienie na inny odcinek służby. Prośba jego została spełniona.

Wniosek o odwołanie ze stanowiska Naczelnika, 1983 r.

Właściwie układał stosunki i współdziałał z miejscowymi przedstawicielami SB ZSRR. Pracę operacyjną na budowie koncentrował na działaniach profilaktycznych obejmujących całokształt zabezpieczenia obiektu, głównie w zakresie zapobiegania marnotrawstwu, niegospodarności oraz utrzymywaniu dyscypliny pracy. Za granicą pozyskał 28 [tajnych] w[spółpracowników] i 2 k[ontakty] o[bywatelskie]. Do kraju przekazał szereg wartościowych informacji, które wykorzystane zostały przez jednostki terenowe pionu V.

Opinia służbowa za okres 1983-1986.

Zwolnienie ze służby w proponowanym terminie odpowiada mu, prosi jednak o podwyższenie składników uposażenia oraz ewentualne wystąpienie o mianowanie go do stopnia pułkownika MO [...]. Płk. Marcinkowski odpowiadając na przedstawione życzenia stwierdził, że postara się je uwzględnić przed ostatecznym zwolnieniem.

Notatka służbowa, 1986 r.

W latach 1980-81 m.in. osobiście zabezpieczyłem operacyjnie I[krajowy] Z[jazd] D[elegatów] [NSZZ „Solidarność”] w sali „Olimpii” [właśc. w hali „Olivii”] w Gdańsku i przedostatnie posiedzenie byłej K[omisji] K[rajowej] NSZZ „Solidarność” w Radomiu.

Raport S. Kwiatkowskiego do Dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1987 r.

- 7 VIII 1951 Młodszy referent PUBP w Sławnie.
- 1 VII 1952 Referent przy Kierownictwie PUBP w Słupsku.
- 1 III 1953 Starszy referent grupy powiatowej w gminie Dobiesław PUBP w Słupsku.
- 1 IV 1955 Starszy referent PUdsBP w Słupsku.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny PUdsBP w Słupsku.
- 27 XII 1956 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 1 IV 1967 Inspektor Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 1 VII 1968 Starszy inspektor Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 1 V 1972 I Zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. SB w Białogardzie.
- 1 VI 1975 Kierownik sekcji (na wolnym etacie naczelnika Wydziału III), jednocześnie p.o. naczelnik Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 1 X 1975 Naczelnik Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 1 VII 1979 Naczelnik Wydziału IIIA SB KWMO w Słupsku.
- 1 XII 1981 Naczelnik Wydziału V SB KWMO w Słupsku.
- 22 V 1983 Starszy inspektor Grupy IV Departamentu V MSW (delegowany do ZSRR pod przykryciem asystenta dyrektora budowy gazociągu w Charkowie).
- 17 XII 1986 W dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku.
- 1 I 1987 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 15 VI 1987 Zwolniony.

Awanse:

st. sierż. (1952), chor. (1954), ppor. (1956), ppor. MO (1957), por. MO (1959), kpt. MO (1971), mjr MO (1976), ppłk MO (1981), płk MO (1987).

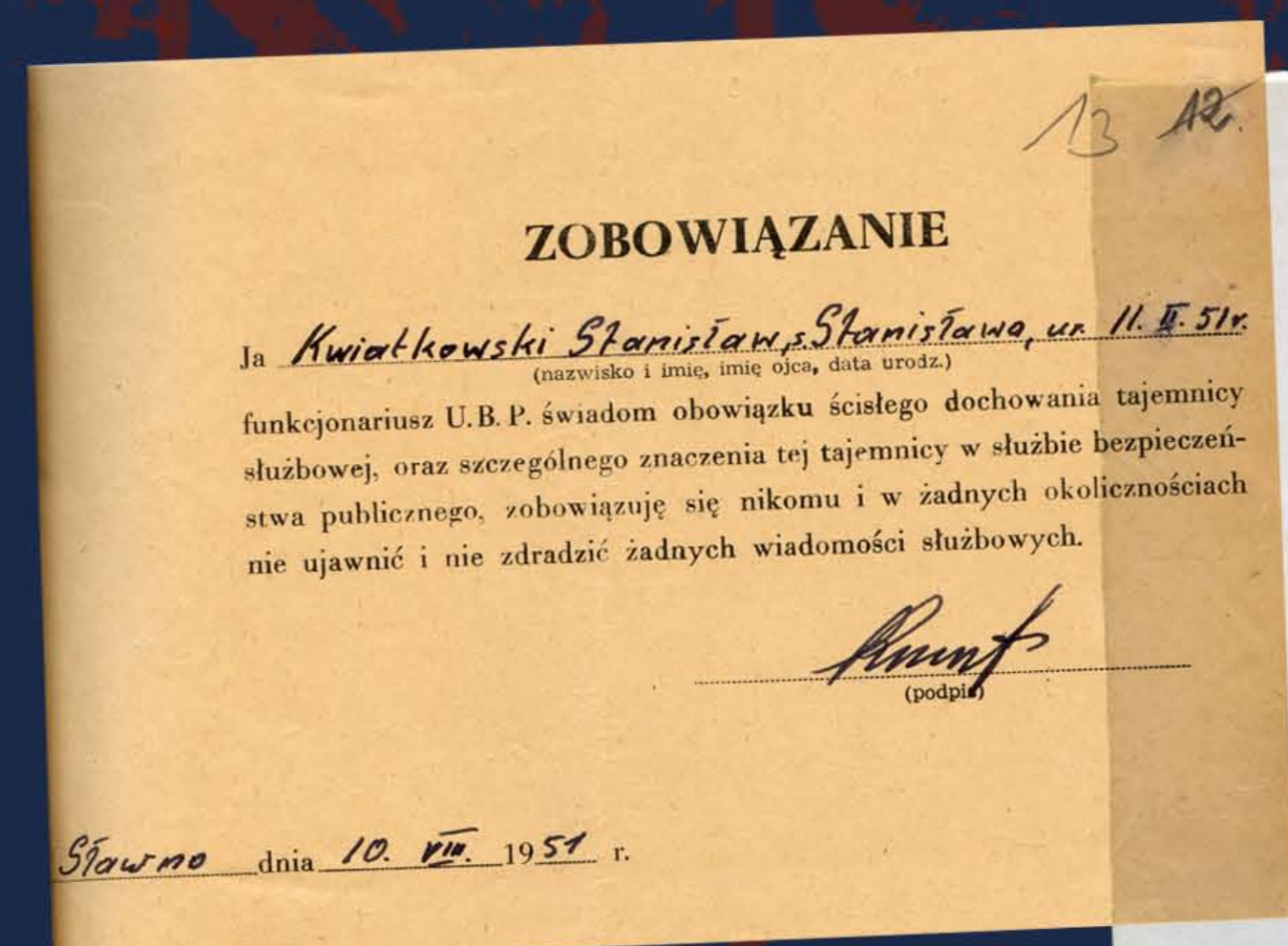
Wykształcenie:

- 1946 Szkoła Zawodowa w Białej Podlaskiej (ślusarz-mechanik).
- [1947-1949?] Podoficerska Szkoła Specjalistów Morskich Marynarki Wojennej.
- 1952 Szkoła Międzywojewódzka MBP we Wrocławiu.
- 1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Słupsku.

Odnaczenia:

- 1961 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1972 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1972 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1973 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”
- 1974 Złoty Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1974 Odznaka „Zasłużony działacz Frontu Jedności Narodu”.
- 1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1975 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Odznaka „Zasłużony działacz ORMO”.
- 1979 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
- 1980 Medal pamiątkowy „Sojuz”.
- 1980 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1981 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Członek PZPR od 1952 r.

Kwiatkowski Stanisław
s. Stanisława
ur. 11 II 1926 r. w Zaciszu
(pow. Biała Podlaska)

Biurowo Edukacji Publicznej
Oddział IPN w Gdańsku

ŁUDZIE SŁUPSKIEJ BEZPIEKI 1975-1990

Na podstawie wyników jego pracy i postępowania stwierdza się, że pracę w Milicji traktuje jako zawód [...]. Jest członkiem partii, nie stwierdziłem, żeby ulegał wpływowi kleru.

Opinia służbowa, 1960 r.

W roku bieżącym rozpoczął uczęszczać [na] W[ie]czorowy U[ni]wersytet M[arksizmu] L[eninizmu] przy K[om]itecie P[owiatowym] PZPR w Kołobrzegu. [...] Nie stwierdzono ażeby ulegał wpływowi obcej ideologii lub był powiązany ze środowiskiem obcym ideologicznie, względnie ludźmi skompromitowanymi.

Opinia służbowa, 1965 r.

Cechą charakterystyczną osobowości opiniowanego jest pryncypialność postępowania, przy dużej dozie krytycyzmu do działań własnych i innych osób. Prowadzi to często do nadwrażliwości w niektórych sprawach, a nawet konfliktów z otoczeniem. Pryncypialność i krytycyzm są z natury rzeczy cechami pozytywnymi, ale zbyt eksponowane lub niekontrolowane prowadzić mogą do zjawisk negatywnych (niezadowolenie z samego siebie, niechęć do kolegów, podejrzliwość, czego za wszelką cenę należy unikać).

Opinia służbowa, 1970 r.

W związku z reorganizacją i przejściem Granicznej Placówki Kontrolnej Kołobrzeg pod podległość służbową dowództwa W[oj]sk O[chrony] P[ogranicza] uprzejmie proszę Obywatela Pułkownika o pozostawienie mnie w pionie Służby Bezpieczeństwa [...]. Praca w rżanach Służby Bezpieczeństwa odpowiada moim zainteresowaniom.

Raport A. Oświecińskiego do I Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Koszalinie, 1971 r.

W stosunkowo krótkim czasie po mianowaniu ujawniły się u majora A[ndrzej]a Oświecińskiego opory wewnętrzne, a nawet sygnalizowana niechęć do pracy po zagadnieniach wydziału III – go, pogłębiane z czasem obustronną nieumiejętnością ułożenia stosunków w kierownictwie wydziału. Parokrotne rozmowy z zainteresowanymi, wspólne i indywidualne ze względu na przeciwstawność ich charakterów nie przyniosły pożądanego rezultatu, objawiły się nadto w zaniżeniu inicjatywności zawodowej u opiniowanego. Major Oświeciński jest oficerem lojalnym, między innymi zgłaszał w rozmowach ze mną swoje wątpliwości do zakresu wykonywanych zadań i upodobania do pracy w pionie Departamentu II – go, a nawet zwracał się o wyrażenie zgody na zmianę pionu i jednostki organizacyjnej.

Opinia służbowa, 1976 r.

Pominięciem mjr A[ndrzej]a Oświecińskiego w rezerwach kadrowych spowodowane było li tylko bardzo subiektywną oceną kontaktów, jakie utrzymywali niektórzy członkowie jego rodziny z osobami zamieszkałymi w RFN, dokonanej w roku 1982 przez przełożonych służbowych. Godnym podkreślenia jest przy tym fakt, że informacja o tych kontaktach pochodziła bezpośrednio od mjr A[ndrzej]a Oświecińskiego, a ponadto dotyczyło osób, które w rozumieniu przepisów [...] nie stanowią rodziny funkcjonariusza (nie są ujmowani w jego ankiecie osobowej).

Notatka służbowa, 1986 r.

W pracy bardzo dokładny, wręcz pedantyczny, uzyskuje dobre wyniki, lecz w niektórych przypadkach ta cecha powoduje nieporozumienia w sterowanym przez siebie zespole, co w jakimś stopniu było przyczyną negatywnych zjawisk w wydziale VI.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1987 r.

Oceniając całokształt pracy zawodowej stwierdzić należy, że w pełni zasługuje na mianowanie go do stopnia pułkownika MO.

Wniosek o nadanie stopnia pułkownika MO, [1990 r.].

Awanse:

kpr. (1952), ppor. MO (1963), por (1966), kpt. (1970), mjr (1972), ppłk (1986), płk (1990).

Wykształcenie:

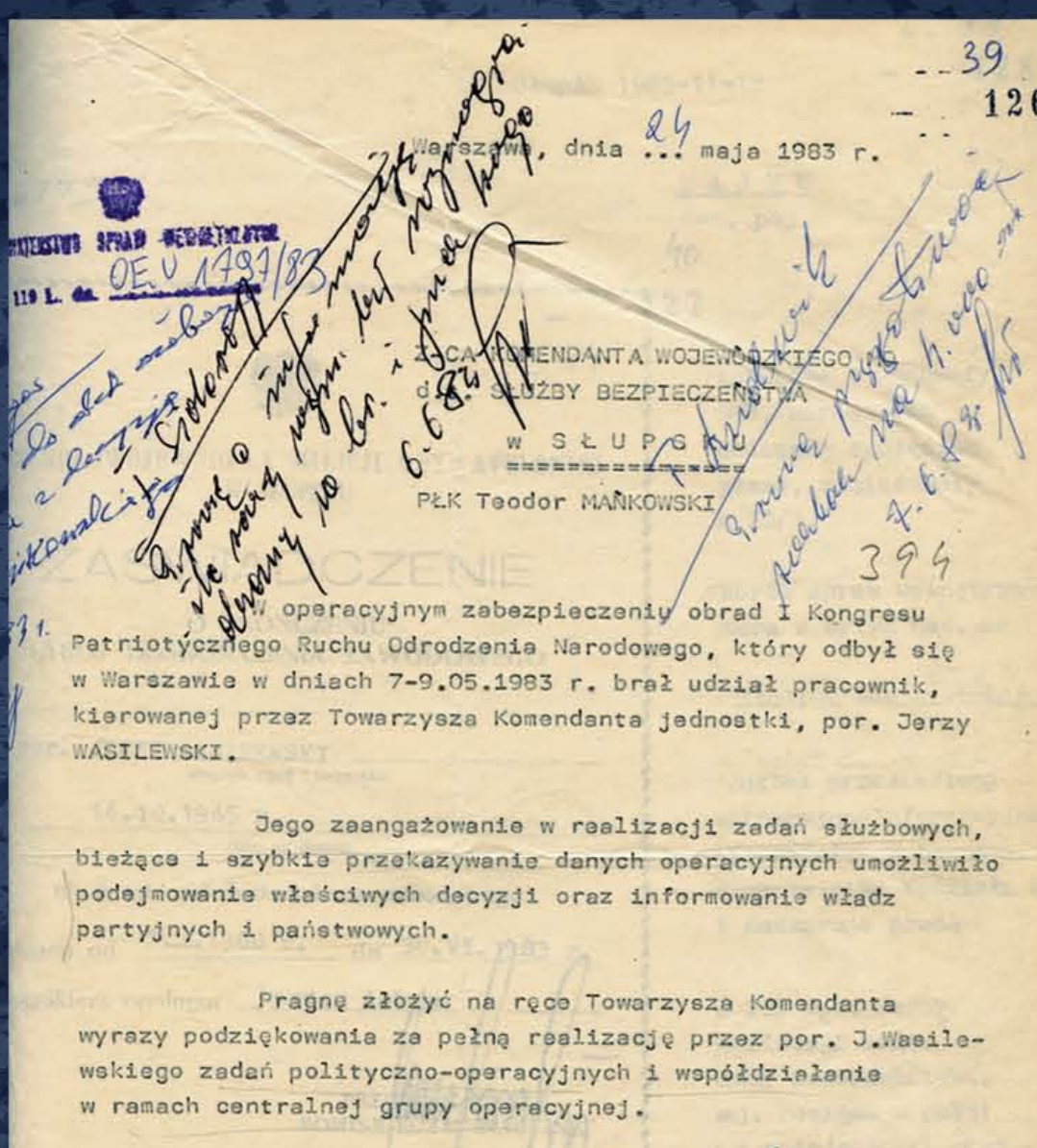
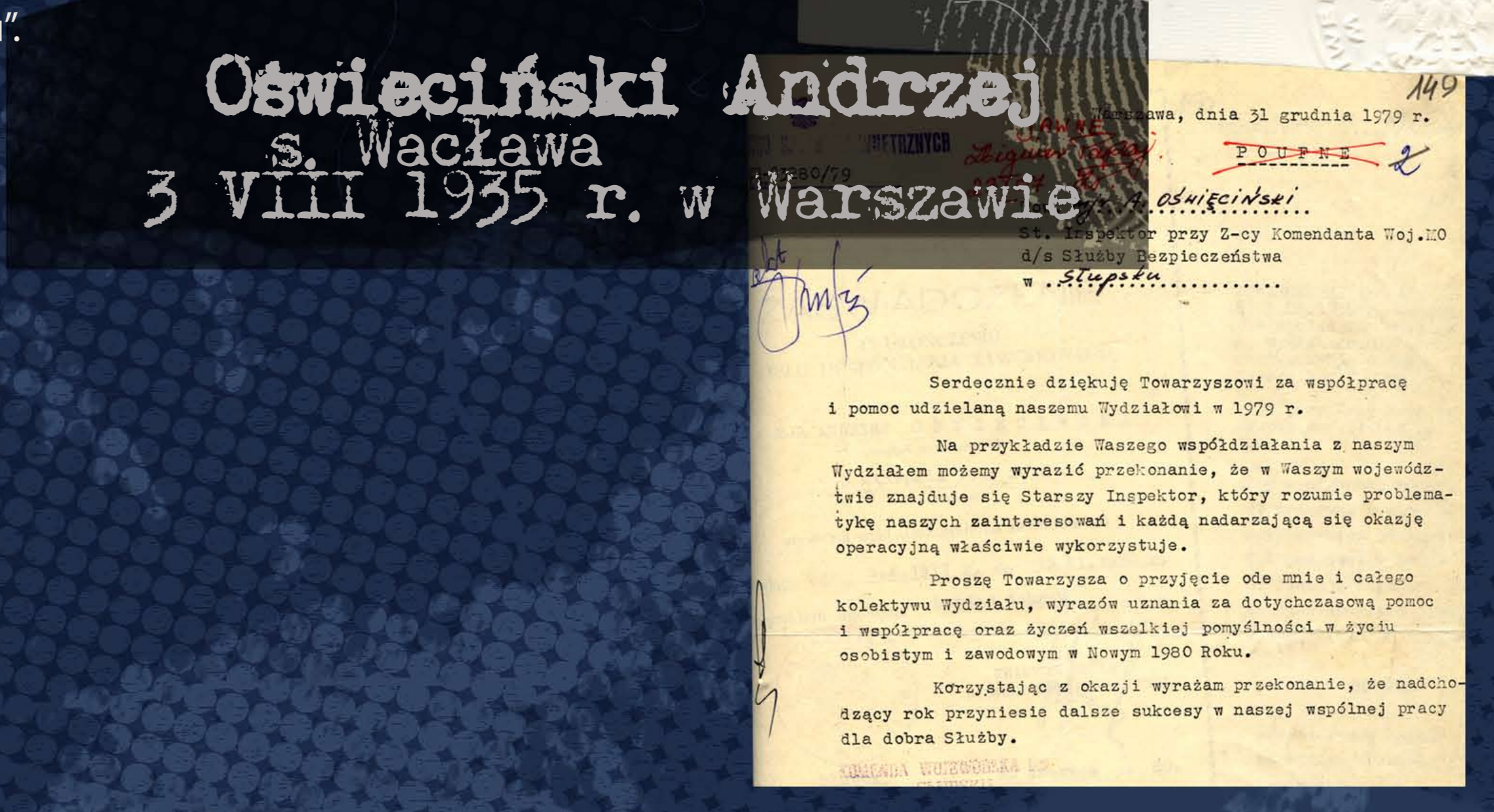
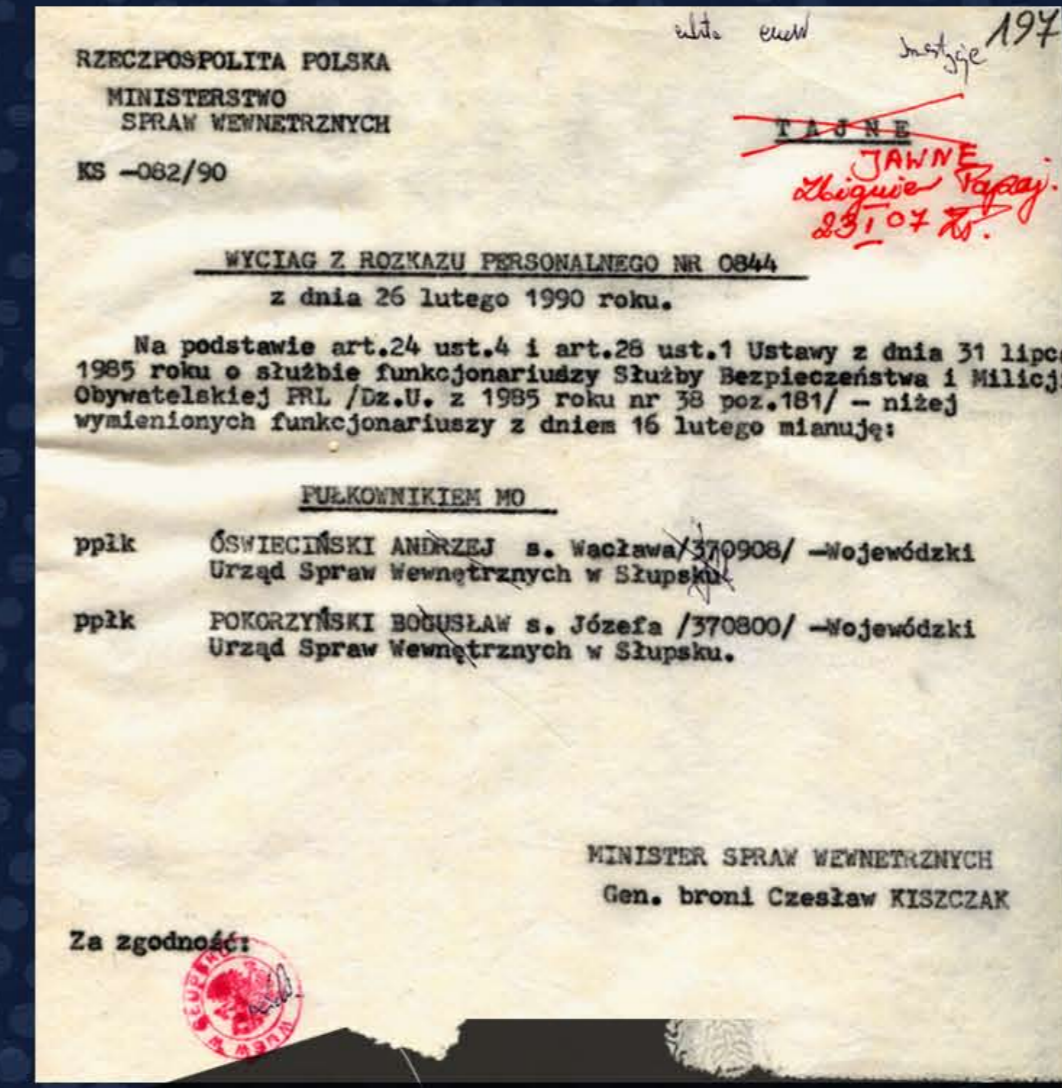
1955 Liceum Ogólnokształcące w Gostyninie.
1963 Szkoła Oficerska MO w Szczytnie.
1972 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
1974 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr administracji).

Odnaczenia:

1974 Złoty Krzyż Zasługi.
1974 Odznaka „Zasłużony Działacz Frontu Jedności Narodu”.
1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego”.
1974 Odznaka „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1978 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego”.
1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1979 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1980 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1981 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego”.
1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1988 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1988 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.

Członek PZPR od 1959 r.

- 23 X 1959 Referent operacyjno-dochodzeniowy KPMO w Kołobrzegu.
- 1 IX 1961 Słuchacz Szkoły Oficerskiej MO w Szczytnie.
- 1 VII 1963 Referent operacyjno-dochodzeniowy do Walki z Przemocnością Kryminalną KPMO w Kołobrzegu.
- 1 XII 1965 Starszy oficer Sekcji Dochodzeniowej KMIP MO w Koszalinie.
- 1 VII 1966 Kontroler (inspektor operacyjny SB) Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu KWMO w Koszalinie.
- 1 V 1969 Starszy kontroler (starszy inspektor operacyjny SB) Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu KWMO w Koszalinie.
- 1 VII 1971 Zastępca Komendanta Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu KWMO w Koszalinie.
- 1 III 1972 Zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. SB w Świdwinie.
- 1 VI 1975 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 1 III 1977 Starszy inspektor ds. problematyki Departamentu I MSW przy Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.
- 1 IX 1982 Starszy inspektor Zespołu ds. Organizacyjno-Prawnych Wydziału Inspekcji Kierownictwa KWMO/WUSW w Słupsku.
- 17 III 1986 P.o. naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
- 16 VII 1986 Naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
- 1 XI 1989 W dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku.
- 15 III 1990 Zwolniony.

- 16 XII 1971 Oficer techniki operacyjnej Wydziału „T” SB KWMO w Koszalinie.
- 15 IV 1972 Oficer (na wolnym etacie inspektora) Referatu ds. Bezpieczeństwa KMIP MO w Słupsku.
- 1 IX 1973 Inspektor Referatu ds. Bezpieczeństwa KMIP MO w Słupsku.
- 1 X 1974 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 1 VII 1977 Starszy inspektor Inspektoratu Analityczno-Informacyjnego przy Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.
- 1 VIII 1980 Kierownik sekcji III Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 1 II 1981 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO/WUSW w Słupsku.

Dotychczasowa praca nie daje mi zadowolenia. W poprzednim okresie pracowałem w Wojewódzkim Inspektoracie Państwowej Inspekcji Handlowej w Koszalinie, gdzie zaznajomiłem się dokładnie z problematyką wykrywania przestępstw natury gospodarczej. Swoje zdobyte kwalifikacje chciałbym wykorzystać dla dobra i bezpieczeństwa ojczyzny.

Podanie J. Wasilewskiego do Komendanta Wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1971 r.

Utrzymuje kontakt z czterema tajnymi współpracownikami i 3 kontaktami obywatelskimi. [...] Bardzo poprawnie z korzyścią dla pracy operacyjnej, potrafił ułożyć stosunki służbowe z gronem profesorów W[yzszej] S[zkoły] N[auczycielskiej] i dyrekcjami szkół średnich.

Opinia służbowa, 1973 r.

Jest aktywnym członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o skrzatyzowanym światopoglądzie i pryncypialnym stosunku do założeń ideowo-politycznych partii. Całkowicie oddany sprawie partii.

Opinia służbowa, 1981 r.

W uznaniu dla jego dotychczasowej zaangażowanej pracy operacyjnej i dużych umiejętności organizacyjnych, a także osiągniętych wyników w zwalczaniu wrogiej działalności decyzją Szefa WUSW powołany został z dniem 23.09.1985 roku na kierownika grupy operacyjnej do opracowania podziemia politycznego w województwie słupskim. Wraz z podległym mu zespołem operacyjnym skutecznie paraliżuje wrogą działalność polityczną podziemia, osiągając efekty w likwidowaniu bazy poligraficznej oraz znaczące wyniki w zakresie rozpoznania jego struktur.

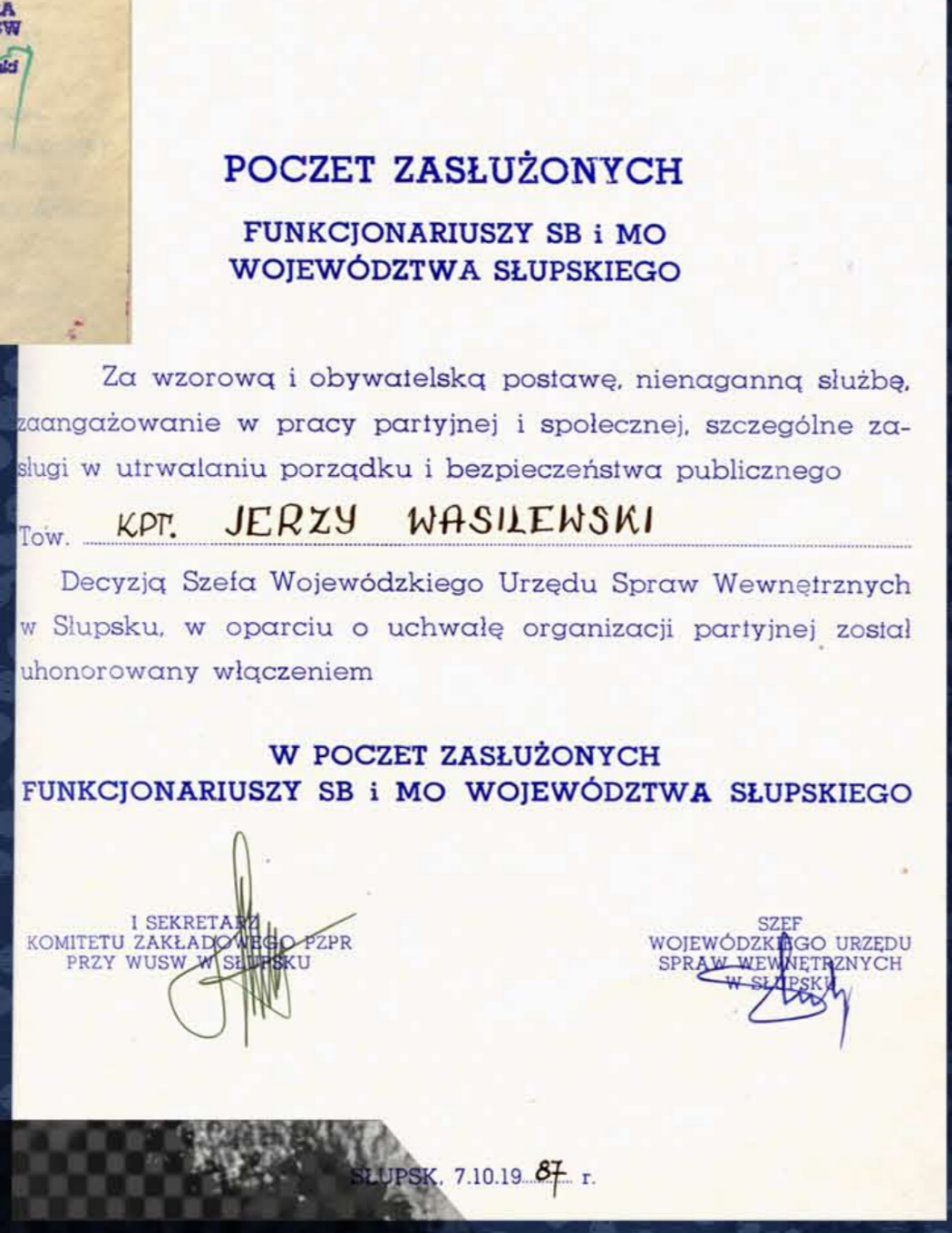
Opinia służbowa, 1985 r.

Zwracam się z gorącą prośbą o umożliwienie mi dosłużenia w naszych organach do 15 lat służby, tj. do dnia 17 grudnia 1986 r. Podjętą służbę w naszym resorcie byłem przekonany, że związałem się z nim już na stałe, na dobre i złe. Swoje obowiązki służbowe starałem się wykonywać ofiarnie i sumiennie. Świadczy o tym przebieg pracy zawodowej, przyznane odznaczenia państwowe i resortowe. Uważam, że swoim oddaniem PRL i wiernością programowi PZPR zasłużyłem na ten gest humanitarny ze strony Towarzysza Szefa.

Raport J. Wasilewskiego do Szefa WUSW w Słupsku, 1986 r.

Za wzorową i nienaganną służbę oraz zasługi w utrwalaniu porządku bezpieczeństwa publicznego został uhonorowany włączeniem w „Poczet zasłużonych funkcjonariuszy SB i MO województwa słupskiego”.

Opinia służbowa, 1990 r.

Wasilewski Jerzy
s. Stanisława
ur. 6 X 1945 w Borowikach
(pow. Brasław, woj. wileńskie)

Olszewski Zbigniew
s. Mariana
7 IV 1947 r.
w Wejherowie

- 16 IX 1970 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Pucku.
- 9 X 1972 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 7 VIII 1975 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 I 1978 Kierownik sekcji Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 XII 1981 Zastępca naczelnika Wydziału III A SB KWMO/WUSW w Słupsku.
- 16 II 1984 Naczelnik Wydziału V SB WUSW w Słupsku.
- 1 XI 1989 Naczelnik Wydziału Ochrony Gospodarki SB WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

W operacyjnym rozpoznaniu ustalono, że wychowywany był w duchu religijnym i do 1967 r. obowiązkowo musiał uczęszczać do kościoła. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej i usamodzielnieniu się zaprzestał systematycznych praktyk, ale od czasu do czasu dla spokoju rodziców chodził do kościoła.

Opinia na temat kandydata do SB MO, 1970 r.

Jako towarzysz pełen inicjatywy i werwy młodzieńczej w ramach wyróżnienia przedwcześnie przeszerogowany został z kandydata na członka PZPR. W dyskusjach przejawia szeroką znajomość zagadnień społeczno – politycznych oraz marksistowską interpretację tych zagadnień.

Opinia Sekretarza POP KP MO w Pucku, 1972 r.

Powierzono mu kontrwywiadowczą kontrolę z działalności rewizjonistycznej przeciwko ludności województwa słupskiego. [...] przygotował i zrealizował kombinację operacyjną pod jeden z wywiadów państw NATO poprzez tajnego współpracownika ps[eudonim], „Zefir”. [...] Odważny w postępowaniu wobec ludzi będących w zainteresowaniu Służby Bezpieczeństwa i Służby Milicji Obywatelskiej.

Opinia służbowa, 1977 r.

Cechą charakterystyczną służbowej działalności por. Olszewskiego jest przedkładanie osobowych źródeł informacji ponad inne środki. [...] przy wydanej jego pomocy jak i pod jego kierownictwem powołano wartościowych tajnych współpracowników, których to sieć jest obecnie źródłem rekrutacji jednostek wykonujących działania ofensywne pod wywiady państw NATO. [...] Wyjątkowe umiejętności perspektywicznego patrzenia na rozwiązywane problemy operacyjne naszej Służby sprawiły, że sieć osobowych źródeł w sekcji VI jest wszechstronna, dzięki temu przekazano wiele informacji dotyczących nieprawidłowości w gospodarce narodowej i ekstremy związkowej. W ostatnich kilku miesiącach osobiście prowadzi rozpoznania osób zajmujących się działalnością antysocjalistyczną na terenie Łęborka.

Opinia służbowa, 1981 r.

Znajomość sytuacji w kluczowych zakładach pracy i źródeł napięć społecznych pozwala przewidywać rozwój wypadków i podejmować przedsięwzięcia natury politycznej. Po wprowadzeniu stanu wojennego wykazał dużą operatywność w neutralizacji ekstremalnych działaczy „Solidarności” i działalności przeciwko postanowieniom W[ojskowej] R[ady] O[calenia] N[arodowego] i przepisom dekretu o stanie wojennym.

Wniosek o nadanie stopnia kapitana MO, 1982 r.

Sprawował bezpośredni nadzór nad powstającymi nielegalnymi strukturami byleż „Solidarności”. [...] Głębokie rozpoznanie obiektywne i trafne oceny zachodzących wydarzeń, a także stosowane kombinacje operacyjne przyczyniły się do praktycznego rozbięcia podziemnych struktur opozycji politycznej w województwie słupskim. [...] Wobec przeciwników politycznych wykazuje nieprzejednany stosunek, co wyróżnia go w gronie aktywnych kierowniczych WUSW.

Opinia służbowa, 1983 r.

Uchonorowany włączeniem do „Księgi honorowej funkcjonariuszy SB i MO woj. słupskiego”.

Opinia służbowa za okres 1983-1989.

Odnaczenia:

- 1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
- 1979 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1980 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1982 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1983 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1984 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Odznaka Specjalna ORMO.
- 1986 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
- 1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Awanse:

- kpr. MO (1970), sierż. MO (1973), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982), mjr MO (1986).

Wykształcenie:

- 1966 Liceum Pedagogiczne w Wejherowie.
- 1975 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1979 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Członek PZPR od 1970 r.

W drugiej połowie 1967 roku wchodził w skład grupy operacyjno – śledczej powołanej do rozpracowania (ujawniania) autorów i kolporterów wrogich antyradzieckich ulotek kolportowanych na terenie Słupska. [...] Zdarzały się przypadki nieprzyjemnych nieporozumień pomiędzy ppor. T[adeuszem] Sownicem [a] pozostałymi pracownikami [...]. Przyczyną powyższego był fakt wytworzenia się skłonności do niekulturalnego zachowania się po wypiciu alkoholu. Ten stan rzeczy spowodował konieczność wyciągnięcia w stosunku do niego sankcji dyscyplinarnych, a ponadto omawiania postawy i zachowania się poza służbą na zebraniu P[odstawowej] O[rganizacji] P[artyjnej].”

Opinia służbowa, 1968 r.

W wypadkach grudniowych zajął właściwą postawę, wykazał duże zaangażowanie na rzecz dopływu informacji z obiektów przemysłowych.

Opinia służbowa, 1971 r.

Dogłębne rozpoznanie środowiska literackiego, weryfikacja osobowych źródeł informacji, wytypowanie kandydatów na [tajnych] w[s]półpracowników] i organizacja [lokalni] k[ontakto]wych] to główne osiągnięcia por. Sownicy.

Opinia służbowa, 1975 r.

Mimo właściwego przygotowania zawodowego i ogólnego nie spełnił pokładanych w nim nadziei. Współ z Naczelnikiem Wydziału dopuścił do spadku wydajności pracy podległych funkcjonariuszy. Ponadto inne cechy jak brak obiektywizmu, konfliktowość i brak elastyczności w kontaktach służbowych w zakładach pracy przemawiają za zmianą charakteru służby.

Wniosek personalny, 1981 r.

Zwracam się z prośbą o zwolnienie mnie z organów MSW. Raport swój motywuję tym, że przez okres 22 lat pracy w SB nie doznałem zadowolenia i nie mam satysfakcji z wykonywanej pracy.

Raport T. Sownicy do ministra spraw wewnętrznych, 1985 r.

Intencją Szefa [WUSW] było, aby mjr T[adeusz] Sowniczek przekazał posiadane przez siebie informacje dotyczące negatywnej działalności funkcjonariuszy tutaj [ejszego] Urzędu. Podyktowane to było dochodzącymi do Szefa [WUSW] sygnałami, jakoby mjr Sowniczek dysponował takimi danymi, a które w przypadku ich przekazania przez majora Sownicy zespół poddałby sprawdzeniu. Mjr Sowniczek zapytany o takie informacje odparł, że rozmowę jaką przeprowadził z nim Szef [WUSW] traktuje jako ostateczną i już żadnych raportów nie będzie pisał, a informacji o negatywnej działalności funkcjonariuszy nie posiada. Zaznaczył przy tym, że ani w przeszłości, obecnie czy też w przyszłości nie pisał i nie będzie pisał żadnych ananidomów, skarg czy zażaleń, których by nie miał odwagi podpisać własnym nazwiskiem.

Notatka służbowa, 1986 r.

Postępowanie mjra Sownicy jest niezgodne z normami etycznymi-moralnymi. Prowadzący wyjaśnienie udowodnili wymienionemu, że zachowanie się jego wywołuje nieporozumienie i wzajemne nieufności wśród niektórych funkcjonariuszy. Jest nielojalny w stosunku do przełożonych, pomawia ich i fałszywie oskarża. Zespół badający tę sprawę doszedł nawet do wniosku, że środki wychowawcze zastosowane do majora Sownicy nie dadzą żadnego skutku. [...] Źle się stało, że bez uzasadnionej potrzeby przetrzymywano ponad 3 miesiące raport majora Sownicy a zwolnienie ze służby w MO. Raport ten bowiem w swojej treści w żadnym wypadku nie mieści się w granicach ewentualnego zdenerwowania. Wymownie świadczy o stosunku starszego oficera z 22 letnim stażem, zajmującego odpowiedzialne stanowisko do organów resortu spraw wewnętrznych. [...] Ponieważ zgromadzone w postępowaniu materiały nie dają podstaw do zwolnienia go z uwagi na ważny interes służby, jeśli mjr Sowniczek uważa, że powinien odejść z aparatu niech zoży odpowiedni raport”.

Notatka służbowa, 1986 r.

[Mjr Tadeusz Sowniczek] zapytał, dlaczego on dalej nie otrzymuje dodatku specjalnego i kontrolerskiego [...]. Wyjaśniłem mu, że napisałem wniosek personalny na niego o zabranie go z wydziału [...]. Oprócz tego przypomniałem, że jest karany przez Oficerski Sąd Honorowy. [Mjr Tadeusz Sowniczek] stwierdził, że nie ruszy się nigdzie z Wydziału Inspekcji, dopóki nie otrzyma dodatku specjalnego oraz kontrolerskiego. Prosił też aby poinformować Szefa WUSW, że on na przejście na „jakieś tam pieczątki” nie wyrazi zgody.

Notatka służbowa, 1986 r.

17 grudnia 1970 roku biorąc udział w działaniach operacyjnych, których celem było zaprowadzenie ładu i porządku na terenie miasta Słupska, por[ucznik] T[adeusz] Sowniczek doznał kontuzji prawego kolana. W tym czasie poszkodowany znajdował się w tłumie demonstrujących, którzy uciekali przed napierającymi funkcjonariuszami Z[mecha-nizowanych] O[dwodów] M[ilicji] O[bywatelskiej]. Kilkanaście osób z tłumu przewróciło się, wśród nich był por[ucznik] Tadeusz Sowniczek. W wyniku upadku doznał on silnego stłuczenia prawego kolana oraz lekkiego uderzenia w głowę. O zdarzeniu tym por[ucznik] Sowniczek zgłaszał przełożonym, lecz ze względu na ówczesną sytuację wypadek ten nie został nigdzie odnotowany.

Protokół z odnotowania zdarzenia wypadkowego, 1987 r.

- 15 VI 1963 Oficer operacyjny Referatu Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 7 IX 1964 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 26 VII 1965 W dyspozycji Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. Bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 X 1965 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 1 VII 1967 Oficer operacyjny Referatu ds. SB KMIP MO w Słupsku.
- 1 VII 1968 Inspektor operacyjny Referatu ds. SB KMIP MO w Słupsku.
- 1 XI 1973 Starszy inspektor (na wolnym etacie Kierownika Grupy Operacyjnej) Wydziału III SB KWMO w Koszalinie.
- 1 I 1975 Kierownik Grupy IV Operacyjnej Wydziału III SB KWMO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Kierownik Sekcji III i IV Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 1 VII 1979 Zastępca naczelnika Wydziału IIIA SB KWMO w Słupsku.
- 1 XII 1981 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji KWMO/WUSW w Słupsku.
- 31 VII 1987 Zwolniony.

Awanse:

- ppor. MO (1965), por. MO (1969), kpt. MO (1977), mjr MO (1982).

Wykształcenie:

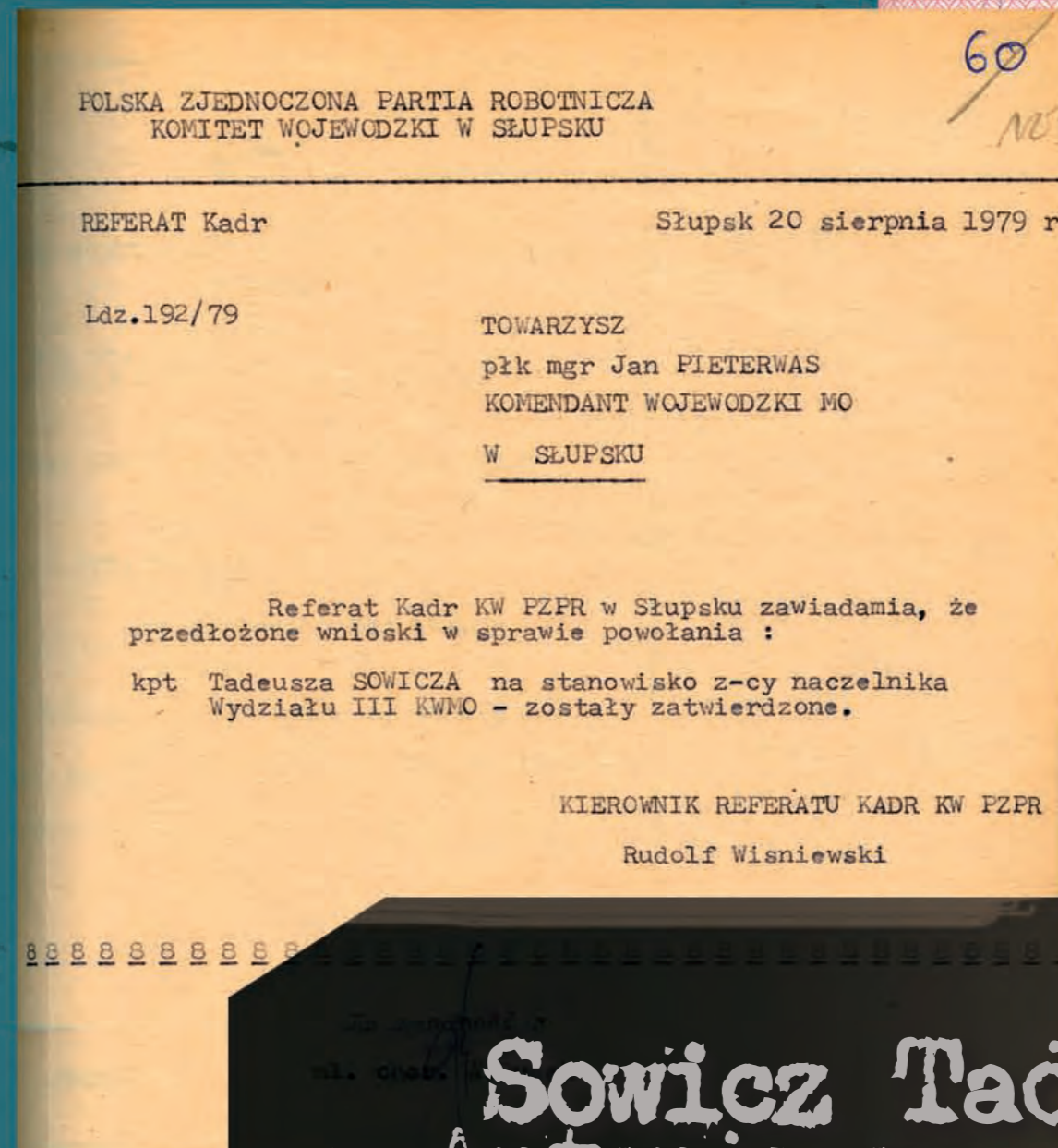
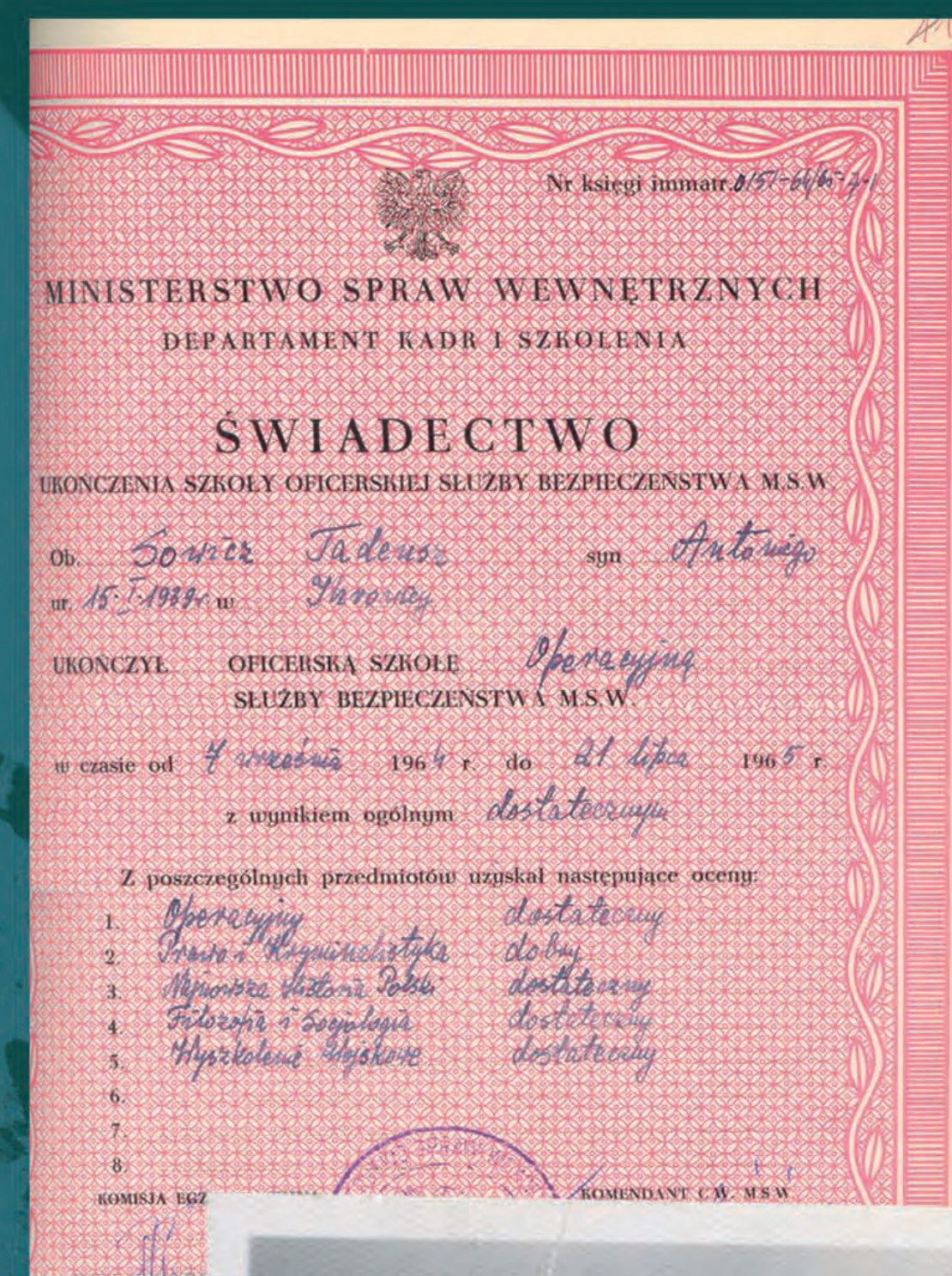
- 1958 Państwowe Liceum Felczerskie w Chełmie Lubelskim.
- 1965 Roczna Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1974 Kurs Doskonalenia Kadr Kierowniczych w Ośrodku Szkolenia MSW w Łodzi.
- 1978 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
- 1981 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:

- 1972 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1973 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1973 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1981 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

- [1982?] Honorowa Odznaka „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
- 1982 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1983 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1983 Medal „Za zasługi dla m. Stupska”
- 1984 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Członek PZPR od 1964 r.

Sowniczek Tadeusz
s. Antoniego
ur. 15 I 1939 r.
w Iłhowicy (pow. Tarnopol)

Brał udział we wszystkich akcjach i świętach państwowych, gdzie wykazał wiele poświęcenia i zrozumienia przy zabezpieczeniu. Szczególnie wykazał to w czasie akcji wyborczej.

Charakterystyka służbowa, 1953 r.

W pracy zawodowej okazuje pewne zniechęcenie, co wyraża się w tym, że pisał już kilka raportów o zwolnieniu, jako powody podaje, że nie nadaży zadaniom, jakie stawiane są przed nim przez Organa B[ezpieczeństwa] P[ublicznego].

Charakterystyka służbowa, 1954 r.

Zwrócono [mu] uwagę, iż trzech t[ajnych] w[s]półpracowników są członkami PZPR, nie mający perspektyw zadań po zagadnieniu brytyjskim.

Charakterystyka, 1974 r.

Wkrótce po podziale zadań stwierdziłem, że pracownicy przestali chodzić do mjr Kujawskiego z korespondencją do podpisu i uzgadniać sprawy. Stwierdziłem, że z majorem Kujawskim trudno jest współpracować ze względu na dziwny styl jego pracy polegający na zanudzeniu różnymi nieistotnymi sprawami.

[Mjr Kujawski] zaczął realizować swoje plany, z których wiele niezgodnych jest z przepisami i wytycznymi obowiązującymi w pionie „C”. [...] Podczas kontroli pracy Wydziału „C” w marcu 1980 r. przez pracowników Biura „C” pochwalili się założeniem kartoteki adresowej na funkcjonariuszy. Zwrócili oni majorowi Kujawskiemu uwagę na niesłuszność prowadzenia takiej kartoteki.

[...] W roku 1977 mjr Kujawski analizował sprawy operacyjnego sprawdzenia złożone w archiwum. Na skutek nie przestrzegania przepisów Ministra SW wytypował do brakowania 141 spraw których termin przechowywania nie minął. Sprawy uległy zniszczeniu.

[...] Na podstawie dwuletniej pracy mjr Kujawskiego w Wydziale „C” stwierdziłem, że decyduje w sprawach służbowych podejmuje bez przemyśleń i znajomości sytuacji, a także nie liczy się z ich skutkami. Uzasadnia je zawsze w sposób wygodny dla niego. Nie liczy się także z przepisami i wytycznymi [...]. Próbuje zmieniać te zasady bez żadnych uzgodnień z tymi, którzy je ustanowili. Może tym wyrządzić poważną szkodę naszym organom. [...] Konceptje swoje przedstawia zawsze w samych superlatywach, a kiedy nie zdają egzaminu nie przebiegając w metodach i środkach odpowiedzialność kieruje z reguły na akceptującego i wciąga do rozgrywek najbliższych współpracowników. [...]

Mjr Kujawski posiada trudny charakter, jest przesadnie podejrzliwy, z byle czego robi problemy. [...] Zajmowane mu stanowisko nie odpowiada.

Opinia służbowa, 1979 r.

Odpowiadając na wysunięte [...] pomówienie i krzywdzące zarzuty, pragnę Obywatelowi Pułkownikowi zakomunikować, iż mimo oszczerstw i urabianie o mnie w tutejszym środowisku fałszywych opinii, nie utraciłem wiary w siebie, czuję się jeszcze sprawny fizycznie i psychicznie.

Oświadczenie T. Kujawskiego, 1979 r.

W związku z otrzymaniem za ostatni okres pracy negatywnej opinii służbowej Kierownictwo KWMO zamierza zaproponować wymienionemu przejście na emeryturę.

Notatka służbowa, 1979 r.

W zasadzie każde działanie mjr Kujawskiego na odcinku współdziałania z innymi jednostkami Służby Bezpieczeństwa czy Służby Milicji kończy się niepowodzeniem. Często skłócony wraca do stanu pierwotnego i prosi o pomoc. [...] Z majorem Kujawskim trudno jest znaleźć wspólny język i współdziałać w wielu sprawach służbowych [...]. [...] Jest uciążliwy w pracy, wymaga ciągłego nadzoru i kontroli. Samodzielnie na zajmowanym stanowisku nie jest w stanie realizować zadań służbowych. [...] Dalsze pełnienie obowiązków służbowych na dotychczasowym stanowisku będzie wyrządzać wiele szkód naszym organom. Mając na uwadze powyższe [...] winien być zwolniony ze służby w MO.

Opinia służbowa, 1980 r.

Uniemożliwienie mi przez Kierownictwo KWMO w Koszalinie mimo moich próśb dosłużenia 9 miesięcy do jubileuszu 30 - lecia służby w organach Bezpieczeństwa Publicznego i Służby Bezpieczeństwa [...] jest dla mnie w powiązaniu z w[yszej] wymienionymi pomówieniami oczywistą krzywdą moralną. [...] Uważam jednak, że wyeliminowanie mnie z czynnej służby było złośliwe i nieodpowiedzialne; przedwczesne, gdyż nadal czuję się jeszcze sprawnym; niesprawiedliwe i krzywdzące nie tylko mnie.

Prośba T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1981 r.

Oświadczam Obywatelowi Ministrowi, iż nie poczuwam się do żadnej winy i na pewno nie ja doprowadziłbym do wyrządzenia poważnych szkód organom Służby Bezpieczeństwa. Nie zasłużyłem na tak negatywne potraktowanie mnie pod koniec mojej służby w tych organach.

Pismo T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1981 r.

Raport ten w punkcie dotyczącym rehabilitacji proponuję

załatwić odmownie [...]. Natomiast prośbę o nadanie Złotej Odznaki „W Służbie Narodu” proponuję rozpatrzyć pozytywnie.

Notatka służbowa Zastępcy Dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1981 r.

Wyjaśniam, że na terenach w których Obywatel pełnił służbę w okresie 1951 - 1953 przyjęto datę zakończenia walk z reakcyjnym podziemiem dnia 31.12.1949 r. W związku z powyższym brak jest podstaw do wydania Obywatelowi zaświadczenia z klauzulą udziału w walkach z reakcyjnym podziemiem honorowanego w Z[wiązk]u B[ojowników] o W[olność] i D[emokrację].

Pismo KWMO w Koszalinie, 1981 r.

Pikantnym szczegółem jest fakt, że w 1979 roku po wystawieniu pierwszej ujemnej opinii mjr Kujawskiemu nadano Krzyż Kawalerski [Orderu] O[drodzenia] P[olski]. W aktach nie ma wzmianki, czym kierowało się Kierownictwo KWMO Koszalin występując z takim wnioskiem.

Notatka służbowa dotycząca formy i trybu zwolnienia ze służby w MO mjr Tadeusza Kujawskiego, 1981 r.

W październiku 1980 na moją prośbę mjr T[adeusz] Kujawski już jako emeryt przyjechał do Słupska i udzielił nam pomocy w pozyskaniu do współpracy z naszą służbą jednego z aktywistów NSZZ „Solidarność” regionu słupeckiego znanego mu z poprzedniej swojej pracy operacyjnej, który okazał się b[ardzo] cennym źródłem informacji. W drugiej połowie września 1981 roku mjr T[adeusz] Kujawski w najtrudniejszym dla kraju okresie zameldował się z własnej woli do dyspozycji służbowej Kierownictwa KWMO w Słupsku.

Opinia służbowa, 1982 r.

W okresie od 1.10.1981 r. do 30.04.1982 r. wykonywał pracę operacyjną na rzecz Wydziału V tut. Komendy MO, za co otrzymywał wynagrodzenie - prawdopodobnie z funduszu operacyjnego. Niemniej jednak tego okresu nie można traktować jako zatrudnienia.

Notatka urzędowa, 1983 r.

Rozumiejąc potrzeby służbowe resortu spraw wewnętrznych wynikające z trudnej sytuacji społeczno-politycznej w kraju, jako emeryt Służby Bezpieczeństwa [...] zameldowałem się w miesiącu wrześniu do pełnej dyspozycji Kierownictwa KWMO w Słupsku, a z dniem 1.10.1981 r. podjąłem faktyczną służbę operacyjną w Wydziale V tejże Komendy w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymałem legitymację służbową, broń, zezwolenie na prowadzenie służbowych pojazdów samochodowych i odpłatne zakwaterowanie w hotelu S[zkoly] P[podchorążych] MO w Słupsku. Formalności związane z ponownym przyjęciem mnie do służby miały być dopełnione w terminie późniejszym. Z powodu nawału obowiązków wynikających z ogłoszenia stanu wojennego nie ponaglałem przełożonych o uregulowanie mojego statusu.

Raport T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1983 r.

W m[iesiącu] maju 1983 r. skierowałem drogą służbową raport do Ministra Spraw Wewnętrznych o uznanie ww. okresu jako służby w charakterze funkcjonariusza SB. Na raport ten nie otrzymałem dotąd odpowiedzi, przypuszczam, że nie został on wysłany do adresata.

Raport T. Kujawskiego do Szefa WUSW w Słupsku, 1984 r.

Obywatelu Ministrze! Pozytywne rozstrzygnięcie przez Obywatela Ministra moich wyżej przedstawionych próśb uporządkuje na zawsze moje sprawy służbowe i osobiste oraz przerwie niekorzystne dla mnie komentarze, przywróci nadto we mnie wiarę w pewność jutra i sprawiedliwość ocen, tak przecież ważną w resorcie spraw wewnętrznych, szczególnie w obecnym okresie.

Raport T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1984 r.

Uważam, iż niedopuszczanie do pozytywnego rozstrzygnięcia wyżej wymienionych spraw może być tylko na rękę i cieszyć politycznych przeciwników resortu spraw wewnętrznych. Nie jestem przecież tylko indywidualną jednostką fizyczną, ale również częścią składową osobowego Służby Bezpieczeństwa na pierwszej linii frontu w walce politycznej.

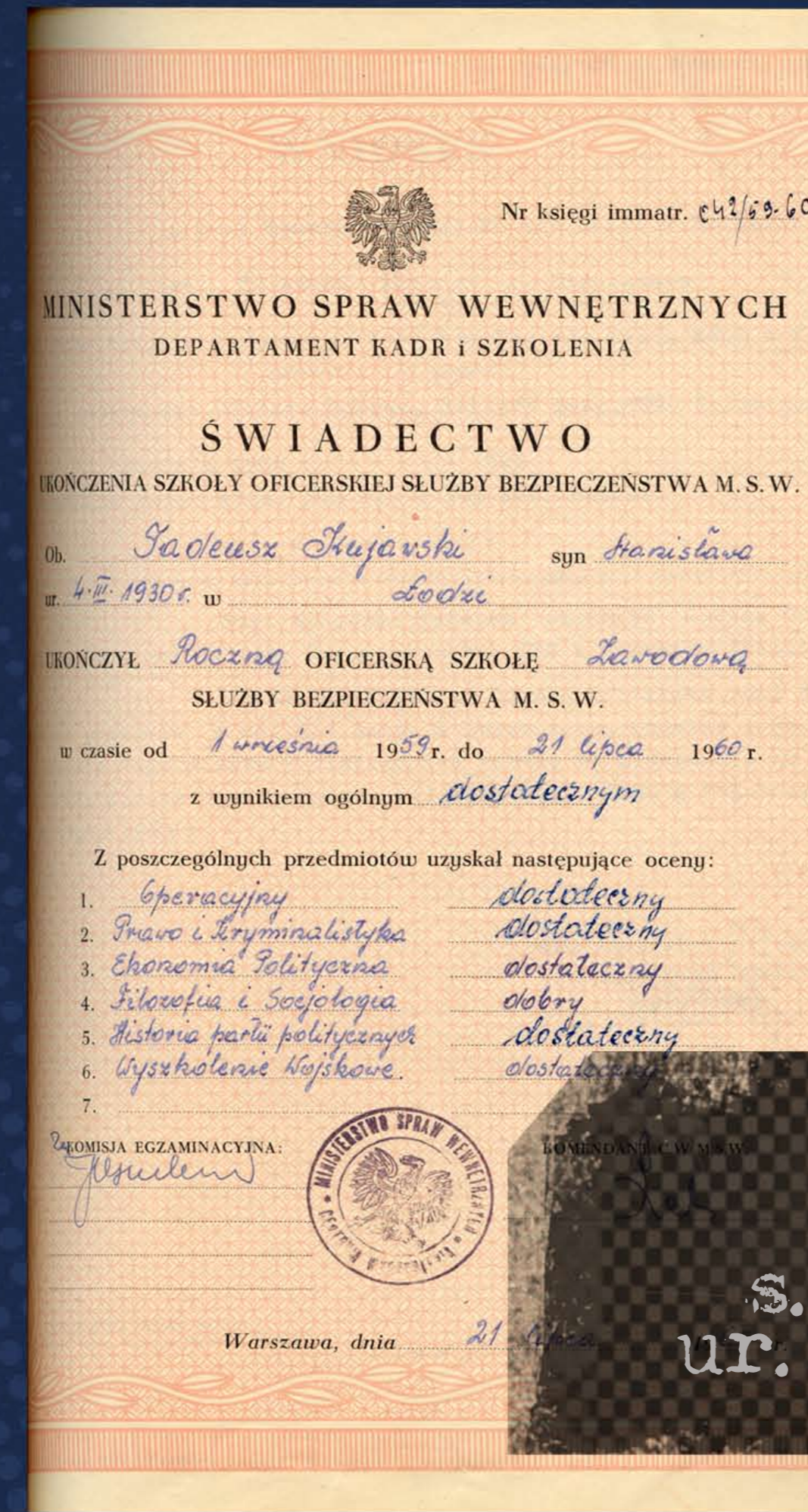
Raport T. Kujawskiego do Szefa WUSW w Słupsku, 1984 r.

Należy wyrazić zdziwienie, że jako magister prawa i administracji oraz doświadczony oficer o długoletnim stażu pracy, po raz kolejny podnosicie problemy, w stosunku do których zapadły jednoznaczne decyzje, uważając, że w odniesieniu do Waszej osoby mogą być ignorowane lub łamane przepisy prawa.

Pismo Naczelnika Wydziału II Departamentu Kadr MSW, 1985 r.

Proszę w terminie do dnia 1.12.1985 opuścić Hotel - Bursę Szkoły Podoficerskiej MO w Słupsku. Przy wprowadzaniu się do bursy ustalono, że czas zamieszkiwania wyniesie około 3-ch miesięcy. Termin ten przez Obywatela majora został bez mojej zgody przedłużony o około 3 lata. [...] dalsze zamieszkiwanie w bursie przez Towarzysza jest niemożliwe.

Pismo Zastępcy Komendanta ds. Spraw Administracyjno - Gospodarczych Szkoły Podoficerskiej MO w Słupsku, 1985 r.

Kujawski Tadeusz
s. Stanisława
ur. 4 III 1930 r. w Łodzi

- 1 III 1951 Młodszy referent Sekcji I Wydziału Komunikacji WUBP w Łodzi.
- 1 VI 1951 Słuchacz Szkoły Międzywojewódzkiej MBP w Chorzowie.
- 26 X 1951 W dyspozycji Szefa WUBP w Koszalinie.
- 1 XI 1951 Referent Referatu IV PUBP w Koszalinie.
- 1 V 1953 Referent (na wolnym etacie starszego referenta) Sekcji VIII Kolejowej PUBP w Szczecinku.
- 1 IX 1953 Referent Referatu V PUBP w Szczecinku.
- 1 X 1954 Referent Grupy Powiatowej PUBP w Kołobrzegu.
- 1 IV 1955 Referent PUdsBP w Kołobrzegu.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny PUdsBP w Kołobrzegu.
- 1 IX 1956 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej nr 3 w CW MSW w Legionowie.
- 5 XII 1956 Do dyspozycji Kierownika WUdsBP w Koszalinie.
- 27 XII 1956 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kołobrzegu.
- 1 V 1957 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kołobrzegu.
- 1 IX 1959 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 24 VII 1960 W dyspozycji Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. Bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 IX 1960 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kołobrzegu.
- 1 IV 1961 Starszy oficer operacyjny Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 1 IV 1967 Inspektor Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 1 I 1970 Kierownik Grupy Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Kierownik Sekcji Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 31 XII 1976 Zastępca naczelnika Wydziału „C” (jednocześnie kierownik Sekcji I) KWMO w Koszalinie.
- 1 III 1978 Zastępca naczelnika Wydziału „C” KWMO w Koszalinie.
- 31 V 1980 Zwolniony.
- 1 V 1982 Przyjęty ponownie, zastępca naczelnika Wydziału V KWMO/WUSW w Słupsku (jednocześnie p.o. starszy inspektor Wydziału V).
- 15 VIII 1986 Zwolniony.

Awanse:

kpr. (1951), plut. (1952), st. sierż. (1953), chor. (1955), chor. MO (1957), ppor. MO (1957), por. MO (1960), kpt. MO (1964), mjr MO (1977).

Wykształcenie:

- 1951 Szkoła Międzywojewódzka MBP w Chorzowie.
- 1956 Roczna Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1959 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Kołobrzegu.
- 1960 Roczna Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1965 Wojskowy Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu przy Oficerskiej Szkole Wojsk Obrony Przeciwlotniczej (filia w Koszalinie).
- 1974 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).

Odnaczenia:

- 1961 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1971 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1972 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1973 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1975 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1976 Odznaka „Zasłużony dla Pomorskiego Okręgu Wojskowego”.
- 1976 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1981 Złota Odznaka „W Służbie Polski”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1950 r.

Fyk Janusz
s. Aleksandra
ur. 11 XI 1943 r.
w Kamieńcu Litewskim (woj. poleskie)

- 1 I 1971 Oficer (na wolnym etacie inspektora) Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Białogardzie.
- 9 X 1972 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 7 VIII 1975 Starszy inspektor Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 1 VII 1979 Kierownik Sekcji VI-VII Wydziału IIIA SB KWMO w Słupsku.
- 16 VI 1982 Zastępca naczelnika Wydziału V SB KWMO w Słupsku.**
- 1 VI 1983 Zastępca kierownika Komisariatu MO ds. SB w Miastku.**
- 1 VIII 1983 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Miastku.**
- 1 VII 1985 Starszy inspektor Wydziału VI WUSW w Słupsku.
- 31 V 1987 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1971), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982).

Wykształcenie:
1963 Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Świdwinie.
1975 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1980 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:
1980 Medal pamiątkowy „Sojuz”.
1981 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1981 Srebrny Krzyż Zasługi.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1965 r., II Sekretarz OOP (1977-1979),
I Sekretarz OOP (1979-1981).

Chcę swoją pracą w Służbie Bezpieczeństwa przyczynić się do rozwoju Ojczyzny Polski Ludowej. Moje zainteresowania polityczno-społeczne są zgodne z wymaganiami jakie stawia praca w Służbie Bezpieczeństwa.

Podanie J. Fyka do Komendanta Wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1970 r.

W związku z prowadzonymi czynnościami śledczymi, nadzorowanymi przez prokuraturę Wojewódzką w Warszawie w sprawie afery samochodowej przy byłego O[ogólnopolskiego K[omitetu] Z[ałożycielskiego] NSZZ R[olników] I[ndywidualnych] „Solidarność” i „Solidarności” robotniczej [NSZZ „S”] z F[abryki] S[amochdów] O[sobowych] Warszawa przeprowadzono przeszukiwanie u podejrzanego [...]. W czasie przeszukiwania [...] zakwestionowano 20 podań adresowanych do Dyrektora Naczelnego FSO Warszawa, w sprawie przydziałów samochodów osobowych. [...] W jednym z podań była prośba o przydział nadwozia oraz akumulatora do samochodu osobowego Fiat 125p. Podanie to jest opieczętowane pieczęciami o treści: „Komisja Zakładowa NSZZ ‘Solidarność’ przy Kombinacie Budownictwa Ogólnego, Słupsk ul. Piotra Skargi 8” oraz pieczęć o treści: „Z[astępca] Przewodniczącego Komisji Związkowej NSZZ ‘Solidarność’ przy KBO w Słupsku [...]”. Podanie to podpisał Janusz Fyk [...]. Według ustaleń Janusz Fyk pracuje na stanowisku zastępcy Naczelnika Wydziału V KWMO w Słupsku.

Notatka służbowa, 1982 r.

W m[iesiącu] lipcu 1981 r. miałem wypadek samochodowy, w wyniku którego całkowicie zniszczeniu uległo nadwozie mojego samochodu. Proponowany przez „Pomozbyt” termin wymiany nadwozia określony został na IV kwartał 1982 r. W związku powyższym prowadziłem starania o zakup nadwozia bezpośrednio od producenta. [...] W trzecim kwartale 1981 r. [...] będąc służbowo u dyr[ektora] S[łupskiego] P[rzedsiębiorstwa] B[udownictwa?] [...], ten w czasie rozmowy zaproponował mi pomoc [...], stwierdzając, że zna bardzo dobrze dyr[ektora] ds. technicznych [w FSO]. Po uprzednim uzyskaniu akceptacji przez ppłk S[tanisława] Kwiatkowskiego do podejmowania starań o zakup nadwozia, złożyłem na ręce dyr[ektora] [SPB] podanie do dyrekcji FSO, oświadczając mu jednocześnie, że podejmowane przez niego działania nie mogą naruszać zasad legalności. W październiku lub listopadzie 1981 r. dyr[ektor] [SPB] poinformował mnie, że sprawa moja jest już załatwiona, tylko wymaga akceptacji przewodniczącego „Solidarności” w FSO, zapewniając mnie jednocześnie, że jest to sytuacja zgodna z obowiązującym w FSO systemem. W związku z takim rozwojem sytuacji po rozmowie z ppłk S[tanisławem] Kwiatkowskim zrezygnowałem z dalszego trybu załatwienia sprawy. [...] Informuję jednocześnie, że składając podanie do dyr[ektora] FSO występowałem jako zwykły obywatel, nie podając miejsca pracy.

Raport Fyk J. do Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku, 1983 r.

Zwróciłem uwagę kpt. J[anuszowi] Fykowi na niedopuszczalność tego rodzaju praktyk. Odrębny dopisek Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku na ww. raporcie, 1983 r.

W 1983 r. został mianowany na stanowisko Zastępcy szefa ds. SB RUSW w Miastku. W roku dwuletniego okresu pełnienia służby na tym stanowisku ujawnił swój konfliktowy charakter, a także zdecydowany brak umiejętności kierowania większymi zespołami pracowniczymi. W wyniku powyższego spowodowano jego rezygnację z zajmowanego stanowiska. Przeniesiony do WUSW [w Słupsku] na etat starszego inspektora praktycznie nie podjął służby mimo dwukrotnego orzeczenia Komisji Lekarskiej o zdolności do służby. Korzysta systematycznie ze zwolnień lekarskich uzyskiwanych od lekarzy spoza resortowej służby zdrowia. Stosunek osobisty kpt. J[anusza] Fyka do pracy nie rokuje jego dalszej przydatności, w związku z czym proszę Obywatela Ministra o zwolnienie go [...]”.

Raport Szefa WUSW w Słupsku do ministra spraw wewnętrznych, 1987 r.

Prośbę o rekomendację [do WSO MSW] motywuję swym pragnieniem uzyskania wiedzy i podwyższenia kwalifikacji niezbędnych mi do wykonywania pracy zawodowej i działalności społecznej.

Raport R. Karcza do I Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Szczecinie, 1974 r.

W pracy operacyjnej wykazuje rozwagę i dojrzałość oficera SB.

Wniosek personalny, 1980 r.

Zajmuje się rozpoznaniem i zwalczaniem przejawów działalności wywiadu zachodnoniemieckiego. [...] Jest oficerem nie tolerującym pracy pozornej, chce być wiarygodny. Nie lubi działań, gdzie efekty operacyjne mogą być znikome. [...] Posiada łatwość w formułowaniu myśli. Umiejętnie prowadzi rozmowy operacyjne. Potrafi być partnerem dla osobowych źródeł informacji najwyższej ocenionych w Sekcji III.

Opinia służbowa, 1982 r.

Był głównym reżyserem rozpracowania i likwidacji podziemnych struktur antypaństwowych działających na terenie Lęborka.

Opinia służbowa, 1982 r.

Przedsiębiorczy i odważny w budowaniu koncepcji operacyjnych i ich realizacji.

Wniosek personalny, 1983 r.

Bogata wiedza zawodowa i doświadczenie w pracy operacyjnej dają gwarancję właściwej realizacji zadań.

Wniosek personalny, 1990 r.

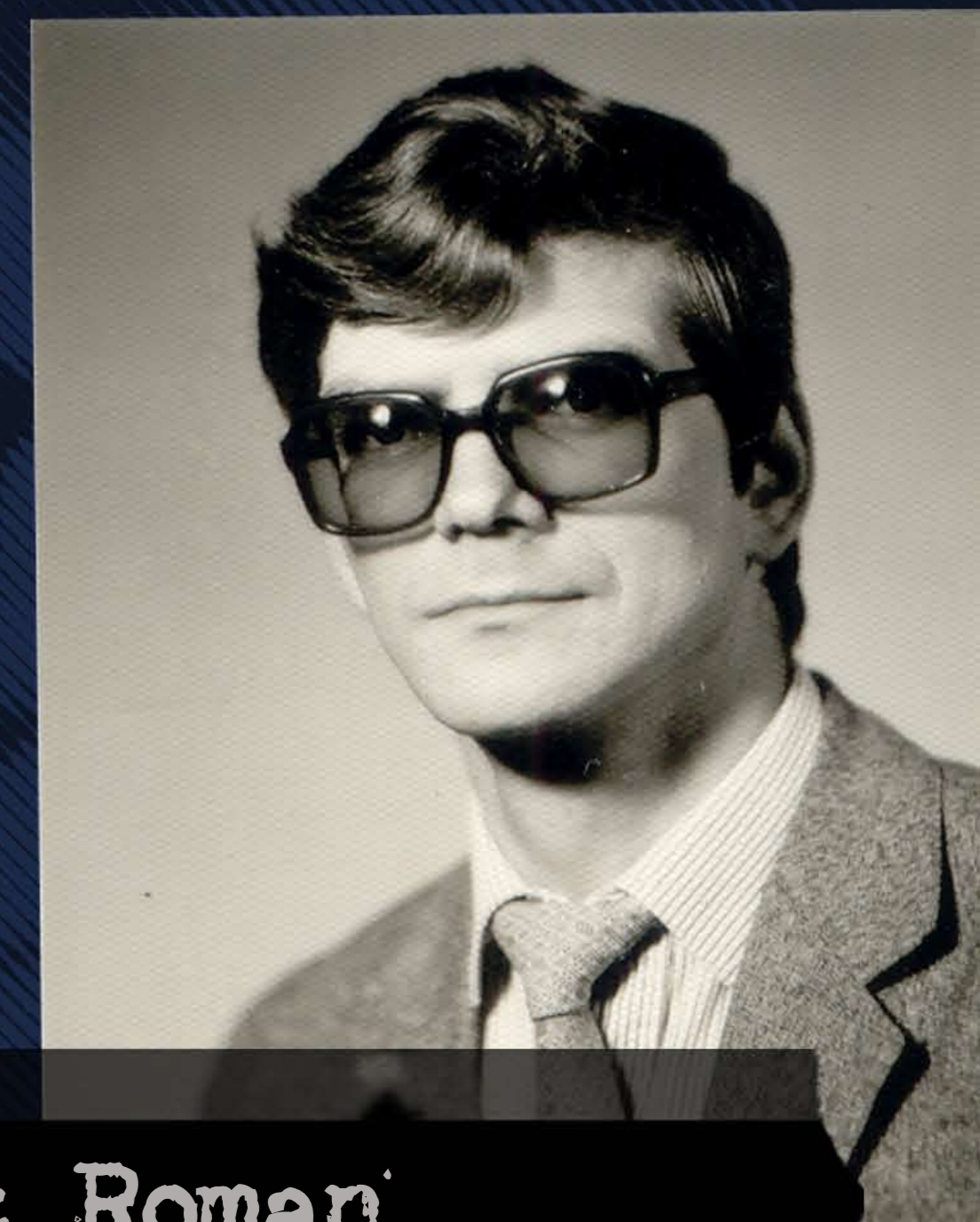
- 1 VII 1973 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Gryficach (na wolnym etacie starszego inspektora Wydziału II KWMO w Szczecinie).
- 16 V 1974 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Gryficach.
- 1 X 1974 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 1 VII 1977 W dyspozycji Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku, jednocześnie inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 11 X 1977 Inspektor Wydziału II (na wolnym etacie starszego inspektora) SB KWMO w Słupsku.
- 1 II 1982 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 16 VI 1982 Kierownik Sekcji VII Wydziału SB V KWMO/WUSW w Słupsku.
- 16 II 1984 Zastępca naczelnika Wydziału V SB WUSW w Słupsku.**
- 2 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Ochrony Gospodarki SB WUSW w Słupsku.**
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:
szer. MO (1973), kpr. MO (1975), ppor. MO (1977), por. MO (1980), kpt. MO (1984), mjr MO (1989).

Wykształcenie:
1969 Liceum Ogólnokształcące w Resku.
1977 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1988 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.

Odnaczenia:
1983 Brązowa Odznaka „W służbie narodu”.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Srebrny Krzyż Zasługi.
1984 Odznaka Specjalna ORMO.
1986 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1988 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1989 Złoty Krzyż Zasługi.
1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1973 r.

Karcz Roman
s. Władysława
ur. 24 X 1951 r.
w Nowogardzie (woj. szczecińskie)

Proszę uprzejmie o przyjęcie mnie do pracy w Służbie Bezpieczeństwa, którą uważam za bardzo pożyteczną i ze względu na charakter pracy ciekawą. Uważam, że jestem w stanie poświęcić jej swe umiejętności i energię.

Podanie R. Poturaja do Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. Bezpieczeństwa w Koszalinie, 1967 r.

W dyskusjach, przy których byłem obecny bronił polityki partii, stosunków naszego państwa ze Związkiem Radzieckim.

Notatka służbowa, 1967 r.

Aby pogłębić swe wiadomości brał udział w czteroosobowej grupie w opracowaniu tematu wiążącego się z problematyką prawno-operacyjną pt. Wskaź wszystkie przepisy dotyczące świadka i jakie wpływają wnioski z nich dla pracownika SB".

Charakterystyka służbowa słuchacza Wyższej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie, 1969 r.

Kieruje kiluosobowym zespołem pracowników zaangażowanych w kontrwywiadowczy zabezpieczeniu obiektów wojskowych W[oj-ska] P[olskiego] i A[rmii] R[adzieckiej]. [...] Aktualnie obsługuje 6 t[ajnych] w[s]półpracowników i pracę z nimi układa dobrze. [...] Pełni funkcję Sekretarza K[omitetu] Z[akładowego] PZPR przy t[ut]ejszej KW MO.

Opinia służbowa, 1975 r.

Główny wysiłek skoncentrował na uporządkowanie i weryfikację stanu rozpoznania kleru diecezjalnego, zakonowego, wyznań nierzymskokatolickich i stowarzyszeń katolickich, ocenie przydatności przejętych przez Wydział jednostek t[ajnych] w[s]półpracowników [...] Do osiągnięć wydziału [...] zaliczyć należy: dynamiczną rozbudowę osobowych źródeł informacji wśród kleru, [...] umiejętne wykorzystywanie informacji operacyjnej w działaniach polityczno - administracyjnych oraz umiejętne układanie współdziałania do prowadzenia działań lokalizacyjno - dezintegrujących kleru. Od czasu powołania wydział podwoił stan osobowych źródeł informacji, mając w sieci informacyjnej 24 % ogółu księży działających w skali województwa.

Opinia służbowa, 1979 r.

Na ostateczne rozwiązanie obsady kadrowej w kierownictwie tego wydziału [VI] aktualnie nie pozwala stan postępowania wyjaśniającego, konflikt między ppłk R[yszardem] Poturajem a jego byłym zastępcą mjr J[anem] Markiewiczem.

Wniosek personalny, 1985 r.

Czynnie udziela się na rzecz środowiska żeglarskiego, pełnił funkcję Prezesa Okręgowego Związku Żeglarskiego w Słupsku.

Notatka służbowa, 1986 r.

Wyróżnił się odwagą i zdecydowanym działaniem w czasie zabezpieczenia pobytu Papieża [Jana Pawła II] w Gdańsku w czerwcu 1987 r.

Opinia służbowa, 1988 r.

Oceniając całokształt pracy zawodowej, jak też mając na uwadze, że wymieniony zaliczony został do trzeciej grupy inwalidzkiej w związku ze służbą w organach MO, wniosek uważam za uzasadniony i wnoszę o mianowanie go pułkownikiem MO.

Wniosek o nadanie stopnia pułkownika MO, 1990 r.

- 1 I 1968 Inspektor Wydziału II SB KWMO w Koszalin.
- 1 XII 1970 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Koszalin.
- 1 VI 1971 Kierownik Grupy VI Wydziału II SB KWMO w Koszalin.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału IV SB KWMO/WUSW w Słupsku.
- 1 VII 1985 P.o. naczelnik Wydziału VI SB KWMO w Słupsku.
- 1 XI 1985 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie p.o. naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
- 1 IV 1986 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 19 XI 1986 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie nieetatowy koordynator ds. SB przy Kierownictwie RUSW w Słupsku.
- 16 II 1988 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:

kpr. MO (1968), ppor. MO (1970), por. MO (1972), kpt. MO (1976), mjr MO (1981), ppłk MO (1984).

Wyszkolenie:

- 1959 Liceum Ogólnokształcące w Koszalinie.
- 1968 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracji).
- 1969 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1972 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr administracji).

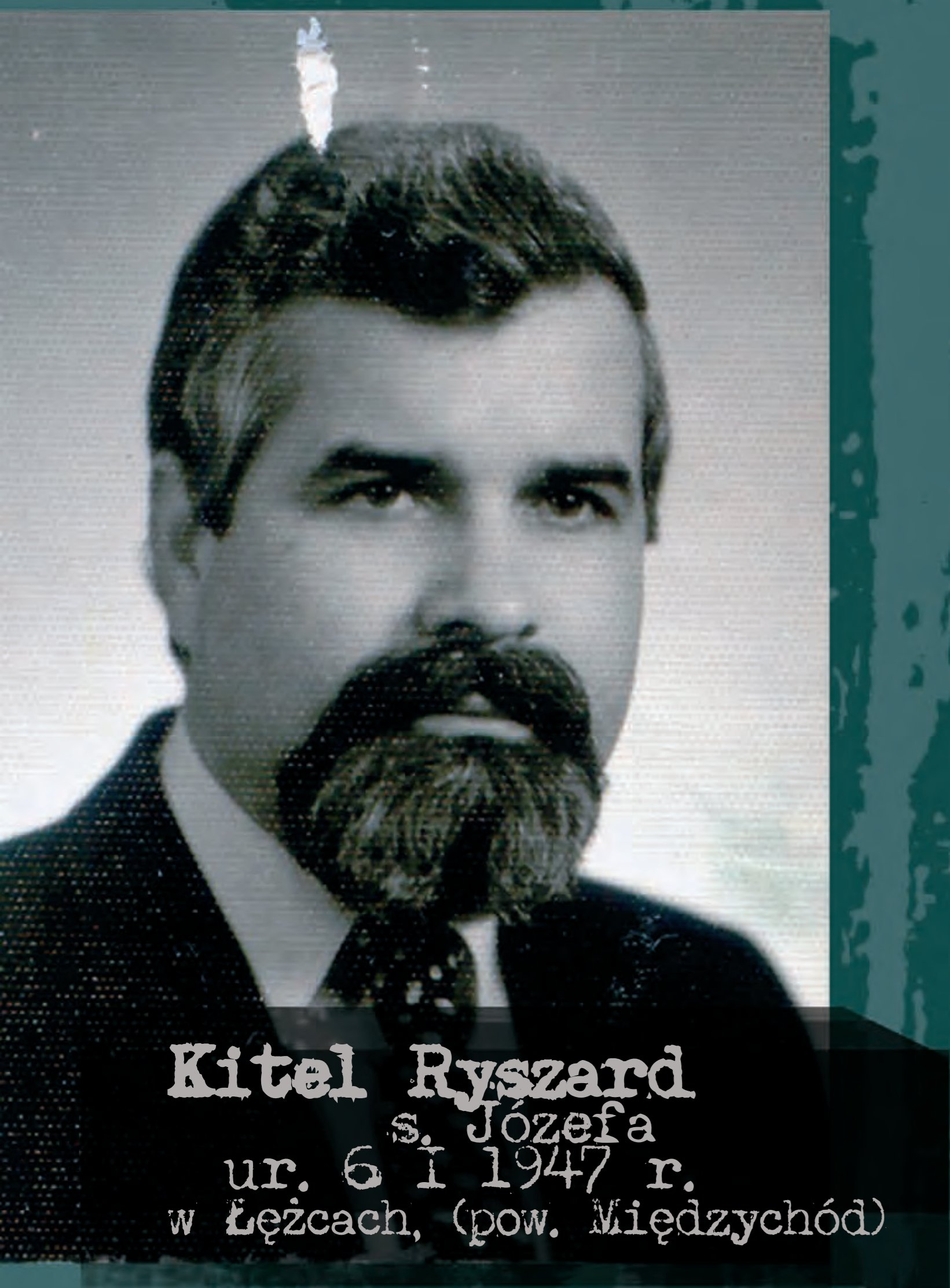
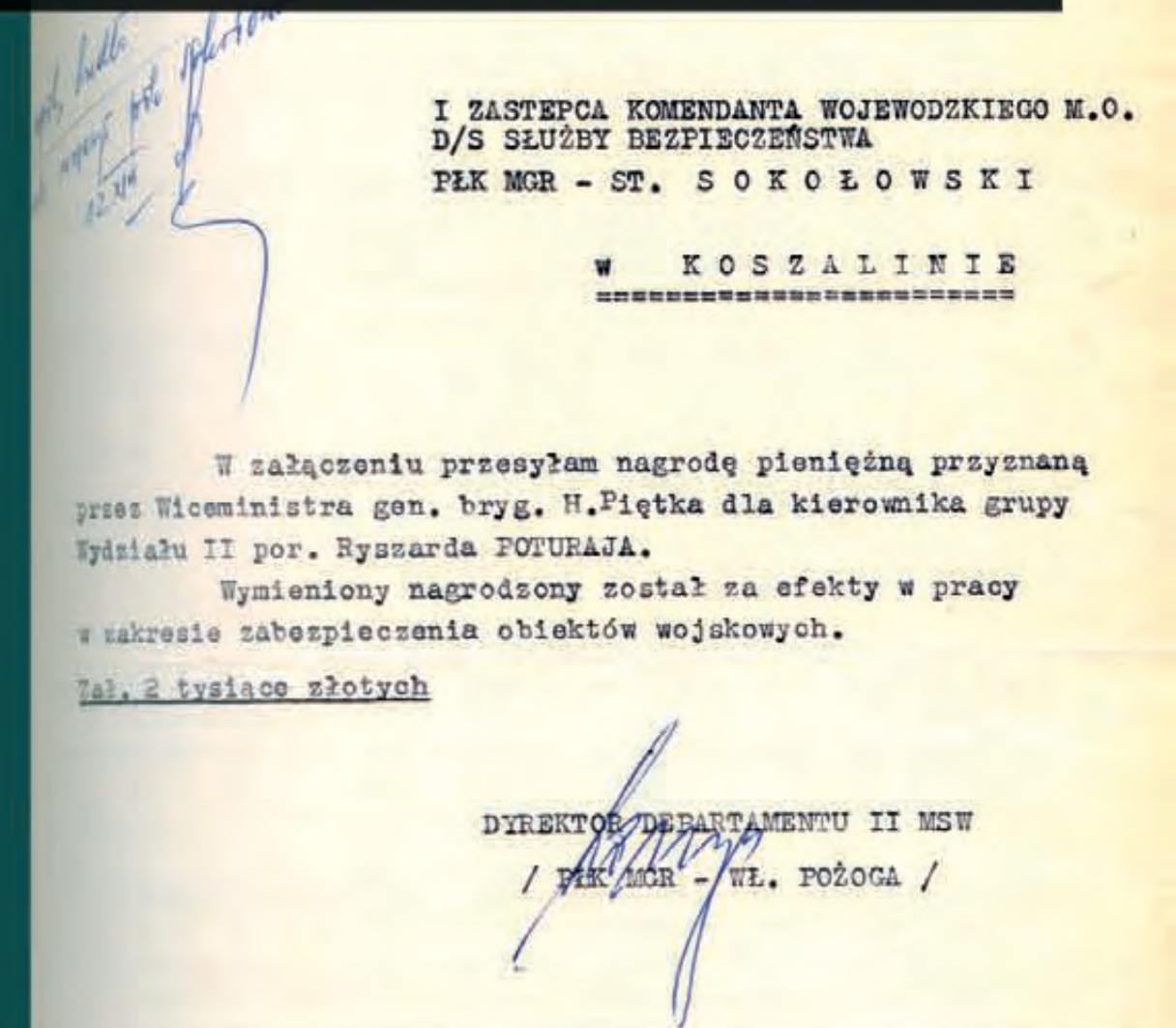
Odnaczenia:

- 1973 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1974 Medal „Za zasługi dla m. Koszalin”.
- 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1975 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1878 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1979 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1980 Srebrna Odznaka „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1982 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1983 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1983 Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
- 1984 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochr granic PRL”.
- 1984 Medal „40-lecia Polski Ludowej”
- 1988 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”

Członek PZPR od 1961 r.

Poturaj Ryszard
s. Wiktora
ur. 3 IX 1940 r. w Zamościu

Kitel Ryszard
s. Józefa
ur. 6 I 1947 r.
w Łęczach, (pow. Międzychód)

- 16 X 1970 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Międzychodzie.
- 1 X 1973 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 29 VI 1976 Inspektor Wydziału IV SB KWMO w Słupsku.
- 1 VII 1977 Starszy inspektor Wydziału IV SB KWMO w Słupsku.
- 1 V 1982 Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Słupsku.
- 1 VII 1985 P.o. naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Słupsku.
- 1 XI 1985 Naczelnik Wydziału IV SB WUSW w Słupsku.
- 1 XI 1989 W dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku.
- 2 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Studiów i Analiz WUSW w Słupsku.
- 15 VI 1990 Zwolniony.

Awanse:

kpr. MO (1970), plut. MO (1971), sierż. MO (1973), ppor. MO (1976), por. MO (1979), kpt. MO (1983), mjr MO (1987).

Wyszkolenie:

- 1967 Technikum Rybackie w Sierakowie Wlkp.
- 1976 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1980 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:

- 1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
- 1980 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”
- 1982 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Odznaka Specjalna ORM.
- 1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1986 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
- 1988 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1972 r., I Sekretarz OOP PZPR (1977-1979).

Praca w organach Służby Bezpieczeństwa MO odpowiada moim zamiłowaniom i chciałbym w tym aparacie służyć dla dobra Polski Ludowej.

Podanie R. Kitla do Komendanta Wojewódzkiego MO w Poznaniu, 1970 r.

Przejął i właściwie pracuje z 9 tajnymi współpracownikami. [...] Prowadzi sprawę obiektową na budowany nowy obiekt sakralny w Słupsku.

Wniosek personalny, 1976 r.

Bierze aktywny udział we wszystkich zabezpieczeniach imprez kościelnych, w tym również w dni wolne i w czasie świąt.

Wniosek personalny, 1977 r.

Objął [...] najbardziej złożony i odpowiedzialny odcinek zadań w zakresie operacyjnego zabezpieczenia kleru rzymskokatolickiego w dekanacie słupskim i łupawskim oraz duszpasterstwie akademickim. [...] Prowadził dotychczas samodzielnie wiele rozmów operacyjnych z klerem uzyskując pozytywne rezultaty.

Opinia służbowa, 1979 r.

Osobiście przeprowadzał ciekawe pod względem operacyjnym rozmowy ze znaczącymi księżmi. Na bezpośrednim kontakcie miał 8 t[ajnych] w[s]półpracowników [...]. Ponadto prowadził sprawę operacyjnego sprawdzenia krypt[onim] „Filantropii”, rozpracowując w niej operacyjnie trudne środowisko. [...] Prezentuje poprawne i właściwe poglądy na socjalistyczną rzeczywistość i aktualnie panującą sytuację.

Notatka służbowa, 1985 r.

Zarządzaniem Organizacyjnym [...] z dnia 15 listopada 1989 r. uległy likwidacji Wydziały pionu SB, [a] w ich miejsce powołane zostały nowe wydziały, w tym i Wydział Studiów i Analiz SB. Mając na uwadze dotychczasową nienaganną służbę, jak też i należyte wywiązywanie się z dotychczasowych obowiązków służbowych zamierzam mjr R[yszarda] Kitla mianować zastępcą w wymienionym Wydziale.

Wniosek personalny, 1989 r.

RODZINA MILICYJNA
WZDREM RODZINY
SOCJALISTYCZNEJ

14 XI 1958 Posterunkowy posterunku MO w Szydłowie KPMO w Wałczu.
 1 V 1959 Posterunkowy w KPMO w Wałczu.
 15 IX 1961 Dzielnicowy KPMO w Wałcu.
 1 VI 1962 Referent operacyjno-dochodzeniowy KPMO w Wałczu.
 15 VI 1963 Kierownik komisariatu kolejowego MO w Wałczu.
 1 IX 1964 Słuchacz Szkoły Oficerskiej MO w Szczytnie.
 29 VII 1966 Kierownik komisariatu kolejowego MO w Wałczu.
 1 IV 1967 Komendant posterunku kolejowego MO w Wałczu.
 16 VII 1971 Inspektor Sekcji III Wydziału do Walki z Przystępnością Gospodarczą KWMO w Koszalinie.
 1 I 1974 Starszy inspektor Sekcji III Wydziału do Walki z Przystępnością Gospodarczą KWMO w Koszalinie.
 1 VI 1975 Starszy inspektor Sekcji Rolnej i Przetwórstwa Rolno-Spożywczego Wydziału do Walki z Przystępnością Gospodarczą KWMO w Koszalinie.
 1 XII 1975 Kierownik Sekcji Rolnej i Przetwórstwa Rolno-Spożywczego Wydziału do Walki z Przystępnością Gospodarczą KWMO w Słupsku.
1 V 1981 Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Słupsku.
 1 VII 1985 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, delegowany do Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
 15 I 1986 Zwolniony.

Awanse:

kpr. (1958), plut. (1959), sierż. (1963), ppor. MO (1966), por. MO (1972), kpt. MO (1976), mjr MO (1982).

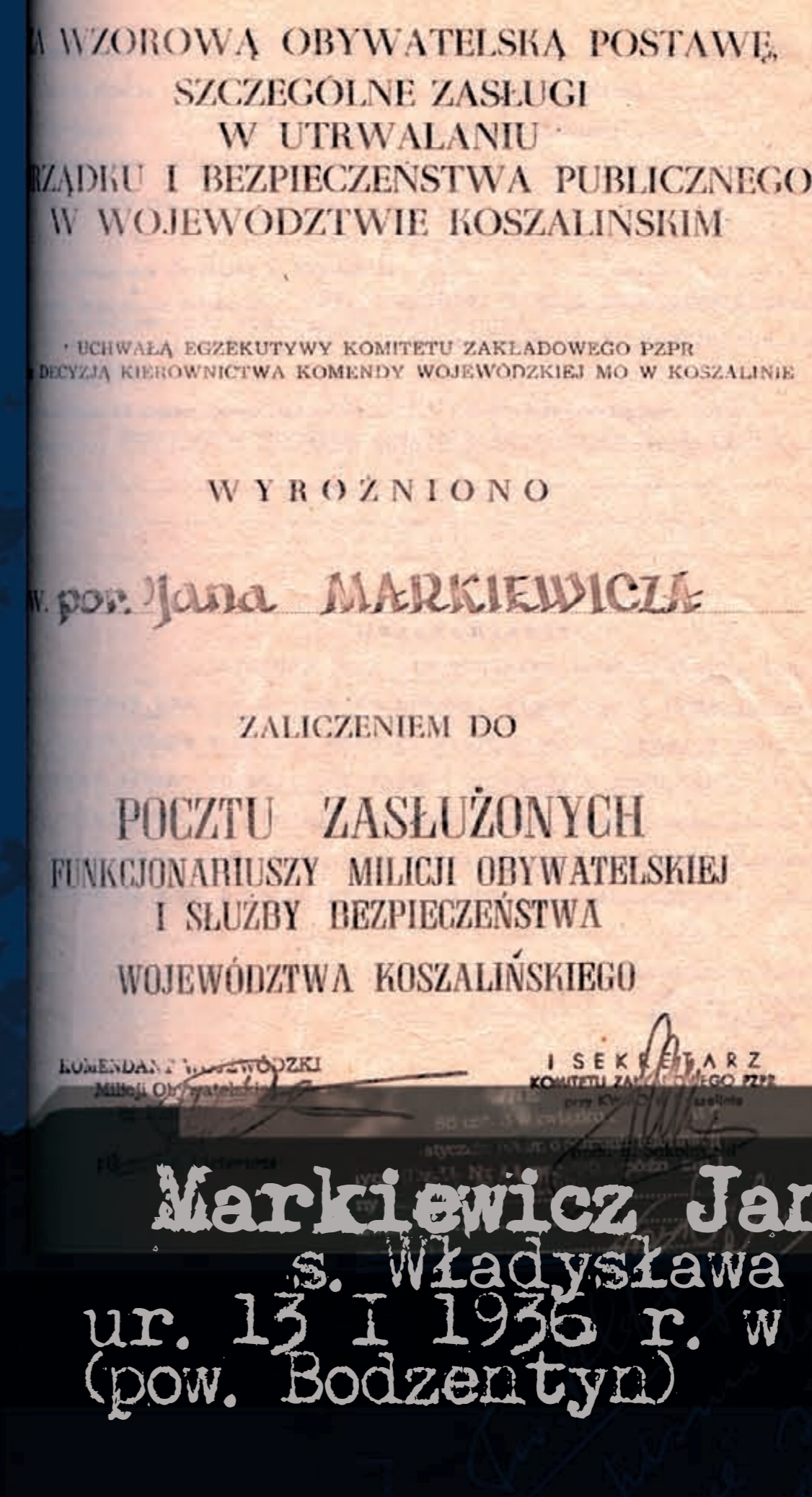
Wykształcenie:

1959 Szkoła Podoficerska MO w Słupsku.
 1963 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Szczecinku.
 1966 Szkoła Oficerska MO w Szczytnie.
 1972 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracji).
 1983 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr nauk politycznych).

Odnaczenia:

1969 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
 1974 Medal „30-lecia Polski Ludowej”.
 1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
 1975 Srebrny Krzyż Zasługi.
 1976 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1978 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
 1980 Złoty Krzyż Zasługi.
 1982 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.

Członek PZPR od 1960 r.

Markiewicz Jan
 s. Władysława
 ur. 13 I 1936 r. w Podgórzu
 (pow. Bodzentyn)

Praca ta uważam, że będzie odpowiadać mi na przyszłość, gdyż mam do tego zamiłowanie od młodych lat.

Podanie J. Markiewicza do KWMO w Koszalinie, 1956 r.

Przeprowadził osobiście kilka spraw ujawniając zorganizowany przez wieloosobowe grupy przestępcze zabór artykułów spożywczych o charakterze aferowym.

Opinia, 1978 r.

Od dwóch kadencji jest I Sekretarzem OOP PZPR przy Wydziale d[ro] w[alki] z P[rzestępczością] G[ospodarczą]. [...] Pod względem ideowym identyfikuje się z zasadami marksizmu – leninizmu.

Opinia służbowa, 1980 r.

W obecnym trudnym i złożonym okresie życia politycznego i gospodarczego przejawia szczególne zaangażowanie w realizacji zadań postawionych przed resortem spraw wewnętrznych przez Wojskową Radę Ocalenia Narodowego.

Wniosek o nadanie stopnia majora MO, 1982 r.

Zbyt mocno „trzyma się” metod i stylu służby MO. Powściągliwy w podejmowaniu decyzji. Nie zawsze właściwie interpretuje fakty z pozycji szeroko pojętych interesów SB.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1982 r.

W związku z dokonaną kontrolą pracy funkcjonariuszy Terenowej Grupy Operacyjnej Wydziału IV w Lęborku, która ujawniła wiele niedomagań na odcinku realizacji zadań w zakresie opracowań, pozyskiwań i pracy z osobowymi źródłami informacji oraz słabego rozeznania operacyjnego na ochranianych obiektach gospodarki narodowej wnoszący o: zmniejszenie dodatku specjalnego [...] mjr. J[anowi] Markiewiczowi Zastępcy Naczelnika Wydziału IV KWMO w Słupsku, za ewidentny brak nadzoru i kontroli pracy podległych funkcjonariuszy.

Wniosek o zmniejszenie dodatku specjalnego, 1983 r.

Szef WUSW poinformował zainteresowanego, że już od ponad 2-letniego czasu między nimi, a ppłk Poturajem są niepoprawne stosunki na płaszczyźnie współpracy między nimi, a wynikają one z różnicy charakterów. Sprawy te były przedmiotem wyjaśnień, które nie potwierdziły się i można było oczekiwać, że przy okazaniu dobrej woli z obu stron uległy one poprawie. [...] Po pewnym okresie, mimo zapewnień nieporozumienia odnawiały się, co mogło mieć ujemny wpływ na poprawne kierowanie zespołem ludzkim. [...] Szef WUSW zaproponował mjr Markiewiczowi Janowi równorzędne stanowisko, a prestiżowo również odpowiedzialne tj. Zastępcy Szefa RUSW w Sławnie [...], na propozycję tą mjr Markiewicz nie wyraził zgody, uznając ją za krzywdzącą oraz stwierdził, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby przenieść na inne stanowisko ppłk R[yszarda] Poturaję. [...] W czasie ponad dwugodzinnego spotkania z Szefem WUSW mjr Markiewicz mówił, że nie on, a ppłk Poturaj winien odejść – nie tylko z Wydziału, ale również służby. Nie przedstawił głębszej motywacji swojej obsesyjnej nienawiści do w[ydzie] w[ymienionego].

Notatka służbowa, 1985 r.

Analiza raportu mjr J[ana] Markiewicza skierowanego do Ministra Spraw Wewnętrznych wskazuje, że autor w treści raportu stawia ppłk R[yszardowi] Poturajowi zarzuty zarówno ze sfery spraw służbowych, jak i natury etyczno-moralnej, zdaniem autora dyskredytujące i dyskwalifikujące ppłk R[yszarda] Poturaję jako funkcjonariusza i Naczelnika Wydziału. [...] Autor raportu jest wieloletnim funkcjonariuszem MO. Jego droga awansu służbowego zasługuje na szacunek i uznanie. [...] W nowym miejscu pracy tow. J[an] Markiewicz [...] napotkał na istotne trudności w realizacji zadań służbowych, a przy tym mając trudny charakter, złożoną osobowość, ambicję i wysokie mniemanie o swych umiejętnościach zawodowych, nie został [za]akceptowany przez nowe środowisko. W nowych warunkach pracy nie mógł znaleźć „wspólnego języka” zarówno z przełożonym, jak i z częścią podwładnych. Wytworzyło to u mjr J[ana] Markiewicza swoistą frustrację zawodową, która w krótkim czasie została pogłębiona decyzją ówczesnego kierownictwa pozbawiającą go części dodatku specjalnego i przypisanie mu winy za pewne uchybienia w pracy grupy terenowej w Lęborku w 1983 roku. [...] Jego ujemne cechy osobowościowe, a także swoiste „skrzywienie zawodowe” wyrażające się w dopatrywaniu się w prawie każdej nieprawidłowości i postawach ludzi – szczególnie w aktywie gospodarczym – działalności przestępczej z chęcią zysku zostały w dużej części przeniesione do oceny współtowarzyszy pracy, a w szczególności bezpośredniego przełożonego. Te przesłanki osobowościowe i charakterologiczne legły u podstaw zbierania różnego rodzaju informacji, uwag i sprostowań z każdej sfery życia co do osoby przełożonego i innych, w następstwie czego zaczął zaostrzać się konflikt doprowadzający do pisania raportów do Szefa WUSW [...] i finalny do Ministra Spraw Wewnętrznych. [...] Ppłk R[yszard] Poturaj prezentuje niewątpliwie jednostkę o wyższym poziomie intelektualnym i doświadczeniem zawodowym z zakresu pracy SB. [...] do narastania obustronnych animozji [przyczyniła się] kwestia krańcowo odmiennych postaw w postępowaniu poza służbowym [...]. Równoległe zaczęły występować różnice poglądów w odniesieniu do oceny sytuacji i postępowania kadr kierowniczych, szczególnie spółdzielczości rolniczej i pionie rolnym, bowiem ówczesna sytuacja polityczna wymagała selektywnego traktowania tego zagadnienia przez organa SB i MO. [...] W konsekwencji u ppłk R[yszarda] Poturaję zrodził się subiektywny stosunek do J[ana] Markiewicza, którego dyskredytuje w raportach, oświadczeniach, a także obiegowo wśród współpracowników wydziału, a pośrednio wśród funkcjonariuszy WUSW [...]. Reasumując [...] zespół stwierdza, że: - zarzuty zawarte w raporcie mjr J[ana] Markiewicza dotyczący osoby ppłk R[yszarda] Poturaję nie potwierdzają naruszenia przepisów prawa obowiązujących przepisów służbowych. Zespół w badaniach swoich zetknął się jednak z szeregiem opinii środowiskowych, negatywnie wypowiadających się o stronie etyczno-moralnej ppłk R[yszarda] Poturaję, co daje podstawę do przyjęcia wniosku, że dobro służby wymaga, by ppłk R[yszard] Poturaj został przeniesiony na inny teren.
 - mjr. J[an] Markiewicz swym postępowaniem i obsesyjno-subiektywną postawą w wielu przypadkach wykazał brak predyspozycji do kierowania zespołem ludzkim, w tej sytuacji praca jego, raczej na samodzielny stanowisku, winna być przedmiotem ścisłego nadzoru i kontroli przełożonego”.

Raport, 1985 r.

W świetle zebranych materiałów w postępowaniu wyjaśniającym mjr J[an] Markiewicz utracił autorytet w środowisku funkcjonariuszy, a nadto nie zrozumiał swojego niewłaściwego postępowania i stąd dalsze pozostawianie go w służbie będzie ze szkodą dla tutejszej jednostki.

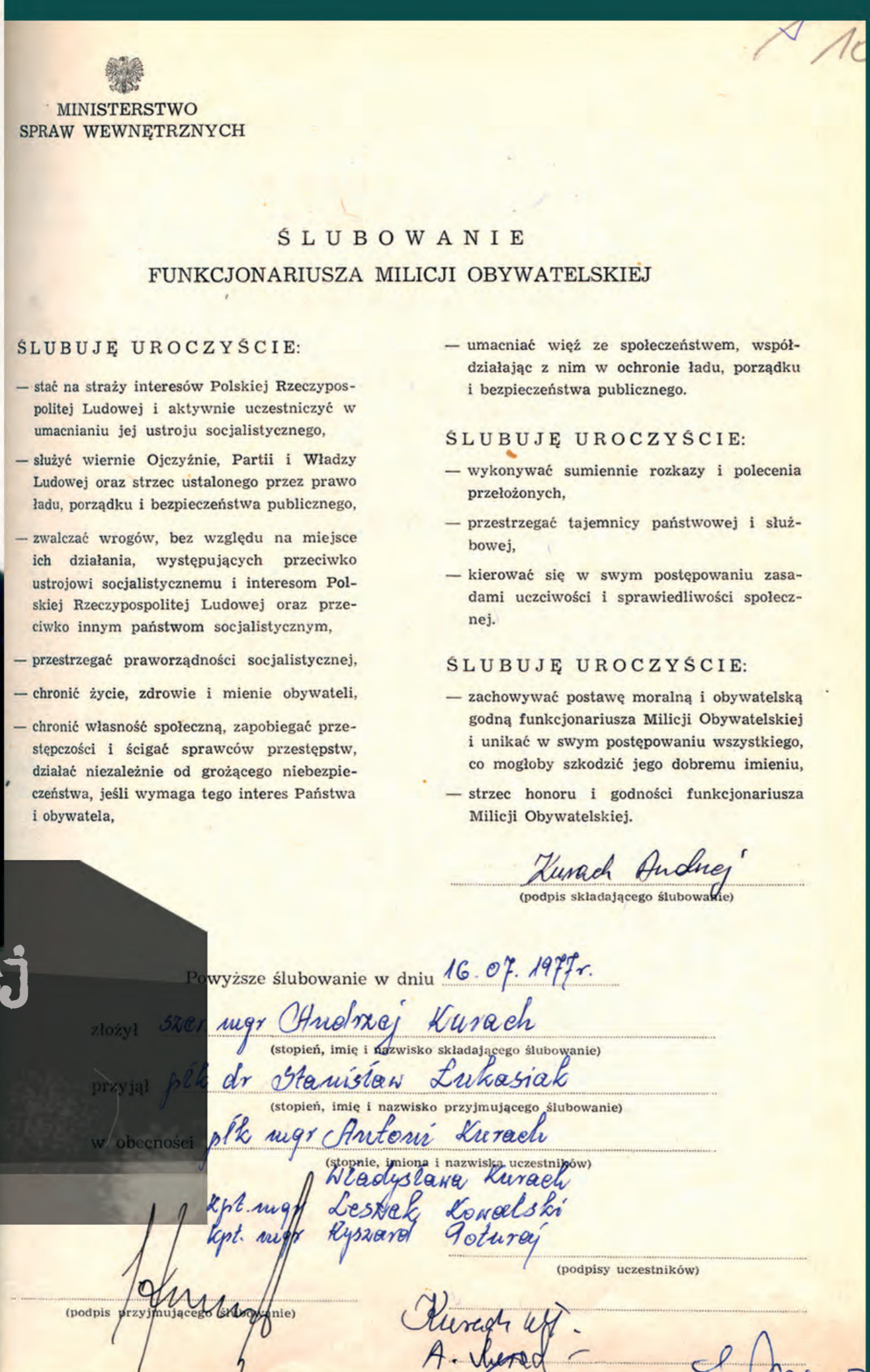
Pismo Szefa WUSW w Słupsku do Dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1985 r.

Dyskusja, w trakcie której głos zabrało 11 członków O[rganizacji] P[artyjnej] jednoznacznie wykazała tendencyjność zarzutów skierowanych przez tow. J[ana] Markiewicza pod adresem tow. R[yszarda] Poturaję. Ujawniła brak obiektywizmu i samokrytycyzmu oraz niskie pobudki działania, jakimi kierował się tow. Markiewicz celem zdyskredytowania przełożonego dla zajęcia po nim stanowiska służbowego co stało się głównym motywem jego poczynań. [...] Uznać przy tym należy, że obiegowe, negatywne opinie środowiskowe dot. R[yszarda] Poturaję mają charakter plotek i pomówień. [...] Uwzględniając powyższe Egzekutywa O[rganizacji] P[artyjnej] nr 17 wniosła o: udzielenie nagany z ostrzeżeniem tow. J[anowi] Markiewiczowi za to, że swym postępowaniem splamił dobre imię członka Partii i usiłował wykorzystać swoje stanowisko służbowe do osiągnięcia korzyści osobistych. Ten stosunkowo niski wymiar kary, wobec rangi popełnionych przewinień uzasadnione jest wcześniejszą długoletnią, nienaganą postawą partyjną i służbową tow. J[ana] Markiewicza. [...] Mjr mgr J[an] Markiewicz po przeprowadzonej z nim rozmowie przez Szefa WUSW Słupsk [...] został z dniem 15.01.1986 r. zwolniony z organów MO. [...] Zwolnienie [...] stało się przyczyną składania przez niego zarzutów o jego „bezasadnym zwolnieniu” skierowanych do Dyrektora Zarządu Polityczno-Wychowawczego MSW [...]. Podstawowe zarzuty podnoszone przez mjr rez. J[ana] Markiewicza są w zdecydowanej większości nieprawdziwe bądź tendencyjne nawiązane i tylko w jemu wygodny sposób interpretowane. Sprawozdanie z wyjaśnień i skarg mjr J. Markiewicza kierowanych do instancji partyjnych i organów resortu spraw wewnętrznych, 1986 r.

Uprzejmie proszę Obywatela Ministra o ponowne rozpatrzenie mojej sprawy dot[yczącej] nieuzasadnionego zwolnienia mnie z organów MO [...], a tym samym przywrócenie mnie do służby bądź zaliczenie mi trzech brakujących lat do pełnej emerytury. [...] Na zebraniu OOP panował terror psychiczny, mnie Poturaj obiecał obić głowę, Rutkowski sekretarz K[omisji] Z[akładowej] PZPR wyzwał mnie od agentów Wolnej Europy, nie wiem tylko, czy wiadano o tym w Monachium. [...] Uważam, iż zasłużyłem sobie na szacunek i nie chcę, aby ktoś nabrał pod moim adresem jakichś podejrzeń, że za coś tam zostałem zwolniony. Moim zdaniem sprawę tę powinien załatwić nasz resort bez odwoływania się do innych instancji. Gdyby jednak sprawa miała potoczyć się według starych metod znanych mi z autopsji będę się uważał za zwolnionego z lojalności wobec resortu i tajemnicy, jaka mnie obowiązuje. Nie chcę aby posiadana przeze mnie wiedza źle przysłużyła się komuś, nawet tym do których mam żal. Dziś chyba bardziej niż kiedykolwiek potrzebna jest prawda, ale wyrządzone krzywdy też trzeba naprawić. [...] Potraktowano mnie jak narzędzie pracy, a nie człowieka. Ja nie dla kariery wstąpiłem do organów, a pracę traktowałem zawsze poważnie i co się okazało. Jest miejsce do dziś dla osób, którzy wielokrotnie podpadali za poważne przewinienia: pili, gubili broń służbową, rozbijali wozy służbowe, strzelali po pijanemu, a dla mnie nie ma miejsca, [to] ja się mam przyznać do innego zawodu i zakładać sobie prywatną inicjatywę. Starych drzew Obywatelu! Ministrze się nie przesadza, trzeba było mi powiedzieć wiele lat temu, że dla ludzi uczciwych w organach pracy nie ma – przepraszam.

Raport Markiewicza J. do ministra spraw wewnętrznych, 1990 r.

Kurach Andrzej
s. Antoniego
ur. 5 V 1954 r.
w Krakowie

- 16 VII 1977 W dyspozycji Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku, inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 X 1977 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektor) Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 1 IX 1981 Starszy inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 30 VIII 1982 Słuchacz Wyższej Szkoły KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.
- 1 II 1983 Kierownik Sekcji Wydziału II SB KWMO/WUSW w Słupsku.
- 1 XI 1987 vZastępca naczelnika Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.**
- 1 I 1990 W dyspozycji Szefa WUSW Słupsk, p.o. naczelnik Wydziału Studiów i Analiz WUSW w Słupsku.**
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Prośbę swoją motywuję osobistym zainteresowaniem dla pracy, którą pragnę podjąć i przykładem jaki dali mi moi rodzice – oboje są funkcjonariuszami KWMO Leszno.
Podanie A. Kuracha do KWMO w Słupsku, 1977 r.

Po powrocie ze Studium realizuje zadania w zakresie zwalczania wywiadu amerykańskiego.
Opinia służbowa, 1979 r.

Pracę kontrwywiadowczą rozwija w aspekcie problemów walki z siłami antysocjalistycznymi. Spośród posiadanych jednostek [tajnych] w[spółpracowników] jedną sytuację wykonuje w sposób ofensywny.
Wniosek personalny, 1981 r.

Wyróżnia się w prowadzeniu trudnych rozmów operacyjnych okazując się wielokrotnie „mistrzem dialogu”.
Opinia służbowa, 1982 r.

Obecnie tow. Kurach prowadzi sprawę obiektową krypt[onim] „Wędrowcy” oraz bezpośrednio obsługuje 11 tajnych współpracowników [...]. Posiada w przygotowaniu 3 sytuacje ofensywne pod ośrodki wywiadu. [...] Cały stan agentury posiada dużą wartość kontrwywiadowczą.
Opinia służbowa, 1983 r.

Zwracam się z prośbą o wyrażenie zgody na podjęcie przeze mnie nauki na podyplomowym „Studium Wiedzy o Związku Radzieckim i Stosunkach Polsko-Radzieckich”. Studium organizowane jest przez Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej [...].
W uzasadnieniu podaję, że pełnię społecznie funkcję lektora Komitetu Zakładowego PZPR na terenie naszej jednostki i swój ewentualny udział w Studium traktuję, jako możliwość ugruntowania swej wiedzy na rzecz dalszej kontynuacji działalności społeczno-politycznej. Dodatkową motywacją osobistą wobec przedmiotu Studium, stanowi dla mnie miniony pobyt na szkole resortowej w ZSRR i przywiezione stamtąd zainteresowania dla spraw radzieckich.
Raport Kuracha Andrzeja do Szefa WUSW w Słupsku, 1984 r.

Satyryczny, czasem nieobiektywny sposób interpretowania niektórych postaw i przejawów życia społeczno-obyczajowego w środowisku wydziałowym powodował, że sporadycznie był tow. Kurach nie tolerowany. Ponieważ wywoływało to napięcia interpersonalne przeprowadziłem rozmowę z tow. Kurachem, w rezultacie której przeprosił stosownie osoby.
Opinia służbowa, 1986 r.

Obecnie jest słuchaczem studium doktoranckiego Instytutu Nauk Politycznych Akademii Nauk Społecznych [przy KC PZPR].
Notatka z przeglądu akt, 1990 r.

Awanse:
ppor. MO (1978), por. MO (1981), kpt. MO (1985).

Wykształcenie:
1974 Liceum Ogólnokształcące w Koszalinie.
1977 Wyższa Szkoła Ekonomiczna we Wrocławiu (mgr ekonomii).
1978 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
1983 Wyższa Szkoła KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.
1988 Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Gdańskiego (studium podyplomowe).

Odnaczenia:
1987 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1987 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1989 Srebrny Krzyż Zasługi.

Po otrzymaniu dyplomu [WSP] mógłbym być przydatnym pracownikiem w służbie MO, z którą łączą się moje zainteresowania.

Podanie D. Tańskiego do KWMO w Słupsku, 1978 r.

Ma dobre rozeznanie w środowisku studenckim i kultury.

Opinia służbowa, 1979 r.

Poziom intelektualny rozumiany jako inteligencja ogólna – dobry. Natomiast duże braki w wiedzy ogólnie humanistycznej i kulturalnej, niezbyt płynny sposób formułowania myśli i wypowiedzania się. [...] Ogólna wiedza politologiczna niedostateczna, filozoficzna minus dobra, ekonomiczna plus dostateczna. Niedostateczna orientacja w aktualnej problematyce politycznej – polskiej i międzynarodowej.

Charakterystyka psychologiczna opracowana w Departamencie I MSW, 1979 r.

Poczynił duże postępy w dziedzinie znajomości problematyki filozoficzno-społecznej marksizmu-leninizmu i wiedzy społeczno-politycznej kraju i świata. Jest powierzchowny w przyswajaniu materiału nauczania i mało aktywny na zajęciach, nie potrafi precyzyjnie formułować swoich myśli. [...] Winien [...] kontynuować naukę języka, aby stać się pełnowartościowym oficerem wywiadu.

Arkusz oceny kwalifikacyjnej absolwenta Studium Podyplomowe Ośrodka Kształcenia Kadr Wywiadowczych Departamentu I ASW MSW w Warszawie, 1980 r.

Prowadzi [...] zagadnienia szkolnictwa i oświaty.

Opinia służbowa, 1981 r.

Osobiście obsługuje sieć 17 tajnych współpracowników oraz prowadzi 3 sprawy operacyjnego rozpracowania.

Opinia służbowa, 1982 r.

Wniósł liczący się wkład pracy w rozpracowanie i likwidację działalności nielegalnej struktury „S[olidarności]”.

Wniosek personalny, 1986 r.

W najtrudniejszym okresie napięć społecznych dowiódł swoją zaangażowaną postawą w służbie, iż jest na trwale związany z naszymi organami. [...] osobiście pozyskał w okresie dotychczasowej pracy 33 [tajnych] w[spółpracowników]. Czynniki te [...] zdecydowały o powołaniu go w skład grupy operacyjnej powołanej przy Wydziale III do rozpracowania działającej w Słupsku nielegalnej struktury „S[olidarności]”.

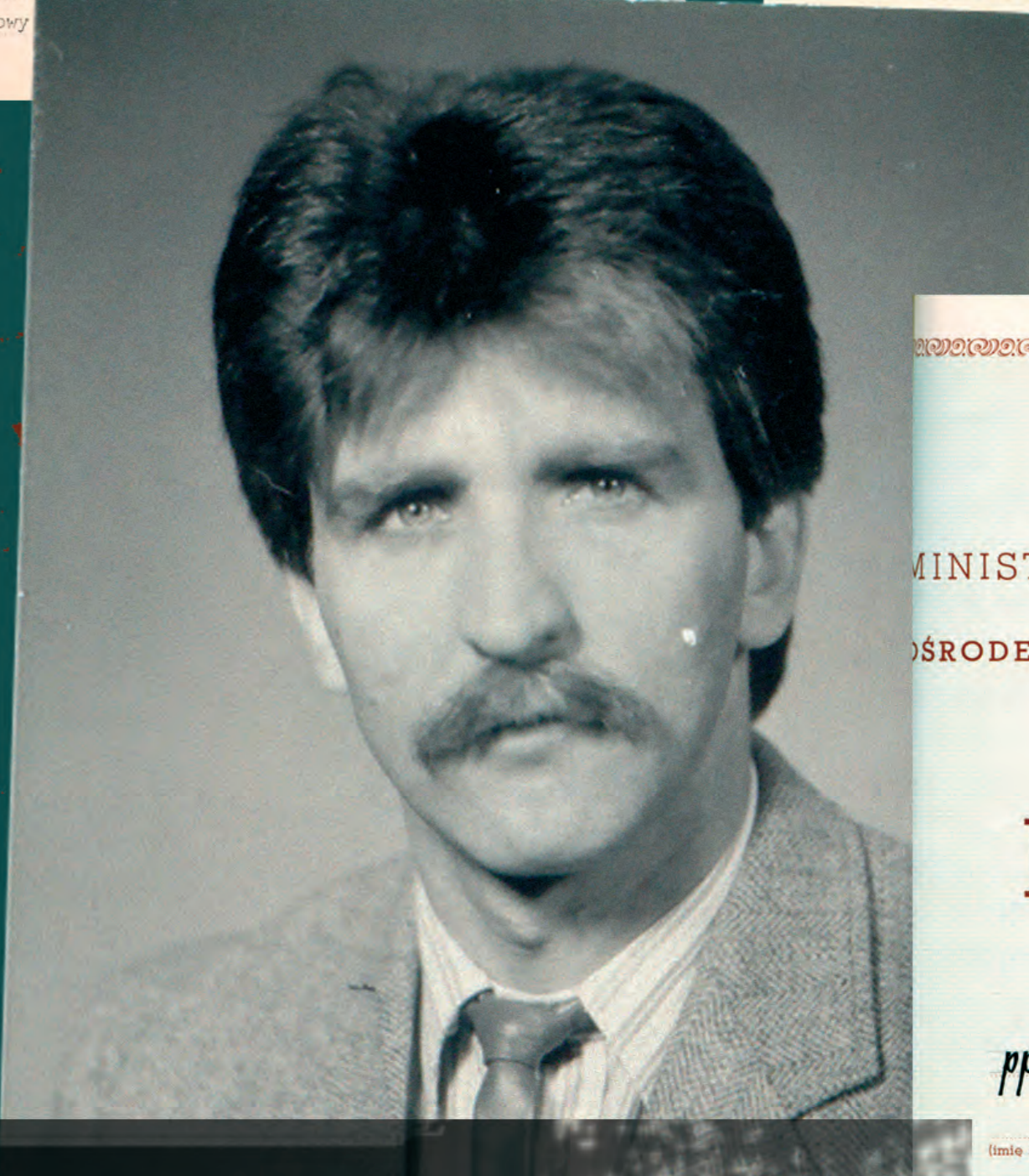
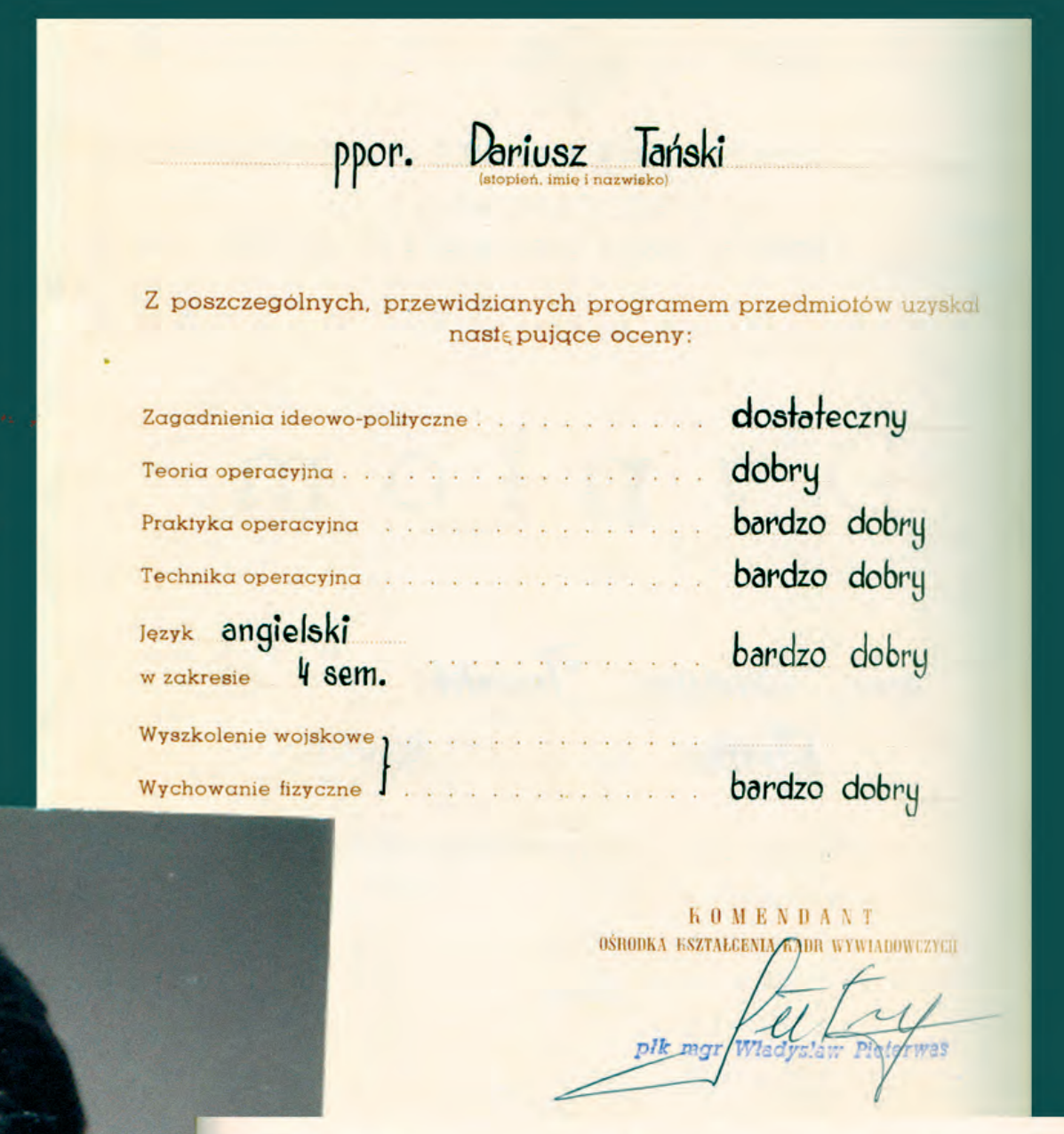
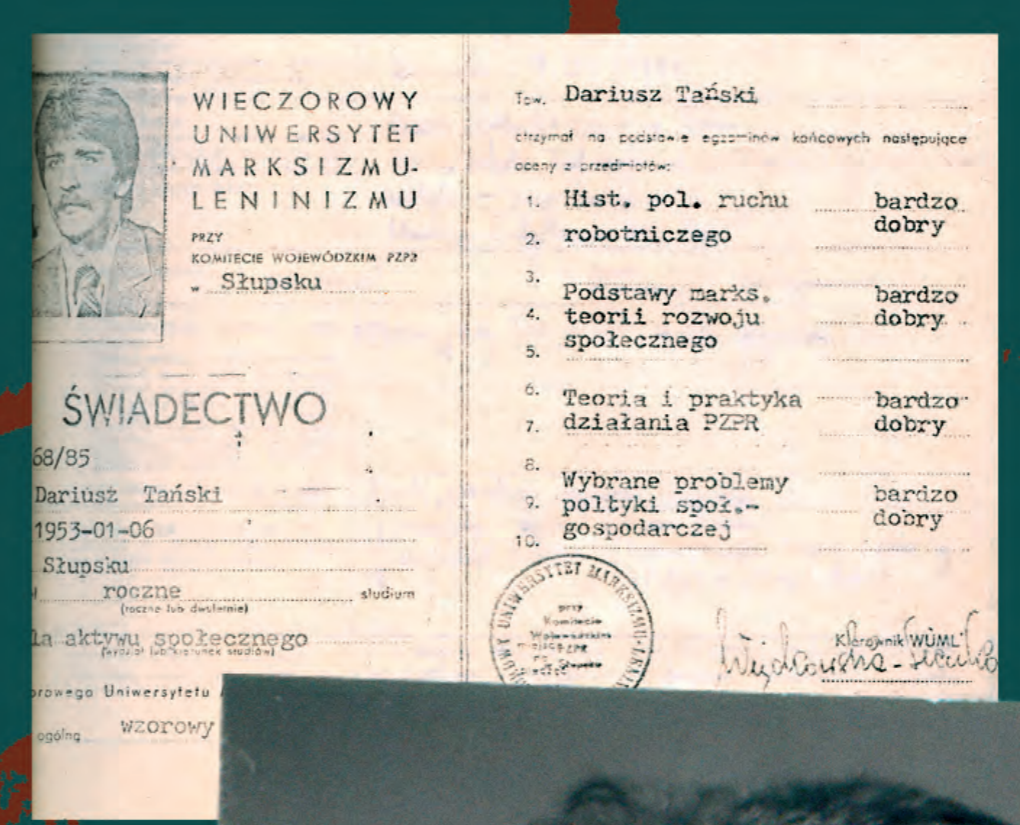
Opinia służbowa, 1986 r.

- 16 VII 1978 Młodszy inspektor Sekcji Obrót Towarowego i Usług Niematerialnych Wydziału do Walki z Przestępczością Zorganizowaną KWMO w Słupsku.
- 1 IX 1978 Młodszy inspektor Wydziału III SB KWMO w Słupsku (na wolnym etacie młodszego inspektora Sekcji Obrót Towarowego i Usług Niematerialnych Wydziału do Walki z Przestępczością Zorganizowaną KWMO w Słupsku).
- 16 X 1978 Młodszy inspektor Wydziału III SB KWMO w Słupsku (na wolnym etacie starszego inspektora Wydziału III SB KWMO w Słupsku).
- 31 VII 1979 W dyspozycji Departamentu Kadr MSW.
- 21 VIII 1979 Młodszy inspektor Departamentu I MSW.
- 25 VIII 1979 Słuchacz Studium Podyplomowego Ośrodka Kształcenia Kadr Wywiadowczych Departamentu I Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
- 15 VII 1980 Młodszy inspektor Departamentu I MSW.
- 1 VIII 1980 W dyspozycji Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku, jednocześnie inspektor Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 16 VII 1981 Starszy inspektor Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
- 1 XI 1982 Kierownik Sekcji Wydziału III SB KWMO/WUSW w Słupsku.
- 2 I 1990 Starszy inspektor Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa WUSW w Słupsku.
- 1 IV 1990 P.o. naczelnik Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa WUSW w Słupsku.**
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Awanse:
st. szer. MO (1978), ppor. MO (1980), por. MO (1983), kpt. MO (1987).

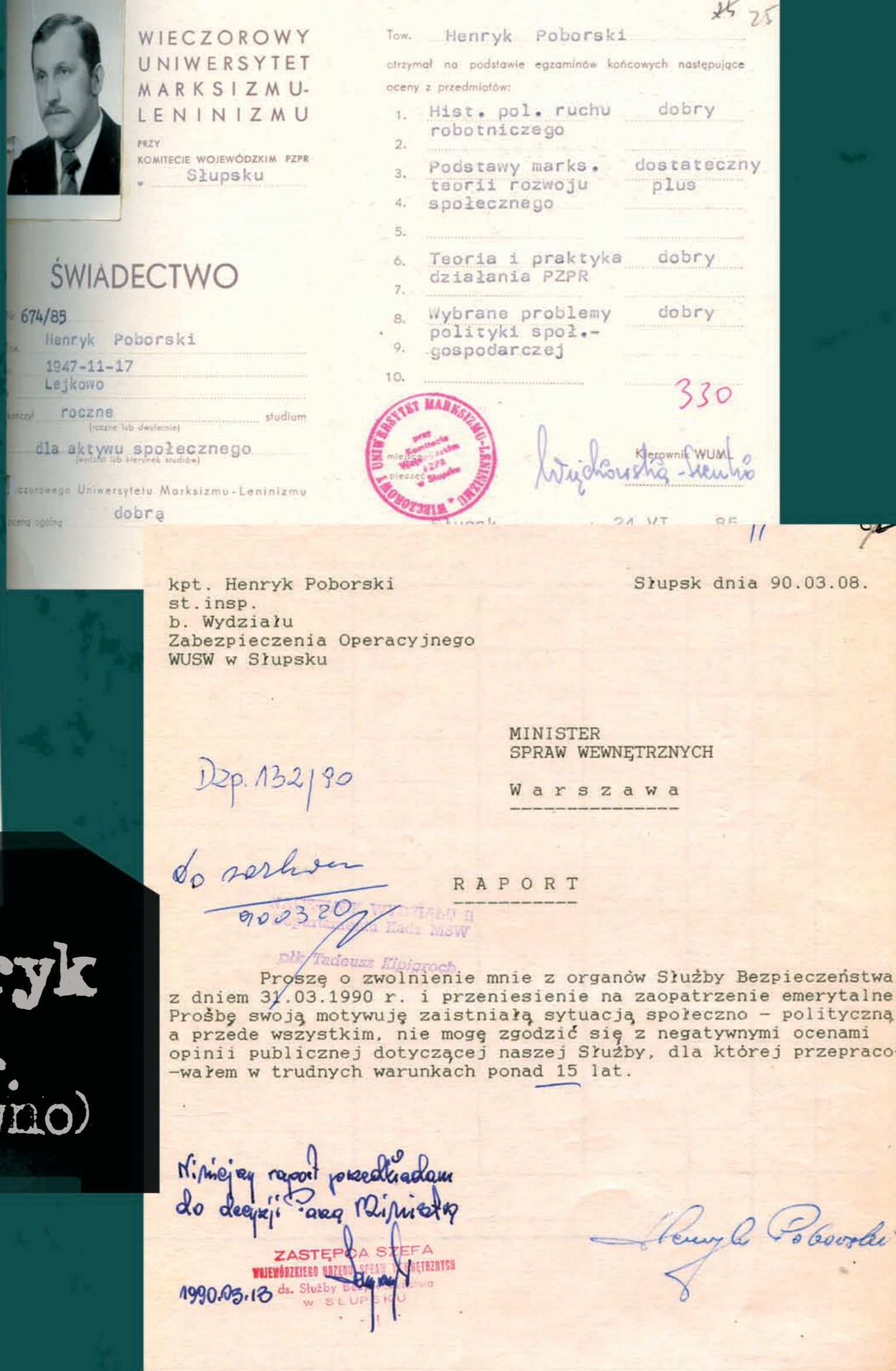
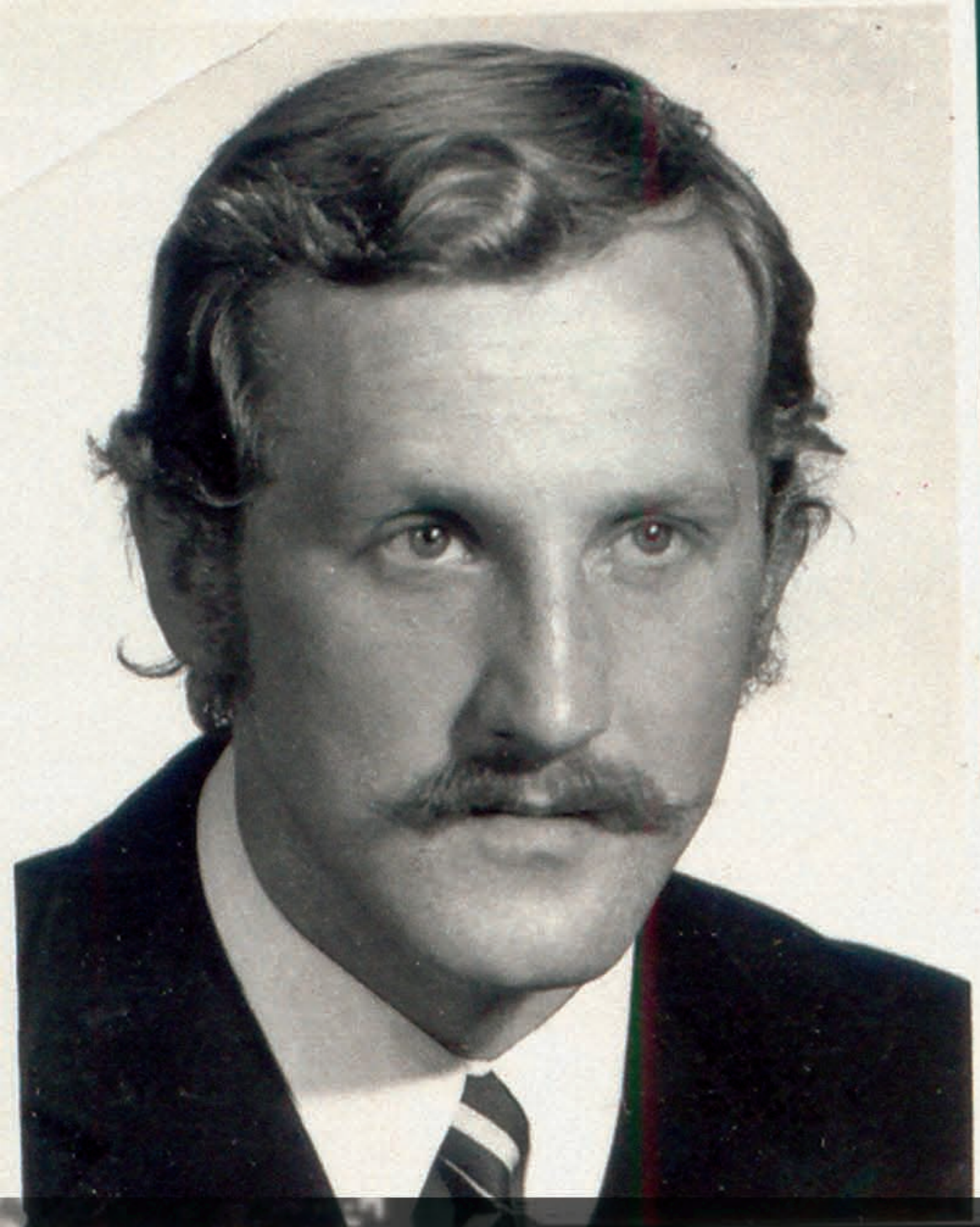
Wykształcenie:
1972 Liceum Ogólnokształcące w Pucku
1978 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku (mgr matematyki).
1980 Ośrodek Kształcenia Kadr Wywiadowczych Departamentu I Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (studium podyplomowe).
1985 Roczne studium dla aktyw społecznych Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Słupsku.
1988 Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Gdańskiego (studium podyplomowe).

Odnaczenia:
1984 Odznaka Specjalna ORMO.
1987 Brązowy Krzyż Zasługi.
1988 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1988 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Tański Dariusz
s. Stefana
ur. 6 I 1953 r.
w Słupsku

Poborski Henryk
s. Zygmunta
ur. 17 XI 1947 r.
w Lejkowie (pow. Sławno)

- 1 IX 1974 Wykładowca (na wolnym etacie starszego wykładowcy) Wydziału V Wyszakolenia Bojowego i Wychowania Fizycznego Szkoły Podchorążych MO w Słupsku.
- 21 I 1975 Słuchacz Studium Poddyplomowego Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie.
- 3 VIII 1975 Wykładowca Wydziału V Wyszakolenia Bojowego i Wychowania Fizycznego Szkoły Podchorążych MO w Słupsku.
- [15 XI 1978] Inspektor ds. dyscyplinarnych w Samodzielnej Sekcji Kadr Szkoły Podchorążych MO w Słupsku.
- 16 XII 1978 Inspektor Wydziału „T” SB KWMO w Słupsku.
- 16 VI 1982 Starszy inspektor Wydziału „T” SB KWMO w Słupsku.
- 1 VIII 1982 Starszy inspektor Sekcji „T” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB KWMO/WUSW w Słupsku.
- 1 X 1989 P.o. kierownik Sekcji „T” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB WUSW w Słupsku.**
- 31 III 1990 Zwolniony

Z obowiązków służbowych wywiązuje się właściwie, ale brak mu jest odpowiedniego polotu. Stara się dobrze wykonywać to co do niego należy i nic więcej. [...] Zajęcia dydaktyczne prowadzi na odpowiednim poziomie, ale bez specjalnego zacięcia dydaktycznego. [...] Jest bezpartyjnym i nie wykazuje żadnego zainteresowania możliwością wstąpienia do PZPR. Biernie uczestniczy w otwartych zebraniach partyjnych i naradach wydziałowych. [...] Uwagi przełożonych przyjmuje z rozważą, ale nie zawsze właściwie je realizuje. [...] Często ma zwracane uwagi za nieprzestrzeganie obowiązku chodzenia w umundurowaniu służbowym.

Opinia służbowa, 1976 r.

Często sprawia wrażenie skrytego, a także niezadowolonego w przypadku decyzji przełożonych niezgodnych z jego zamiarami. W takich przypadkach wymaga dłuższych wyjaśnień. Postawa taka nie wynika z jego złej woli, a raczej z trudności pełnej adaptacji do warunków pracy w MO. Proces ten w jego przypadku następuje powolnie. [...] W miesiącu sierpniu br. zwrócił się z prośbą o przyjęcie go w poczet kandydatów PZPR.

Opinia służbowa, 1977 r.

Zwracam się z prośbą o udzielenie mi zezwolenia na prowadzenie zajęć lekcyjnych w Szkole Zakładu Doskonalenia Zawodowego w Słupsku w zakresie elektroniki (radio i telewizja). [...] Prowadzenie powyższych zajęć lekcyjnych pozwoliłoby: w sposób naturalny „wejść” w środowisko słupskich rzemieślników i przynieść korzyści w mojej pracy operacyjnej w zakresie Techniki Operacyjnej, [...] [a także] wziąć udział w Narodowym Czynie Pomocy Szkole.

Raport H. Poborskiego, 1987 r.

Jest instruktorem sportów obronnych i posiada również dość znaczną wiedzę z zakresu psychotroniki.

Opinia słuchacza kursu języka niemieckiego dla zaawansowanych w Ośrodku Nauczania Języków Obcych MSW w Sosnowcu, 1988 r.

Postawa ideowo-polityczna i moralna bez zastrzeżeń.

Wniosek personalny, 1989 r.

Proszę o zwolnienie mnie z organów Służby Bezpieczeństwa [...]. Prośbę swą motywuję zaistniałą sytuacją społeczną – polityczną, a przede wszystkim, nie mogę zgodzić z negatywnymi ocenami opinii publicznej dotyczącej naszej Służby, dla której przepracowałem w trudnych warunkach ponad 15 lat.

Raport H. Poborskiego, 1990 r.

Awanse:

sierz. MO (1974), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982).

Wykształcenie:

- 1965 Liceum Ogólnokształcące w Sławnie.
- 1968 Państwowa Szkoła Techniczna w Koszalinie.
- 1973 Wydział Elektroniki Politechniki Gdańskiej (inż. telekomunikacji).
- 1975 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (studium poddyplomowe).
- 1975 Kurs pedagogiczny w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.
- 1985 Roczne studium dla aktywu społecznego Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Słupsku.
- 1988 Kurs języka niemieckiego dla zaawansowanych w Ośrodku Nauczania Języków Obcych MSW w Sosnowcu.

Członek PZPR od 1977 r.

- 1 VIII 1953 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 22 VIII 1954 Referent (na wolnym etacie st. referenta) PUBP w Człuchowie.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny Delegatury PUdSBP w Człuchowie.
- 31 XII 1956 Zwolniony.
- 1 III 1959 Przyjęty ponownie, oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Szczecinku.
- 1 V 1961 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Szczecinku.
- 1 I 1965 Starszy oficer techniki operacyjnej Grupy „T” Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Szczecinku.
- 1 VII 1968 Starszy inspektor operacyjny Referatu ds. SB KPMO w Szczecinku.
- 1 V 1973 I zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. Bezpieczeństwa w Szczecinku.**
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału Paszportów KWMO/WUSW w Słupsku** (w okresie 17 VII 1989-18 X 1989 delegowany do Wydziału Konsularnego w Kolonii w RFN).
- 31 III 1990 Zwolniony.

Członek PZPR od 1952 r.

Awanse:

chor. (1954), ppor. MO (1959), por. MO (1961), kpt. MO (1969), mjr MO (1974), ppłk MO (1978), płk MO (1990).

Wykształcenie:

- 1953 Technikum Handlowe w Inowrocławiu.
- 1954 Roczna Szkoła Oficerska w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 1959 Technikum Zawodowe w Koszalinie (technik budowlany).
- 1966 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie.
- 1968 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie (mgr socjologii – temat pracy magisterskiej Katechizacja młodzieży szkolnej w parafii Szczecinek [lata 1961 – 1965]).

Odnaczenia:

- 1966 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1972 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1973 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1973 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1974 Odznaka „Zasłużony działacz Frontu Jedności Narodu”.
- 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1977 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1980 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
- 1983 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
- 1985 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1988 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Podanie tym motywuje że: ja jako świadomy członek Partii pragnę, aby stanąć w aparacie bezpieczeństwa publicznego, żeby wyniszczyć doszczętnie wrogów Ojczyzny Ludowej [i] pracować nad budową podstaw socjalizmu i dalszym rozwojem Polski Ludowej.

Podanie z 1952 r.

Tow[arzystw] Rakowski posiada dość duże braki w pisowni i wykształceniu ogólnym, co w poważnej mierze obniża wykonane przez niego czynności.

Charakterystyka służbowa słuchacza Rocznej Szkoły Oficerskiej w KOSZ MBP w Gdańsku, 1954 r.

O przywiązaniu jego do legitymacji partyjnej świadczy fakt, że gdy miał trudności z otrzymaniem legitymacji z poprzedniej [organizacji] partyjnej [tak] wpływało to na niego, że chodził wciąż zmartwiony i odbijało się to na jego nauce. Po otrzymaniu legitymacji stał się wesołym, pogodnym i bardziej aktywnym na zajęciach.

Charakterystyka, 1954 r.

W pracy operacyjnej [...] posiada ogólnie dobre wyniki, polegające przede wszystkim na dostatecznym rozpoznaniu terenu wsi na odcinku wrogiej działalności skierowanej przeciwko socjalizacji wsi i innych elementów reakcyjnych z tego odcinka.

Charakterystyka służbowa, 1959 r.

Po złożeniu pracy magisterskiej i uzyskaniu dyplomu uważam, że zgodnie z kierunkiem jego studiów – socjologia religii ze względu na znajomość tej problematyki od strony naukowej można by go wykorzystać w pracy operacyjnej na odcinku rozpoznania i zwalczania wrogiej działalności kleru.

Opinia służbowa, 1966 r.

Jest nadzwyczaj skromnym pracownikiem, bardzo uczciwym, a także sumiennym. Z tego też względu upoważniłem opiniowanego do prowadzenia funduszu „O” [operacyjnego]. Przeprowadzona kontrola tego odcinka w 1968 [roku] przez Inspektora MSW nie wykazała żadnych uchybień.

Opinia służbowa, 1969 r.

Słupski Wydział Paszportów według oceny Dyrekcji Biura Paszportowego MSW, plasuje się w czołówce krajowej. [...] Dużo uwagi przywiązuje do rozbudowy osobowych źródeł informacji (w 1978 roku wzrost o 25%), osobiście zaś pracuje z dwoma [tajnymi] [współpracownikami].

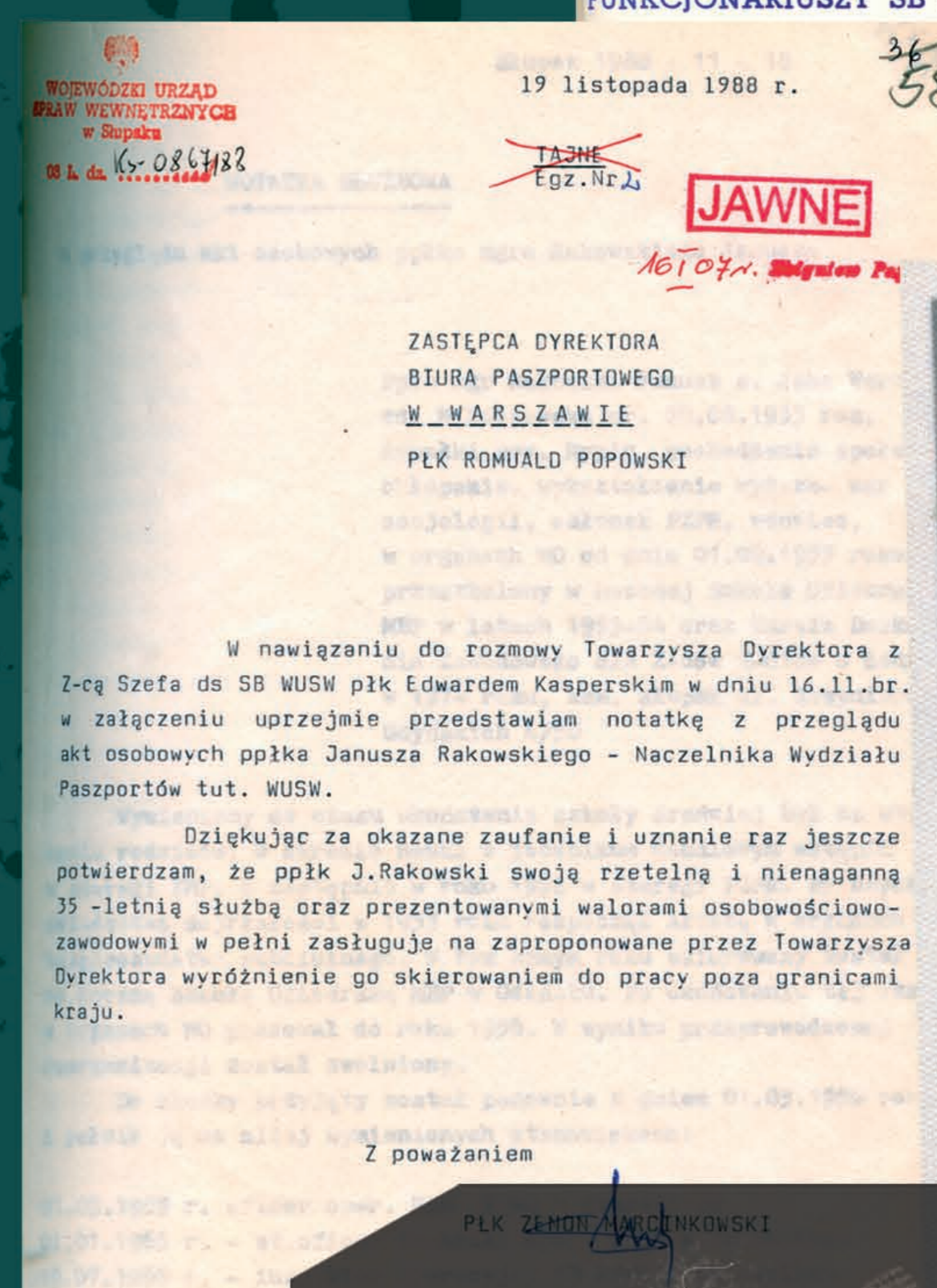
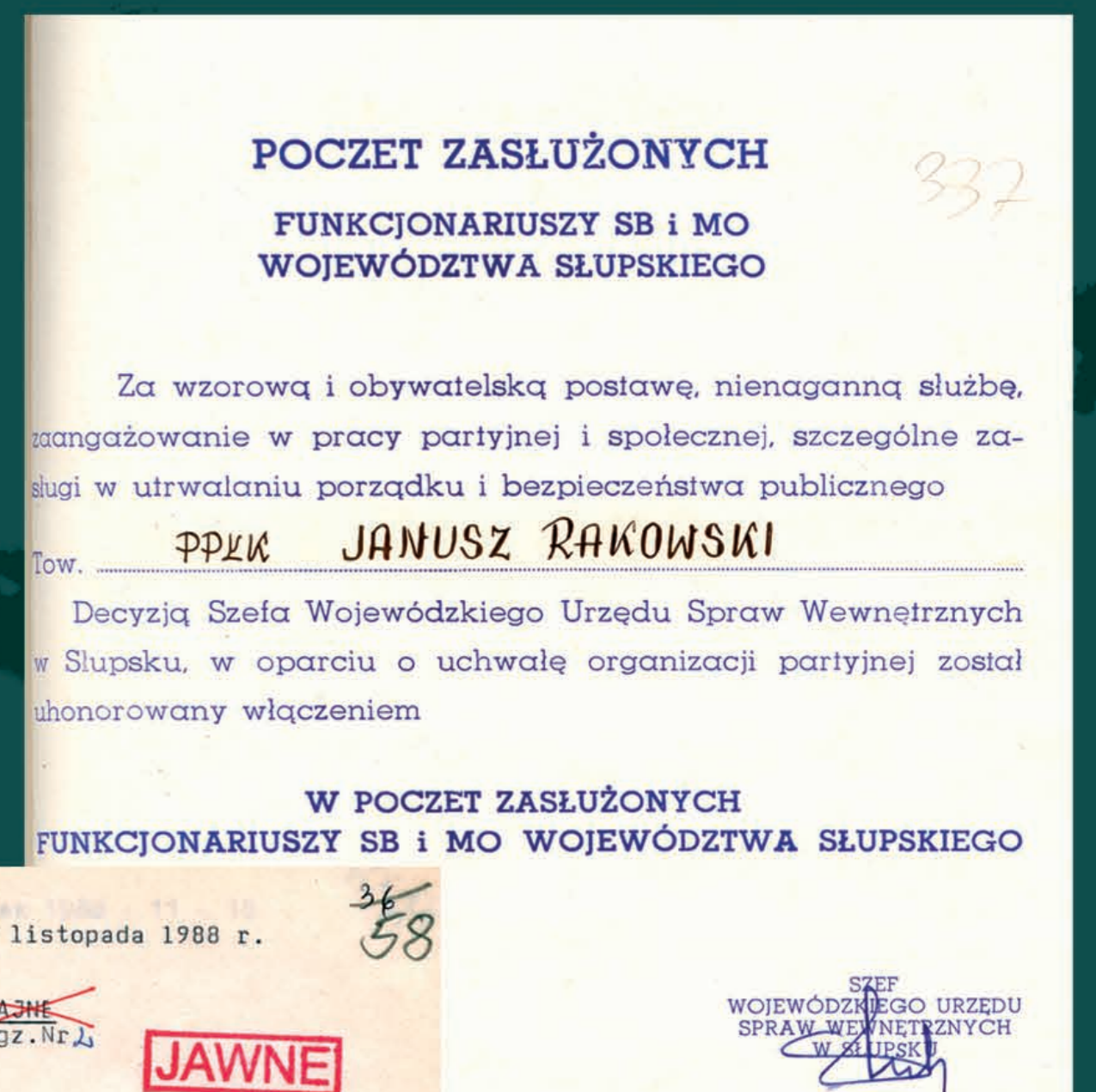
Opinia służbowa, 1979 r.

W sprawach paszportowych cechuje go duża operatywność i kultura oraz trafność w podejmowaniu decyzji. Decyzje te są zawsze obiektywne i zgodne z obowiązującym prawem i wytycznymi MSW.

Opinia służbowa, 1984 r.

Jest nieetatowym lektorem KW PZPR, członek zespołu ds. kultury przy WUSW w Słupsku.

Notatka służbowa, 1988 r.

Rakowski Janusz
s. Jana
20 VIII 1933 r.
w Rypkach (pow. Rypin)

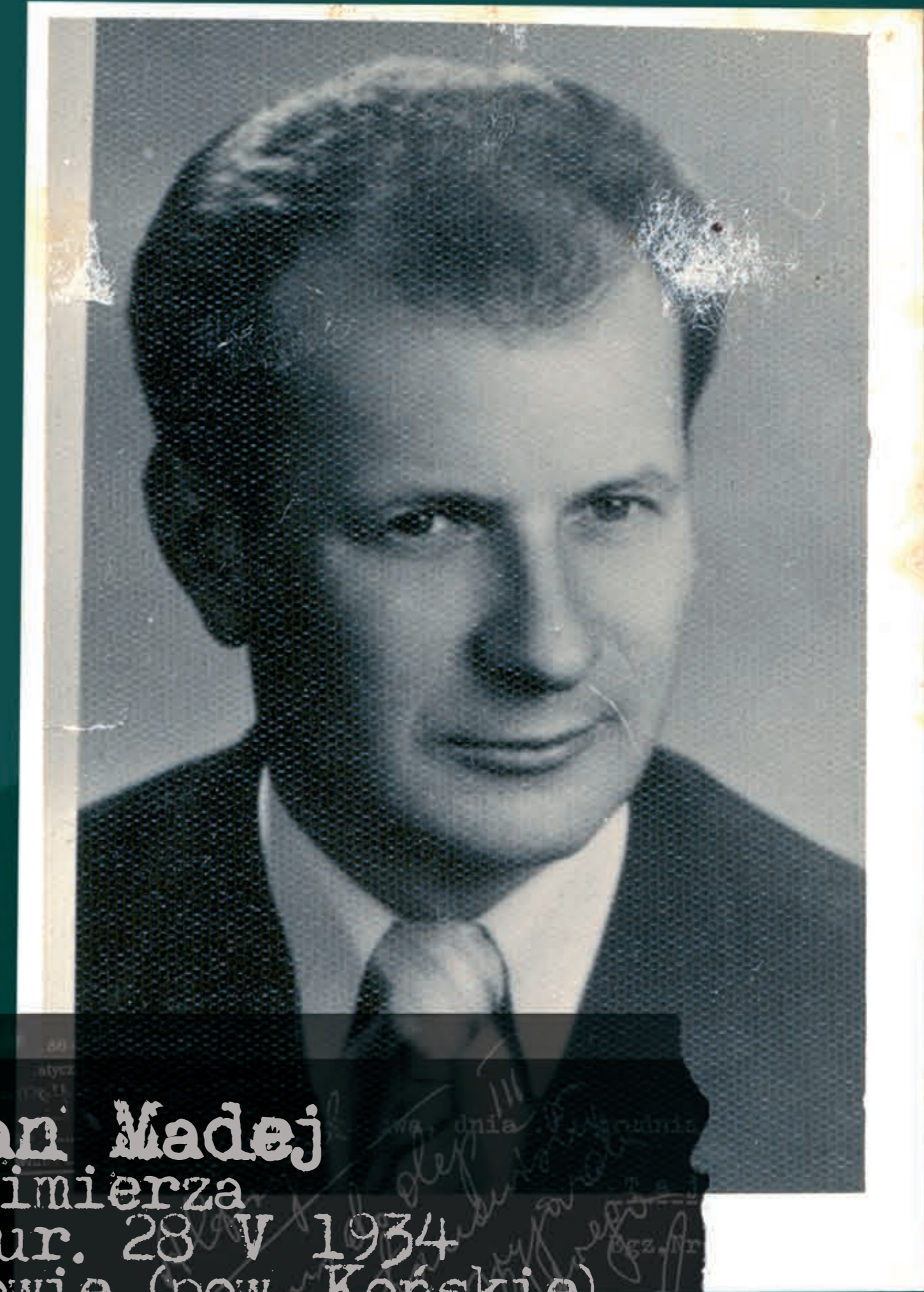
- 30 VIII 1954 Słuchacz Szkoły Oficerskiej w Krajowym Ośrodku Szkolenia BP w Gdańsku.
- 9 VIII 1955 Referent Sekcji VI Wydziału II WUBP w Koszalinie.
- 30 XI 1955 Referent Sekcji V Wydziału II WUBP w Koszalinie.
- 2 V 1956 Oficer operacyjny Sekcji V Wydziału II WUBP w Koszalinie.
- 15 XII 1956 Zwolniony.
- 14 I 1961 Przyjęty ponownie, oficer operacyjny Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 9 VII 1963 Starszy oficer operacyjny Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 1 VIII 1967 Inspektor Wydziału II SB KWMO w Koszalinie.
- 1 II 1970 **Zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. Bezpieczeństwa w Bytowie.**
- 1 VI 1975 W dyspozycji Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku.
- 17 VI 1975 **Zastępca naczelnika Wydziału Paszportów KW MO w Słupsku.**
- 22 III 1977 Inspektor Wydziału Nadzoru Służby Terenowej Biura Eksploatacji i Rozwoju Systemu PESEL MSW.
- 7 II 1980 I Sekretarz KZ PZPR KW MO w Słupsku.
- 7 XII 1981 Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO ds. polityki wychowawczej w Słupsku.
- 26 VIII 1983 Zastępca Szefa WUSW ds. polityki wychowawczej w Słupsku.
- 28 XI 1989 W dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku.
- 14 II 1989 Zwolniony.

Awanse:

chorąży (1955), ppor. (1956), por. (1964), kpt. (1968), mjr (1972), ppłk (1978), płk (1982).

Wykształcenie:

- 1955 Szkoła Oficerska KOSz BP w Gdańsku.
- 1973 Kurs Doskonalenia Zawodowego dla Komendantów SB.

Jan Madej
s. Kazimierza
ur. 28 V 1934
w Ninkowie (pow. Końskie)

- 10 IX 1952 Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej MBP w Legionowie.
- 1 IX 1954 Referent Sekcji II PUdsBP w Radomiu.
- 1 II 1956 Referent PUdsBP w Białobrzegach.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny PUdsBP w Białobrzegach.
- 1 I 1957 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Starachowicach.
- 1 IX 1959 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 1 X 1961 Oficer techniki operacyjnej Punktu „W” Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 1 XII 1966 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Słupsku.
- 1 IV 1967 Inspektor operacyjny Referatu ds. SB KPMO w Słupsku.
- 1 VIII 1967 Starszy oficer ewidencji operacyjnej Wydziału Kontroli Ruchu Granicznego KWMO w Koszalinie.
- 1 X 1970 Kierownik Grupy II Wydziału Kontroli Ruchu Granicznego KWMO w Koszalinie.
- 1 IV 1972 Starszy inspektor Wydziału Paszportów i Dowodów Osobistych KWMO w Koszalinie.
- 1 I 1975 Starszy inspektor Wydziału Paszportów KWMO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału Szkolenia i Doskonalenia Zawodowego KWMO w Słupsku.
- 1 IV 1977 **Zastępca naczelnika Wydziału Paszportów KWMO w Słupsku.**
- 1 V 1978 **Naczelnik Wydziału Szkolenia KWMO w Słupsku.**
- 10 X 1988 Zwolniony.

Awanse:

chor. (1954), ppor. (1956), ppor. MO (1957), por. MO (1967), kpt. MO (1970), mjr MO (1977), ppłk MO (1981).

Wykształcenie:

- 1954 Dwuletnia Szkoła Oficerska MBP w Legionowie.
- 1963 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Słupsku.
- 1968 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie.
- 1974 Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego (mgr nauk politycznych).
- 1979 Instytut Nauk Ekonomiczno-Społecznych Politechniki Warszawskiej (Studium Podyplomowe Nadzoru Pedagogicznego).

Odnaczenia:

- 1963 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1973 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1973 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1978 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1979 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
- 1983 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1983 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.

Członek PZPR od 1954 r.

Proszę tę motywuję tym, że od młodych lat mam zamiłowanie do wojska i w przyszłości [chcę] być Budowniczym Polski Ludowej.

Podanie R. Błaszczyka do WUBP w Kielcach, 1952 r.

Przyjmuje we właściwy sposób krytykę. [...] jest głęboko przekonany o słuszności polityki naszej partii i rządu. Z drugiej strony cechuje go głęboka nienawiść do wroga..

Charakterystyka słuchacza Dwuletniej Szkoły Oficerskiej MBP w Legionowie, 1954 r.

Całkowicie zgadza się z wytycznymi i zadaniami wynikającymi z III-go Plenum Partii, docenia i rozumie znaczenie reorganizacji i przedstawienie się w pracy zawodowej.

Charakterystyka partyjna, 1955 r.

Werbunków pracując w Delegaturze nie dokonywał, nie wierzył w swe siły, jeżeli chodzi o dobór i opracowanie kandydatów.

Charakterystyka służbowa, 1956 r.

Ujemna cecha wymienionego to nieuzasadnione w wielu wypadkach zarozumiałstwo, co powoduje niekiedy u ww. podniecenie nerwowe.

Charakterystyka służbowa, 1964 r.

Stosunek do cudzoziemców właściwy, reagowanie poprawne. [...] Jedynym mankamentem jest nieznanostwo języka zachodniego, co ogranicza jego możliwości zawodowe w bezpośredniej pracy – rozmowach z cudzoziemcami. Uczy się języka niemieckiego, osiągając jednak słabe wyniki.

Opinia służbowa, 1970 r.

Stara się być pracownikiem samodzielnym i dokładnym, lecz jest przy tym stosunkowo powolnym w pracy. Charakteryzuje go wrażliwość granicząca z zarozumiałością.

Opinia służbowa, 1973 r.

Pełni obecnie funkcje I sekretarza O[ddziałowej] O[rganizacji] P[artyjnej] PZPR.

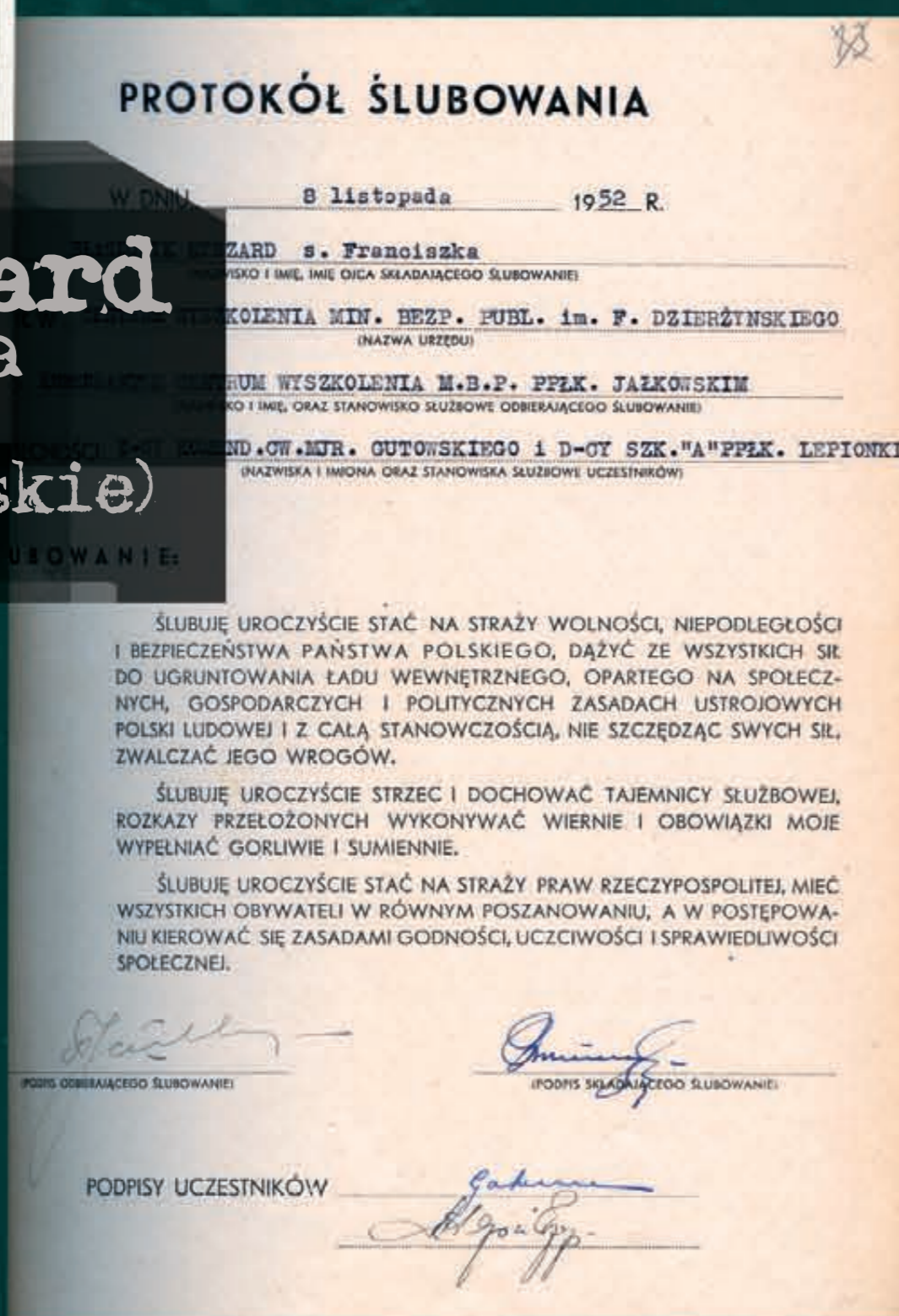
Wniosek personalny, 1977 r.

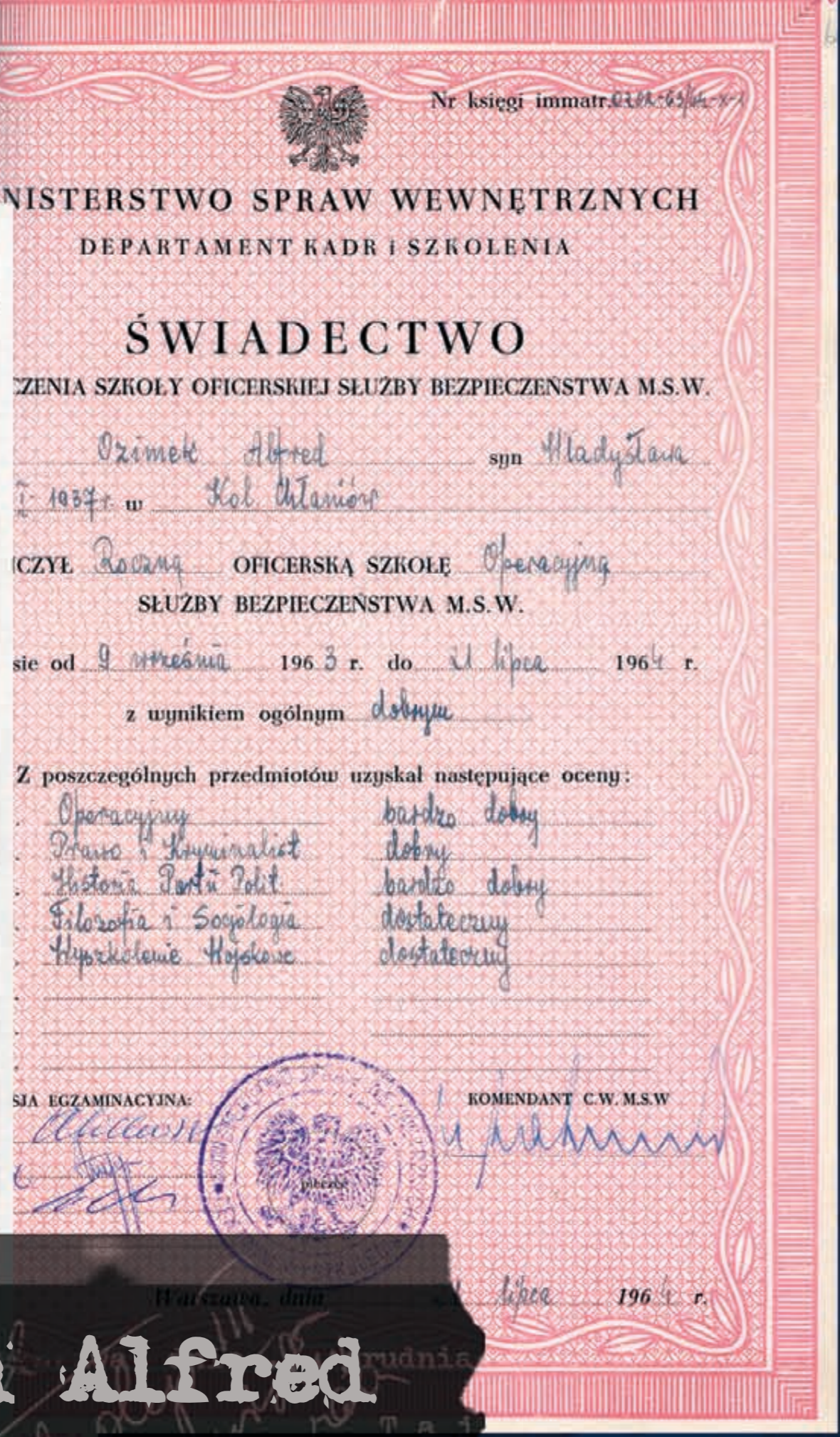
Zwróciłem wymienionemu uwagę, by podczas trwania okresowych szkoleń zawodowych w Ośrodku Szkoleniowo-Rekreacyjnym tutaj, WUSW w Ściegnicy, za których prawidłowy przebieg jest bezpośrednio odpowiedzialny, nie spożywał alkoholu.

Notatka służbowa, 1987 r.

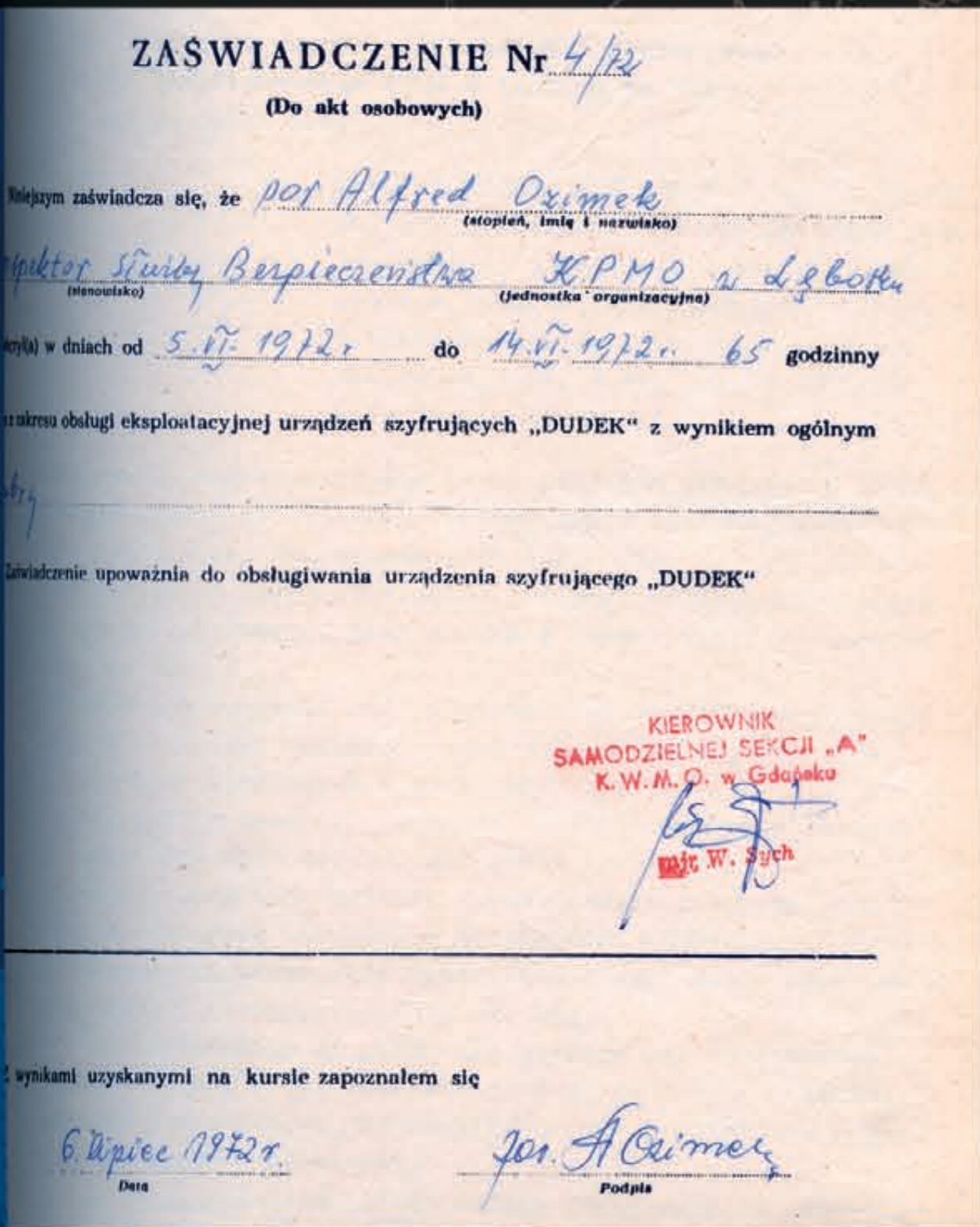

Błaszczyk Ryszard
s. Franciszka
ur. 4 XII 1934 r.
w Dyszowie (pow. Końskie)

Ozimek Szczepan Alfred
s. Władysława
ur. 1 I 1937 r.
w Chłaniów-Kolonii (pow. Krasnystaw)

- 1 X 1961 Oficer (na wolnym etacie starszego oficera) operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Łęborku.
 - 9 IX 1963 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej MSW w Legionowie.
 - 27 VII 1964 W dyspozycji Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. Bezpieczeństwa w Gdańsku.
 - 15 IX 1964 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Łęborku.
 - 1 IV 1967 Oficer Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Łęborku.
 - 1 II 1969 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Łęborku.
 - 1 VI 1975 Kierownik Sekcji Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
 - 16 VII 1980 Zastępca Samodzielnej Sekcji „A” SB KWMO w Słupsku.**
 - 26 VII 1987 Zmarł.
- Awanse:**
ppor. MO (1964), por. MO (1969), kpt. MO (1975), mjr MO (1981).

Prośbę swą motywuje tym, gdyż pracując w służbie bezpieczeństwa jako członek partii będę mógł nadal pracować społecznie i zawodowo, w dodatku praca ta pociąga mnie, ponieważ zainteresowania moje biegną w tym kierunku. Z pewnością praca ta przyniesie mi pełne zadowolenie.
Opinia służbowa, 1972 r.

W ostatnim okresie postanowiono przydzielić mu konkretny odcinek pracy zawodowej, to znaczy wyjazdy i przyjazdy cudzoziemców na nasz teren oraz zagadnienie zbiegów. Odcinek pracy jaki został mu przydzielony przyjął z zadowoleniem.
Opinia służbowa, 1962 r.

Lubi dyskutować nad problemami politycznymi niezrozumiałymi mu do końca, co należy ocenić jako stronę dodatnią, że nie przyjmuje zagadnień politycznych szablonowo.
Opinia służbowa, 1963 r.

Lubi się zabawić, często korzystał z przepustek.
Opinia służbowa słuchacza Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie, 1963 r.

Lubi bardzo życie towarzyskie, przy czym unika osób zdemoralizowanych.
Opinia służbowa, 1965 r.

Od kwietnia br. przeszedł na pracę terenową, otrzymując teren miasta Łeby i teren Gromadzkiej Rady Narodowej Wicko. [...] Na kontakcie posiada czterech tajnych współpracowników, z którymi pracuje dobrze. [...] W ostatnim czasie dokonał pozyskania dość trafnego w środowisku rewizjonistycznym na terenie Łeby.
Opinia służbowa, 1967 r.

Jego ambicją jest sprawa awansu społecznego i zawodowego, na który to awans zasługuje, gdyż posiada perspektywy wzrostu w naszym aparacie.
Opinia służbowa, 1972 r.

Od około dwóch lat dostrzega się u kpt. Ozimek trudności w kierowaniu ludzkim zespołem. Kpt. Ozimek nie oddziela współzależności koleżeńskości od roli kierownika, w rezultacie sekcja mimo niewątpliwych osiągnięć posiada niewykorzystane rezerwy. Niekonsekwencja ta wyrażała się w niedostatecznym oddziaływaniu na pracowników posiadających skłonność do alkoholu.
Opinia służbowa, 1977 r.

Ponosi on duże zasługi w organizacji kontrwywiadowczej ochrony jednostek wojskowych. Wyróżniał się także w rozwinięciu pracy operacyjnej na kierunku wyselekcjonowanych osób w międzynarodowym ruchu osobowym. [...] Aktualnie posiada 8 osobowych źródeł informacji, spośród których dwóch [tajnych] w [współpracowników] zatwierdzonych jest do działań ofensywnych pod przeciwnika.
Opinia służbowa, 1980 r.

Z powierzonych obowiązków służbowych, tak w zakresie pracy operacyjnej, jak i administracyjno-prawnej wywiązuje się wzorowo. Do wykonywania zadań służbowych na zajmowanym stanowisku posiada pełne kwalifikacje zawodowe, polityczne i ogólne.
Opinia służbowa, 1983 r.

Wykształcenie:

- 1959 Liceum Pedagogiczne w Szczepleszynie.
- 1964 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
- 1974 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracji).

Odnaczenia:

- 1971 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1976 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1981 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1985 Odznaka Specjalna ORMO.
- 1986 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.

Członek PZPR od 1959 r.

Charakter pracy odpowiada moim zainteresowaniom. Z drugiej strony w pracy tej pragnę stać na straży zdobycy socjalizmu w Polsce.
Podanie Z. Kowalczewskiego do SB KWMO w Gdańsku, 1962 r.

W pierwszych dniach rozpoczęcia pracy [...] dokonał wykroczenia (gubiąc legitymację służbową), za co został ukarany naganą.
Charakterystyka, 1963 r.

W początkowym okresie sprawy służbowe tow. Kowalczewski usiłował załatwiać w restauracji lub kawiarni, co wiązało się ze spożyciem alkoholu. Na skutek szeregu uwag i rozmów w zasadzie odstąpił on od tego rodzaju praktyk. [...] Pracując po zagadnieniu rewizjonizmu postępy w pracy uwidoczniły się przede wszystkim w rozeznaniu osób prowadzących rewizjonistyczną działalność w NRF, a oddziałujących na teren oraz osób na których rewizjonistyczna działalność oparta jest w kraju.
Charakterystyka, 1964 r.

Zasadniczym odcinkiem pracy ppor. Kowalczewskiego jest koordynacja pracy w zagadnieniu kleru oraz teren miasta Kartuz.
Opinia służbowa, 1967 r.

Ostatnio wykazał inicjatywy własnej w ujawnieniu czterech autorów wrogich anonimów.
Wniosek personalny, 1968 r.

Aktualnie posiada na swoim kontakcie ogółem 10 [tajnych] w [współpracowników], w tym 50% to osoby duchowne. [...] Poza pracą ze źródłami informacji prowadzi 45 teczek ewidencyjnych na księży oraz 21 teczek ewidencyjnych na parafie i jeden kwestionariusz ewidencyjny na osobę cywilną.
Opinia służbowa, 1972 r.

Mjr Zygmunt Kowalczewski jest domatorem, czas poza służbą wykorzystuje głównie na pracę w ogródku działkowym.
Opinia służbowa, 1981 r.

W 1982 roku ukończył z wynikiem bardzo dobrym kurs dla nieetatowych szyfrantów oraz odbył dodatkowe przeszkolenie w Wydziale Szyfrów MSZ. Posiada pełne predyspozycje zawodowe i zdrowotne do samodzielnej pracy na stanowisku szyfranta za granicą.
Wniosek, 1983 r.

- 1 XI 1962 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kartuzach.
- 3 IX 1965 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej MSW w Legionowie.
- 1 VIII 1966 W dyspozycji Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. Bezpieczeństwa w Gdańsku.
- 1 IX 1966 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kartuzach.
- 1 I 1967 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kartuzach.
- 1 IV 1967 Starszy inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Kartuzach.
- 1 IX 1973 I Zastępca Komendanta Powiatowego MO ds. SB w Łęborku.**
- 1 VI 1975 Kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB KWMO w Słupsku.**
- 17 X 1983 Starszy inspektor Wydziału III WUSW w Słupsku (w dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku), jednocześnie oddelegowany służbowo do pracy w MSZ (nieetatowy szyfrant w Ambasadzie PRL w Dar es Salam w Tanzanii).
- 8 I 1986 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 15 X 1987 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1962), plut. (1964), ppor. (1966), por. (1969), kpt. (1973), mjr MO (1979).

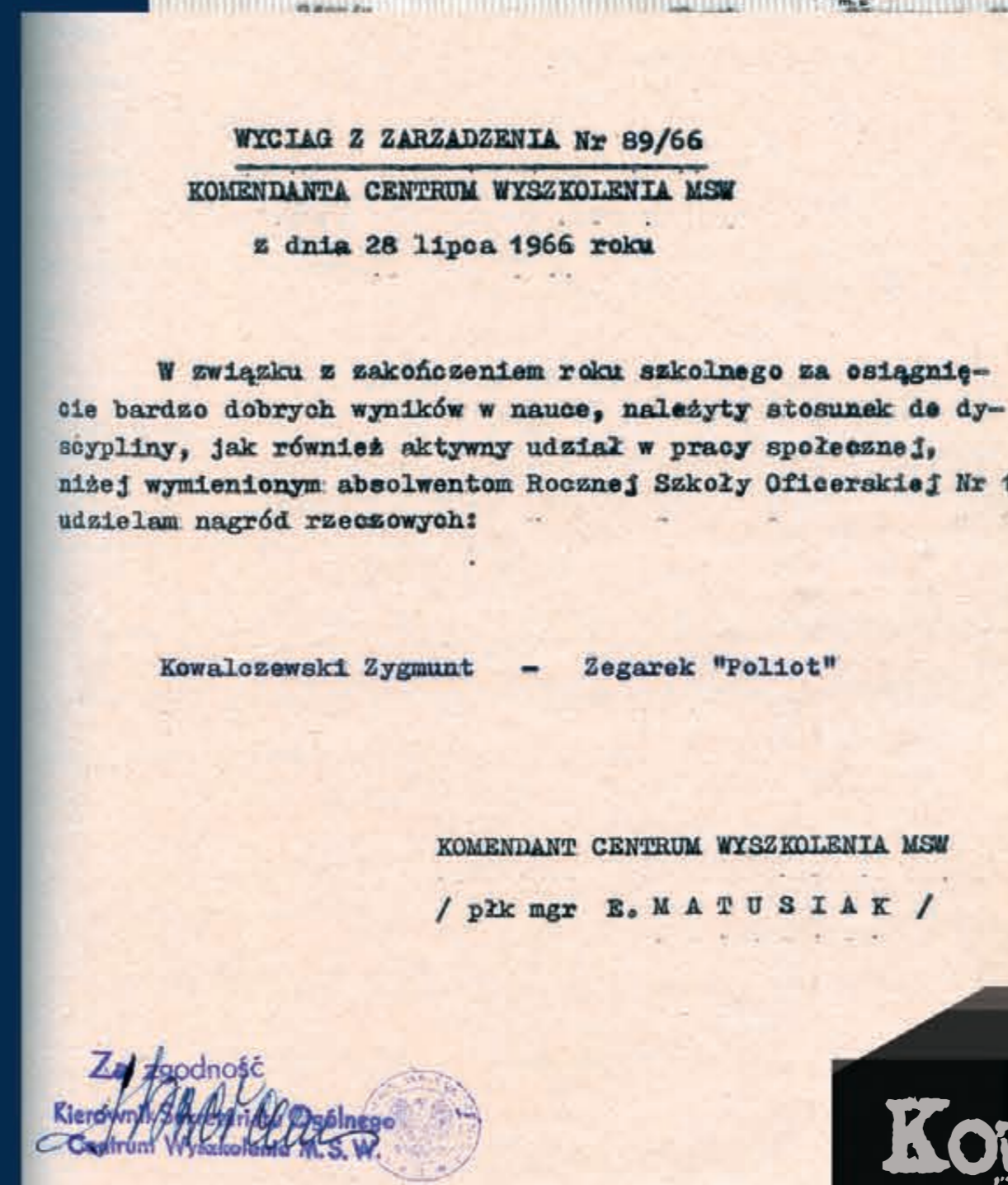
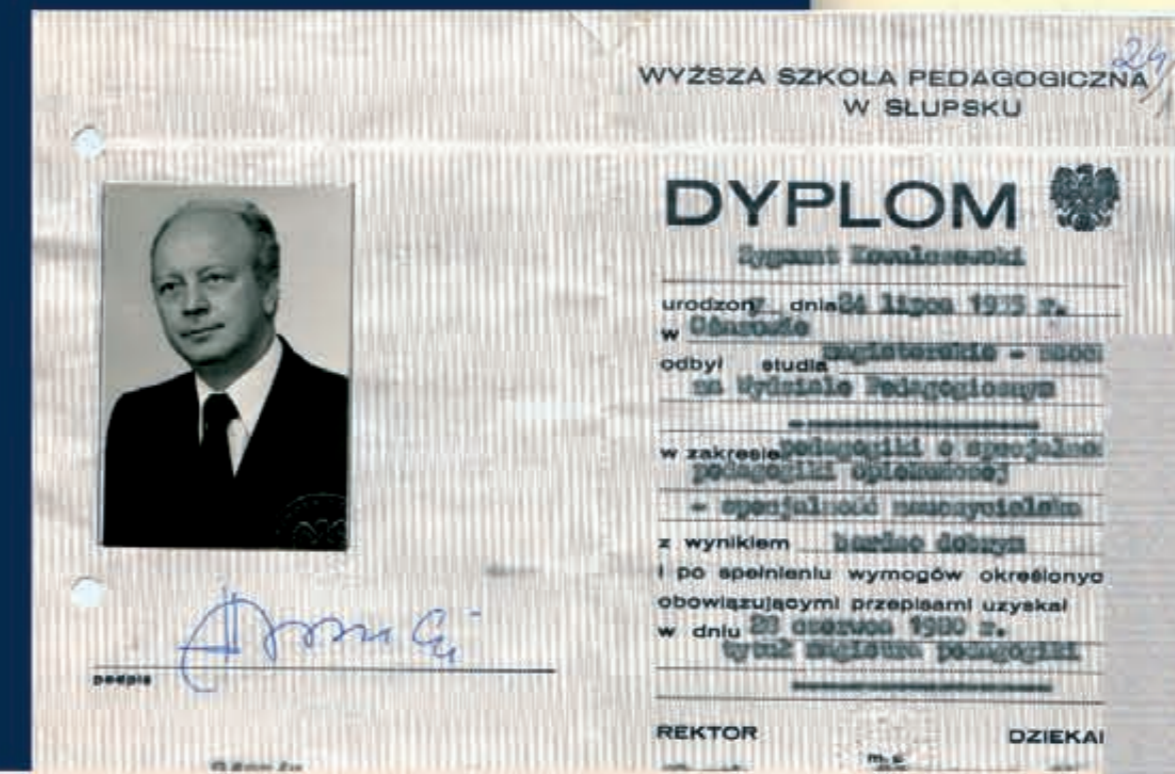
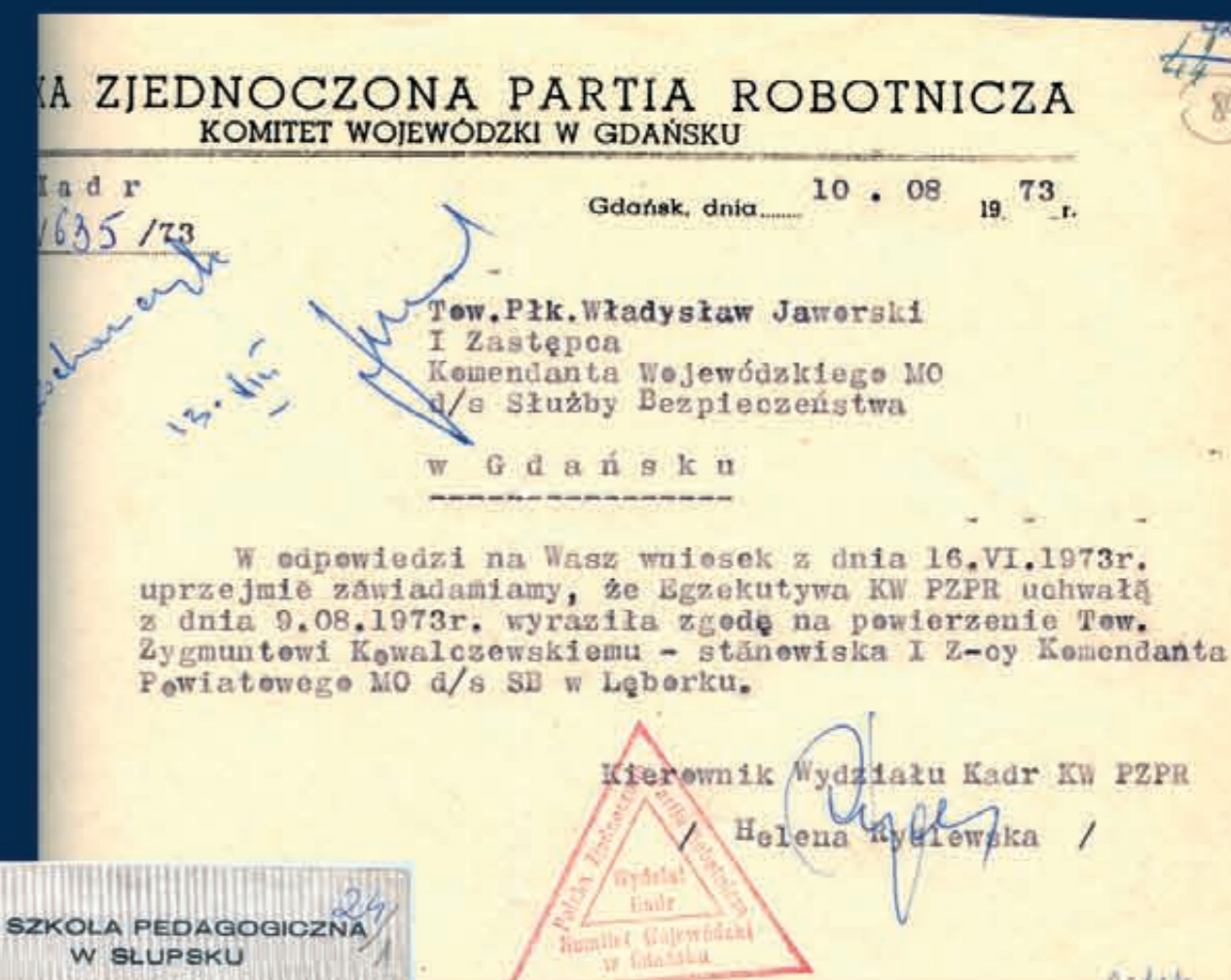
Wykształcenie:

- 1953 Państwowe Liceum Pedagogiczne w Ostrowcu Świętokrzyskim.
- 1966 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
- 1974 Kurs doskonalenia zawodowego dla zastępców Komendantów Powiatowych MO ds. SB w Ośrodku Doskonalenia Kadry Kierowniczej MSW w Łodzi.
- 1980 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku (mgr pedagogiki opiekuńczej).

Odnaczenia:

- 1972 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1973 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1976 Odznaka „Zasłużony działacz LOK”.
- 1877 Odznaka „Zasłużony działacz Frontu Jedności Narodu”.
- 1978 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1978 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1981 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1986 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Członek Towarzystwa Kultury Świeckiej (od 1960 r.), Frontu Jedności Narodu (od 1960 r.), PZPR od 1961 r.

Kowalczewski Zygmunt
s. Zygmunta
ur. 24 VII 1935 r.
w Ożarowie (pow. Opatów)

Posiada wiedzę ogólną, cechuje go ofiarność i idee zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków służbowych, czemu dał wyraz realizując zadanie w miesiącu marcu br. [1968].

Charakterystyka służbowa słuchacza Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie, 1968 r.

Praca i postawa tow[arzysza] L. Orkisz nasuwa szereg uwag, a mianowicie: [...] lekkomyślność w postępowaniu, niewłaściwa postawa w czynnościach zewnętrznych, co ma odbicie w tym, iż między innymi były t[ajny] w[s]półpracownik ps[eudonim] „Boy” odmówił kontaktów z tym pracownikiem, motywując to „że jest on niepoważny” oraz wyproszenie tow[arzysza] Orkisz z gabinetu przez jednego z dyrektorów w Bytowie. [...] w Bytowie [stwierdza się] opinie wyrażające zdziwienie, iż taki człowiek jak Orkisz pracuje w organach SB.

Notatka służbowa, 1970 r.

Działa impulsywnie, czasem bez głębszego przemyślenia. Te cechy charakteru spowodowały, że pośród ludności, a zwłaszcza aktywnie społeczno-politycznego i gospodarczego nie cieszy się autorytetem. [...] Znając te fakty, kilkakrotnie zwracałem uwagę ppor. Orkiszowi w bezpośrednio prowadzonych z nim rozmowach. [...] ppor. Orkisz nie zmienił swego postępowania w pracy zawodowej, zmienił natomiast swe postępowanie poza pracą zawodową, czego dowodem może być zerwanie z uprawianiem sportu (wyczynowo poza Komendą [KS „Baszta"]) oraz śpiewaniem piosenek w Powiatowym Domu Kultury [Zespół Pieśni i Tańca Ziemi Bytowskiej] i przy innych okazjach.

Opinia służbowa, 1973 r.

Szereg sformułowań jest wprost bezzasadnych lub zasadnych, o ile opierać się będziemy na nieadekwatnych przesłankach (rzekomo słusznych). [...] Sprawa utraty „autorytetu” – jest to jedno ze zdań, jakie mnie wprost zaskoczyło. Nie dlatego, że jest tak sformułowane, ale dlatego, że nigdy nie sądziłem, że cieszę się wysokim autorytetem wśród władz politycznych powiatu. Nie może mieć autorytetu taka osoba, która mówi wprost to co myśli o negatywnych zjawiskach, bez owijania bawelny, ale zawsze uważałem to za swoją zaszczytną cechę, coś fałszywy i obłudny nie jestem i ust swych kałać kłamstwem nie będę. [...] Jaki autorytet mogę mieć u [...] byłego sekretarza [organizacji] KP PZPR, któremu powiedziałem, że śpiewając na scenie byłem bardziej poważny, niż on leżący pijany pod stolikiem lub rozbijający ludzi na zabawie. [...] Druga strona medalu to autorytet u ludzi w ogóle. Ciekaw jestem czy rzeczywiście nie mając autorytetu u tych „niższych” mógłbym np. uzyskać wyprzedzające informacje o przygotowaniach do przerw w pracy. [...] Nie widzę siebie w innej roli w społeczeństwie, jak w roli pracownika Służby Bezpieczeństwa i dlatego też opinię jaką mi wystawiono uważam za wielce krzywdzącą i nieobiektywną.

Raport L. Orkisz, 1973 r.

Osiągał dobre wyniki w zakresie pracy rozpoznawczej, a zwłaszcza sytuacji w zakładach pracy i wśród ludności na terenie miasta Bytowa. Wynika to z faktu znajomości zagadnień pracy operacyjnej na tym odcinku, a także w dużym stopniu z kontaktów koleżeńskich, gdyż urodził się i uczęszczał do szkoły na tu[tejszym] terenie. Szczególną aktywność w rozpoznawaniu sytuacji i nastroi oraz dyskusji i komentarzy, a także zapatrzenia rynku wykazał w okresie przed wyborami do rad narodowych.

Opinia służbowa, 1974 r.

W 1983 [roku] w kierowanej przez niego Sekcji doszło do napięć i konfliktów, wskutek zajęcia przez por. Orkisz bezkompromisowego stanowiska wobec pracowników na tle praktyk religijnych. Po przeprowadzonych rozmowach zrozumiał swój błąd, zmienił swoje postępowanie i doprowadził do dobrych stosunków międzyludzkich w Sekcji.

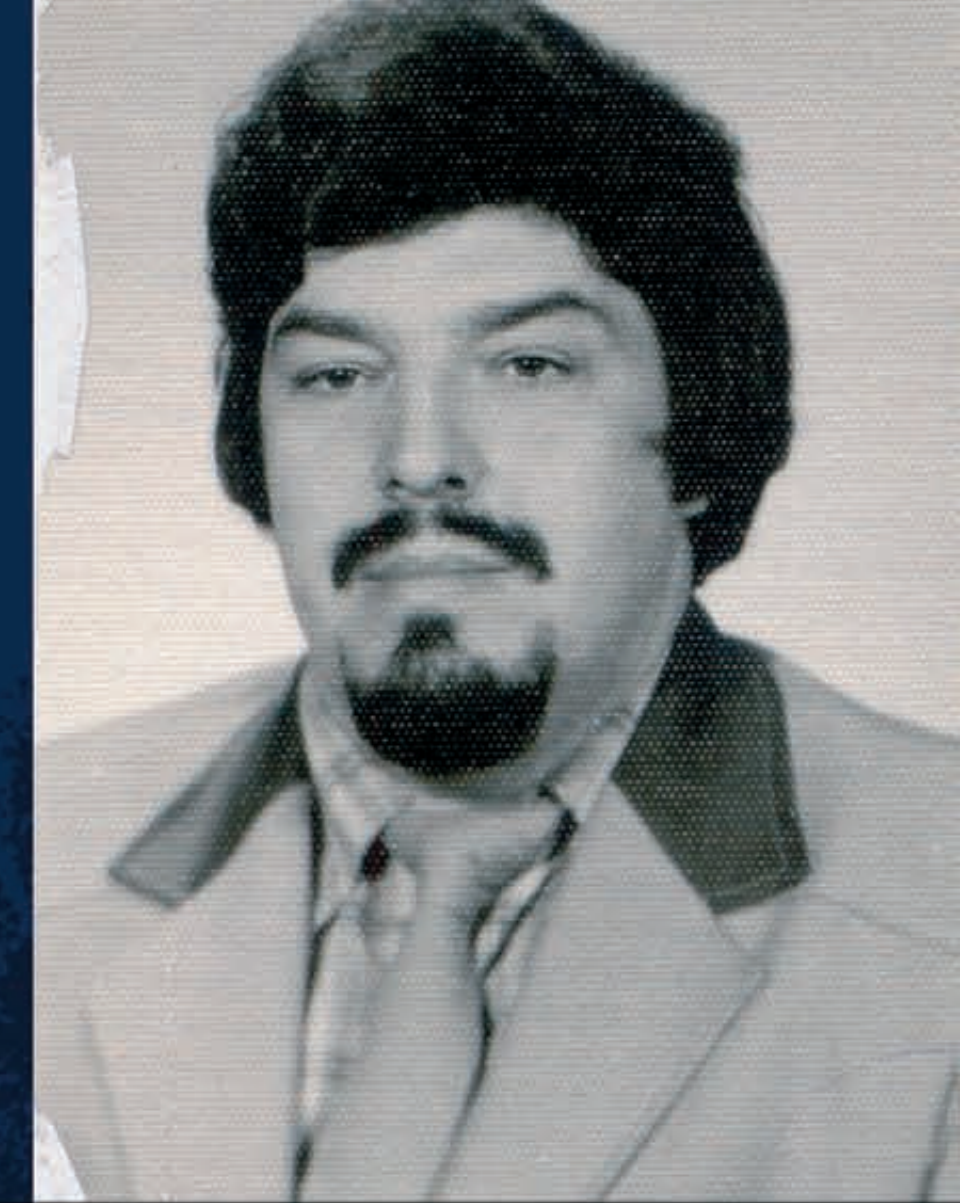
Opinia służbowa, 1985 r.

Zwracam się do Ob[cywate]la Ministra z uprzejmą prośbą o zwolnienie mnie [...] ze służby w organach resortu spraw wewnętrznych [...]. Mój ogólny stan zdrowia, a zwłaszcza stan psychiczny spowodowany ostatnio stałymi stanami stressowymi związanymi z obowiązkami kierowania zespołem ludzkim i niekorzystnym klimatem wokół aparatu resortu s[praw] w[ewnętrznych] uzasadnia powyższą prośbę.

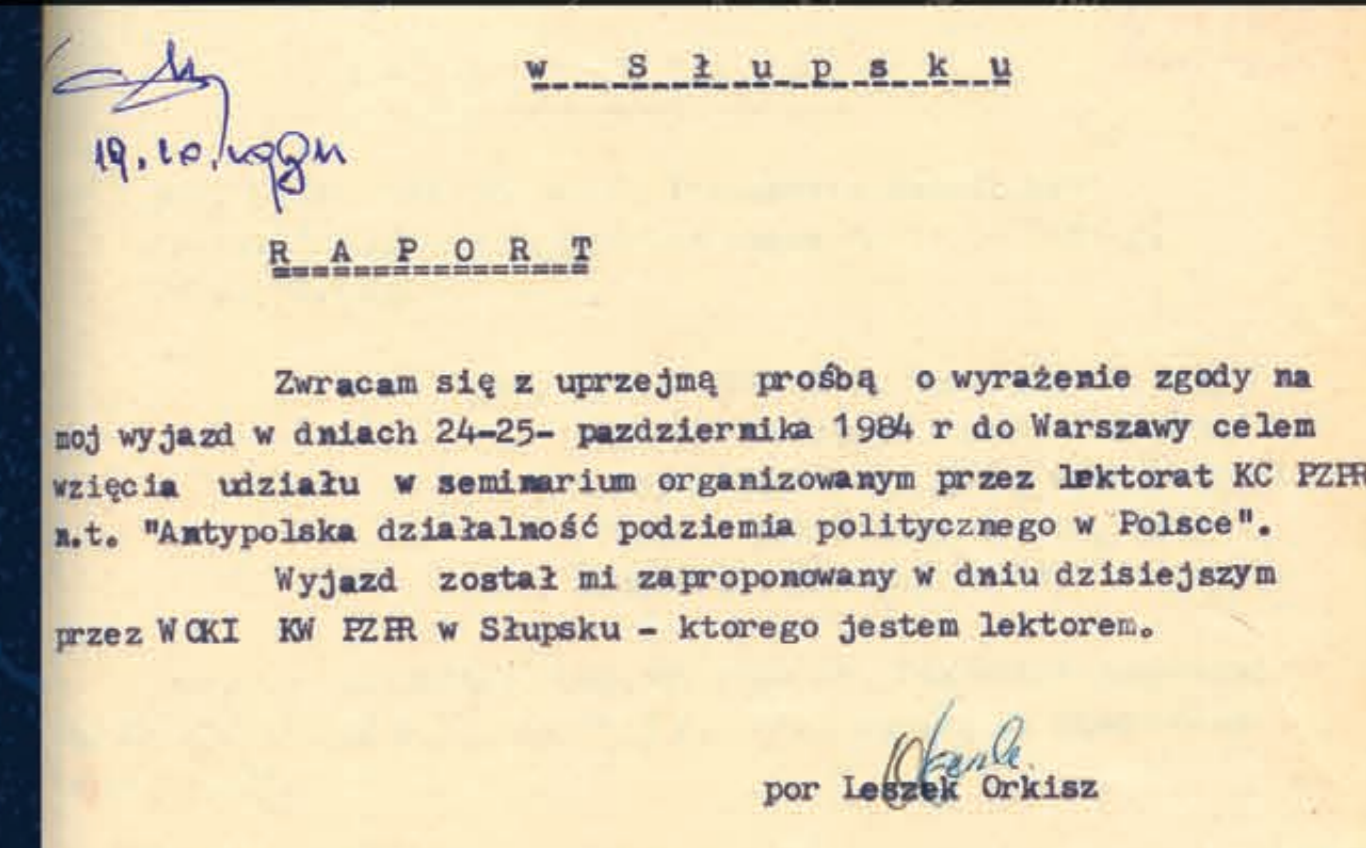
Raport L. Orkisz do ministra spraw wewnętrznych, 1990 r.

Od 1968 [roku] pracuję w warunkach stałego hałasu (dalekopisy), czego skutkiem jest ograniczenie słuchu w prawym uchu. Przez prawie 10 lat pracowałem w systemie pracy zmianowej jako szyfrant-telegrafista, co wiązało się z nieregularnym wyżywieniem, a co w ostatnich latach objawia się w częstych niedyspozycjach żołądkowych itp. [...] Kieruję zespołem osobowym S[samodzielnej] S[ekcji] „A”, co wywarło niewątpliwie wpływ na stan mego zdrowia psychicznego (stresy). Stan ten pogłębia się negatywnie w związku z niekorzystnym klimatem społecznym wokół MSW i obawami o osobiste losy.

Raport L. Orkisz do Szefa IWUSW w Słupsku, 1990 r.

Orkisz Leszek
s. Henryka
ur. 14 XII 1945 r.
w Pomysku Małym (pow. Bytów)

Awanse:

kpr. MO (1966), ppor. MO (1968), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wykształcenie:

1963 Liceum Ogólnokształcące w Bytowie.
1968 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
1982 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr prawa).

Odnaczenia:

1976 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
1981 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
1984 Złota Odznaka Honorowa Związku Młodzieży Wiejskiej.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1984 Brązowa Odznaka „Zasłużony dla pożarnictwa”.
1984 Brązowa Odznaka Związku Młodzieży Socjalistycznej.
1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1986 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1986 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1987 Medal KC PZPR „Za upowszechnianie marksizmu i leninizmu”.
1988 Brązowa Odznaka „Zasłużony działacz kultury fizycznej”.

Członek PZPR od 1964 r.

1 XI 1966

Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Bytowie.

4 IX 1967

Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej MSW w Legionowie.

20 VII 1968

Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KPMO w Bytowie.

1 II 1974

Inspektor Referatu ds. SB KPMO w Bytowie.

1 VI 1975

Referent techniki operacyjnej Samodzielnej Sekcji „A” SB KWMO w Słupsku.

1 II 1976

Starszy referent techniki operacyjnej Samodzielnej Sekcji „A” SB KWMO w Słupsku.

1 VIII 1981

Inspektor Samodzielnej Sekcji „A” SB KWMO w Słupsku.

15 IV 1982

P.o. kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB KWMO/WUSW w Słupsku.

1 IV 1986

Kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB WUSW w Słupsku.

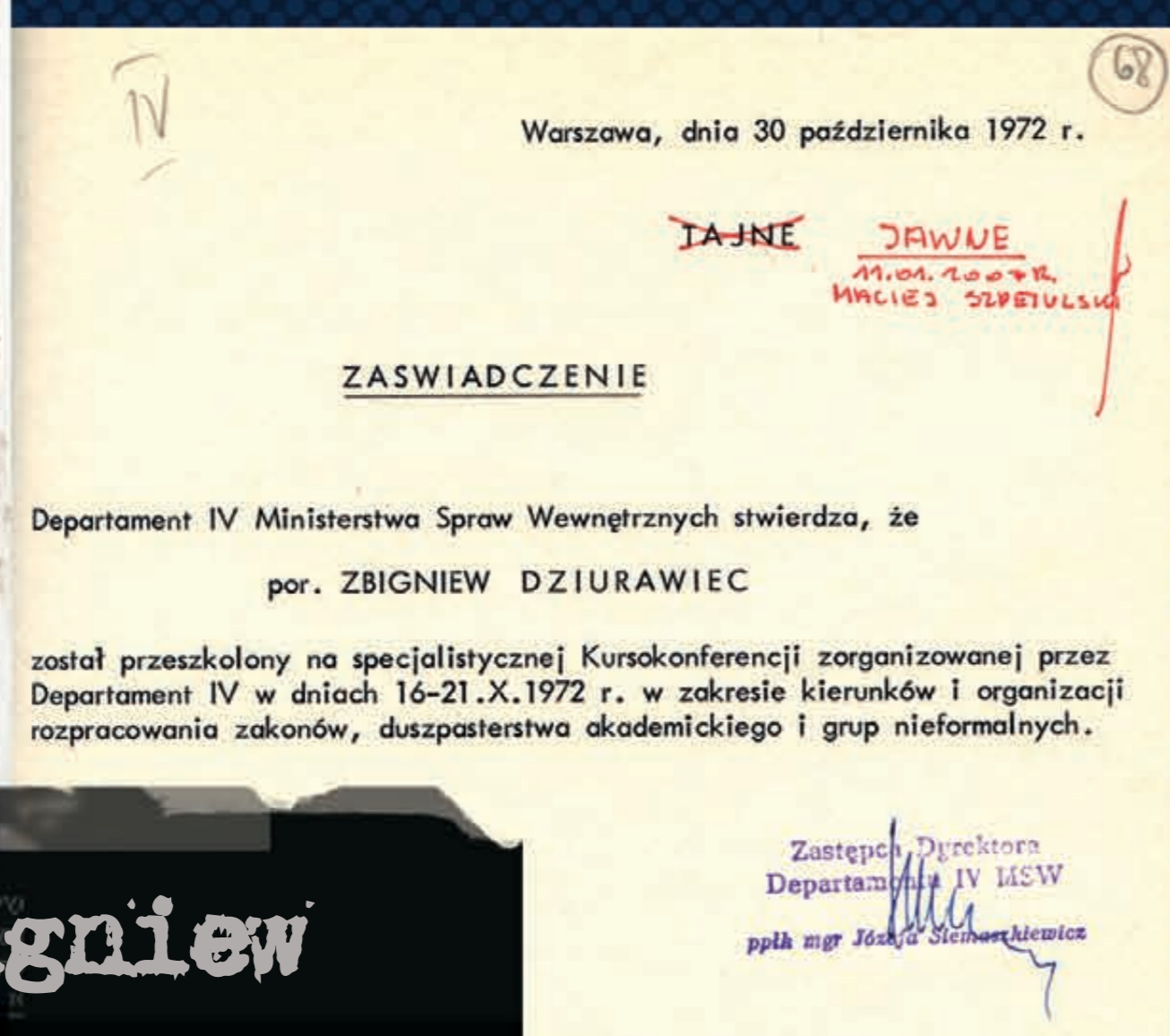
31 III 1990

Zwolniony.

1 IV 1965 Wywiadowca Sekcji I Wydziału „B” SB KWMO w Gdańsku.
12 IX 1966 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Obserwacji Zewnętrznej MSW w Legionowie.
1 VIII 1967 Wywiadowca Sekcji I Wydziału „B” SB KWMO w Gdańsku.
16 V 1969 Inspektor Grupy IV Wydziału IV SB KWMO w Gdańsku.
1 II 1973 Starszy inspektor Sekcji V Wydziału IV SB KWMO w Gdańsku.
1 XII 1978 Referent techniki operacyjnej Samodzielnej Sekcji „A” SB KWMO w Gdańsku.
31 VIII 1981 W dyspozycji Komendanta Wojewódzkiego MO w Słupsku, jednocześnie (1 IX 1981) starszy inspektor Grupy Operacyjnej Potęgowo Wydziału IV KWMO w Słupsku.
1 VI 1983 Starszy inspektor Wydziału IV KWMO w Słupsku.
16 XII 1983 Starszy inspektor Wydziału Kadr (na wolnym etacie Wydziału IV) WUSW w Słupsku.
1 II 1985 Starszy inspektor Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.
15 II 1988 P.o. kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.
31 X 1988 Starszy inspektor Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.
15 XI 1989 Zwolniony.

Dziurawiec Zbigniew
s. Bronisława
ur. 12 I 1933 r.
w Chełmie Lubelskim

Awanse:

ppor. MO (1967), por. MO (1970), kpt. MO (1982).

Wykształcenie:

1957 Liceum Ogólnokształcące w Gdańsku.
1966 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

1975 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1985 Srebrny Krzyż Zasługi.
1985 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1966 r. (lub 1967 r.).

Prowadzi rozmowy operacyjne z klerem, uzyskując dobre wyniki.
Wniosek personalny, 1970 r.

Na szczególne podkreślenie zasługuje ofiarność i właściwa postawa por[ucznika] Dziurawca, która przejawiała się w trudnych operacyjnych sytuacjach w okresie grudnia 1970 roku.

Opinia służbowa, 1972 r.

Samodzielnie prowadzi rozpracowanie placówek zakonnych. Na łączności posiada 4 tajnych współpracowników.

Wniosek personalny, 1973 r.

Samodzielnie organizuje pracę operacyjną na trudnym odcinku zakonów męskich [...]. Odważnie podejmował dialogi operacyjne w środowisku zakonnym i konsekwentnie je prowadził. [...] Wykazuje przy tym dużo inwencji oraz doskonali formy pracy z tajnymi współpracownikami, jak np. nagrywanie relacji [tajnych] w[współpracowników] na taśmę magnetofonową.

Opinia służbowa, 1976 r.

Na przestrzeni dłuższego okresu czasu nie miał żadnych zasługujących na uwagę dokonań operacyjnych. Nie wykazuje on niezbędnej inicjatywy w zakresie pracy operacyjnej. Bierna postawa por[ucznika] Dziurawca w pracy zawodowej jest spowodowana brakiem zainteresowania problematyką operacyjną Wydziału IV.

Wniosek personalny o cofnięcie dodatku specjalnego, 1978 r.

W prowadzonych dyskusjach wykazuje dojrzałość polityczną i prawidłowo ocenia aktualne wydarzenia w świecie i kraju.

Opinia służbowa, 1980 r.

Na zajmowanym stanowisku [...] pomimo dużych chęci posiada znaczne trudności. Przejawia się to szczególnie w pracy z osobowymi źródłami informacji. Nie ma w tym zakresie predyspozycji i nie czuje w tej pracy zadowolenia.

Opinia służbowa za okres 1981-1983.

W trakcie ostatniego przeglądu kadrowego Komisja zawnioskowała skierowanie wymienionego do pracy na stanowisku nieoperacyjnym.

Wniosek personalny, 1983 r.

